

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 14 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ

ΝΤΑΝΥ ΡΟΜΠΕΝ
ή πολυσύνθετη «στάρ»
τῆς γαλλικῆς ὁθόνης

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

ΑΣΤΕΡΙΑ

ΕΝΑΡΞΗ
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 140Ν

30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις: Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
Έκδοσις: Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Έσωτερικού: Έξάμηνος: Δρχ. 130.—
Έτησία: » 260.—
Έξωτερικού: Έξάμηνος: \$ 7.—
Έτησία: \$ 14.—

Έεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης
Έγγέλαι, διαφημίσεις κατά συμφωνίαν
Έπαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του
περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των έκδο-
τών. Τα μη δημόσιεύμενα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως: Έλένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις Έκδόσεως: Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου: Κ. Ζαχοριανίτης
(Έλδου Μανωτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιωρισμένης εύθνης
(Κεφάλαιον όλοσχερώς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ
ΚΟΣΜΗΤ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.

ΠΙΝΑΚΕΣ

«... Έπανερχομαι επί ενός θέμα-
τος το όποιον και άλλοτε έθιξαν άλ-
λοι αναγνώσται σου, χωρίς να δοθή
ικανοποιητική λύσις. Έφου δεν έ-
χουν οι «ΕΙΚΟΝΕΣ» έγχρωμες φω-
τογραφίες εις το έσωτερικόν των, δι-
ατί δεν ρυθμίζετε έτσι τα του έξω-
φύλλου σας, ώστε αυτό εύχερώς να
πλασιώνεται και να γίνεται κάδρο;
Είναι τόσο ή έπιτυχία των θεμάτων
και των χρωμάτων, που άσφαλώς
πολλοί θα έπεθύμουν να βλέπουν
εις τους τοίχους των τα έξωφύλλα
σας. Έτυχώς τα μεγάλα γράμματα
του τίτλου σας μειώνουν την άξια
της εικόνας ως ταμπλώ...»

Έθανασία Πετρεά (Λάρισα)

Συχνά, διάφοροι αναγνώσται,
μου γράφουν με το ίδιο πνεύμα.
Πώς όμως είναι δυνατόν να συμ-
βιβασθούν οι δύο άνάγκες - μία
να έχουν οι «ΕΙΚΟΝΕΣ» τίτλο
στο έξωφύλλο και μία άκόμη
να διαθέτουν όμορφα ταμπλώ οι
αναγνώσται - όταν ή μία ένοχλή
την άλλη; Έλπίζω όμως ότι θα
δοθή λύσις ικανοποιητική για ό-
λους, μόλις οι «ΕΙΚΟΝΕΣ» -
φυσικά με την ύποστήριξι των
αναγνωστών - προσθέσουν και
στο έσωτερικό του τεύχους έγ-
χρωμες σελίδες.

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

«... Εύγε για το φωτορεπορτάζ
για τον Φωτόπουλο... Συνέχισε το
είδος αυτό... Τους ήθοποιούς, όσους
φυσικά θαυμάζομε, δεν τους γνωρί-
ζομε παρά μόνο στη σκηνή... Και
όμως, ποιός λίγο, ποιός πολύ, ό κά-
θε θεατής ενδιαφέρεται και για την
ζωή των καλλιτεχνών έξω από το
θέατρο... Έκόμη όμως θα ήθελαν οι
αναγνώσται σου να είχαν ένθυμια
από τις διάφορες καλλιτεχνικές δη-
μιουργίες. Μία έκφρασις του ήθοποι-
ού π. χ. από κάθε παλιό έργο θα ά-
ποτελούσε άσφαλώς ένα ωραίο έν-
θύμιο...»

Νίκος Πλάσης (Κόρινθος)

ΘΥΜΑΣΤΕ;

«... Πώς είναι δυνατόν να θυμάται
κανείς π. χ. το «προϊστορικό» σή-
τοκίνητο που δημοσιεύσατε άφου εί-
ναι ξένο και τόσο παλαιό το κατόρ-
θωμά του;... Για να ενδιαφέρει το
παιγνίδι πρέπει να βάλετε φωτογρα-
φίες σύγχρονες προς τον μέσον ό-
ρον της ηλικίας των αναγνωστών
σας. Να σπάσουμε τα κεφάλια μας
για κάτι που συνέβη στα τελευταία
τριάντα χρόνια, το καταλαβαίνω.
Έλλά πώς να ξέρουμε όλα τα γε-
γονότα τα πρό του Κατακλυ-
σμού;...»

Παυσανίας Λιζεράκης (ΈΑθήναι)

Συνήθως οι φωτογραφίες αυ-
τές είναι πιδ σύγχρονες. Έλλά
αναγνώσται μας δεν είναι μό-
νον οι νέοι ή τα παιδιά. Δεν θα
έπρεπε λοιπόν και οι μεγαλύτε-
ροι κάτι από τα νεύατα τους να
θυμηθούν; Έλλά μήπως και οι...
αεροδυναμικοί του μεταπολέμου
δεν διασκεδάζουν βλέποντας ει-
κόνες μιας άλλης - άγνωστης ή
ξεχασμένης - εποχής;

ΡΟΔΟΣ

«... Χρονικά, ή δημοσίευσι (στο
12 τεύχος) για την Ρόδο στάθηκε
ανεπίκαιρη. Χειμώνας είναι, κρύο
κάνει, άνεμος, ύγρασία, βροχή. Η
Ρόδος, που μπουμπουκιάζει την άνοι-
ξι και άνθίζει από το καλοκαίρι έ-
ως και το φθινόπωρο, τώρα έχει τα
μαύρα της χάλια... Γιατί, λοιπόν, δεν
κράτησες αυτό το ρεπορτάζ για τό-
τε, που ό καθένας σκέπτεται που να
περάση τις διακοπές του;»

Χαρίκλεια Ζουγά (Ρόδος)

Πρώτα άπ' όλα οι φωτογραφί-
ες μας είναι... χειμωνιάτικες.
Έξ άλλου, πάρα πολλοί αναγνώ-
σται από καιρό μας γράφουν
γιατί να ξεχνούμε την Ρόδο. Τέ-
λος, τα σχέδια των θερινών δι-
ακοπών, χειμώνας τα κάνουν οι
άνθρωποι!

ΑΡΚΑΝΤΙΝ

«... Πότε παίχθηκε στας ΈΑθήνας
το νέο έργο του Όρσον Ουέλλες
που δημοσιεύετε σε συνέχειες;
Βούλα Ζουμπουλίδου (Χανιά)

Έκόμη δεν έχει προβληθή στην
Έλλάδα ή ταινία αυτή.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ

«... Διαμαρτύρομαι εγώ, ό ένας
από τις πολλές χιλιάδες των Έλ-
λήνων του Νέου Κόσμου, που δεν
φτάνει στην ΈΑμερική το θαυμάσιο
και έλληνικάτατο περιοδικό σας για
να μάς θυμίζει την πατρίδα... Εί-
ναι άδικο να αδιαφορήτε για μάς
τους ξενητεμένους... Η συνδρομή εί-
ναι φτηνή, αλλά θέλει κανείς μια ό-
λόκληρη περιουσία για τα ταχυδρο-
μικά. Αυτά δεν είναι σωστά πράγμα-
τα και λυπάμαι για λογαριασμό
σας... Κατά τα άλλα αξίζετε πολ-
λά...»

Όμηρος Τζήρας (Σικάγον Η.Π.Α)

Το παράπονο είναι σωστό και
δίκαιο. Μόνον που σε άλλο... α-
τι θα έπρεπε να λεχθή. Οι «ΕΙ-
ΚΟΝΕΣ» είναι περιοδικό και ό-
χι ταχυδρομείο. Έρα υποχρεού-
ται να χρησιμοποιή τα υπάρχον-
τα μέσα άποστολής με τις ισχύ-
ουσες επιβαρύνσεις για ταχυδρο-
μικά τέλη. Αυτά (τα έεροπορι-
κά) είναι ύπέρογκα. Τί άλλο λοι-
πόν μπορεί να κάνει το περιοδι-
κό εκτός από το να διαμαρτύ-
ρεται διαρκώς; Πρέπει ν' αλλά-
ξη ό νόμος, πρέπει να ύπογρα-
φούν διεθνείς συμβάσεις και άλ-
λα πολλά «πρέπει» να γίνουν, ώ-
στε και οι Έλληνες του έξωτερι-
κού ν' άποκτούν - με λογική τι-
μή - ΕΙΚΟΝΕΣ της πατρίδας
των. Ές έλπίζομε ότι οι άρμό-
διοι θα λύσουν το ζήτημα του
λάχιστον μέσα στα χρόνια.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

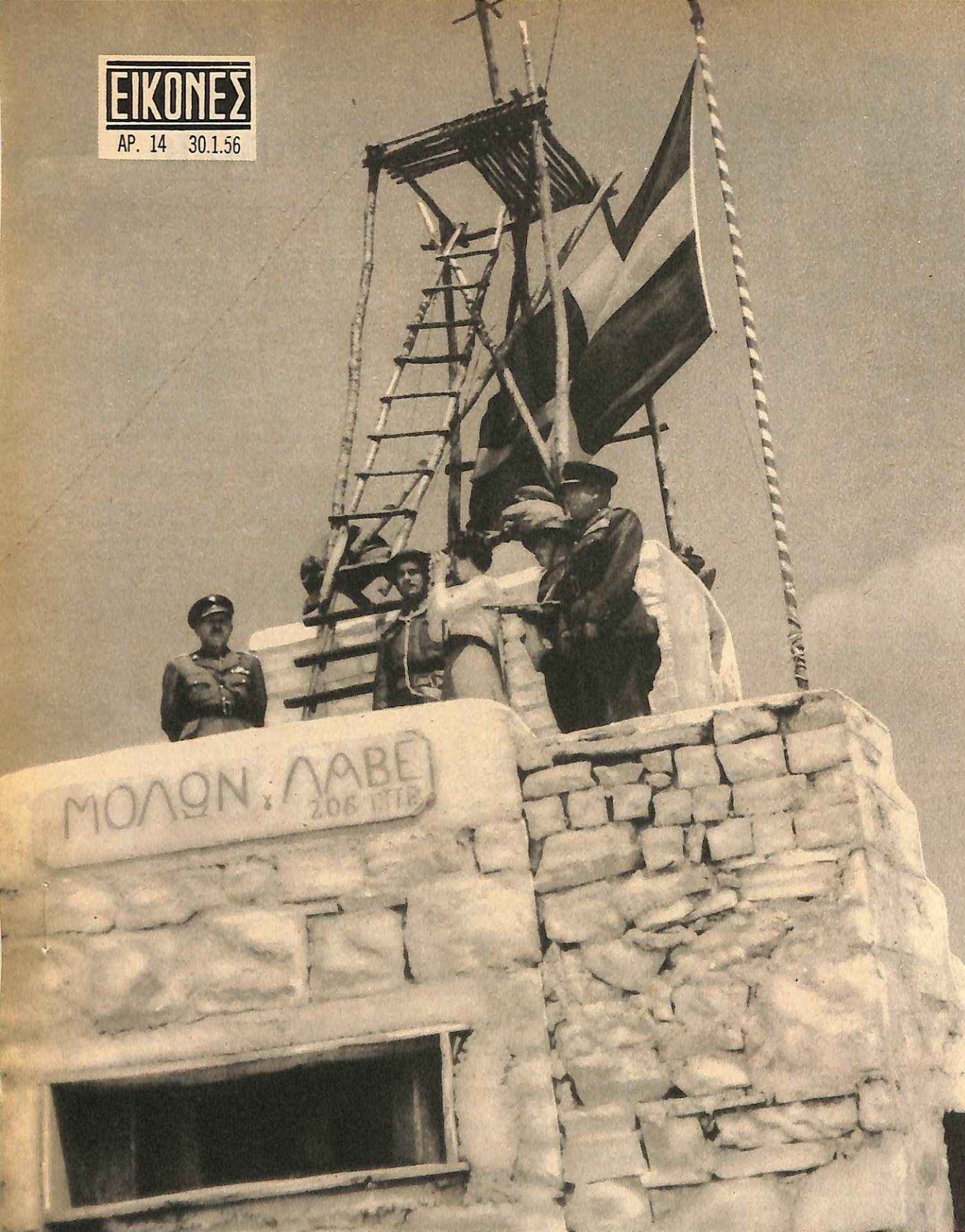
Η ΝΤΑΝΥ ΡΟΜΠΕΝ του έ-
ξωφύλλου μας έχει κάνει άλμα-
τικές προόδους τα τελευταία
χρόνια. Οι μεγαλύτερες έπιτυ-
χιες της ήταν ή «Τζουλιέτα»
και ή «Φρού-Φροού». Παράλ-
ληλα ή Ντανι Ρομπέν είναι μια
από τις κομψότερες γαλλίδες
«σπάρ» και, μαζί με άλλες συνα-
δέλφους της, δεν παραλείπει την
εύκαιρία να προβάλι το περιφη-
μότερο γαλλικό προϊόν: την πα-
ριζιάνικη μόδα (βλ. σ. 42-44)

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΣΟΥΗΔΙΑ

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΕ ΕΙΚΟΝΕΣ
ΣΤΗΝ ΓΡΑΦΙΚΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ

ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΤΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ, ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΞΕΜΟΝΑΧΙΑΣΜΕΝΟΙ, ΟΙ ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΠΟΥ ΠΑΝΤΑ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ ΣΤΑ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΑ ΦΥΛΑΚΙΑ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ. ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΑΚΙΟ ΕΞΟΧΗΣ Η Α.Μ. ΚΥΤΤΑΖΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΜΕΘΟΡΙΟ

Το άκρικό χωριό σε άναστά-
τωση!
"Έφτασε το μήνυμα πώς έρχε-
ται η Βασίλισσα!
Τά παλληκάρια φέρνουν κλαριά,
στήνουν αψίδες.

Και στο κάθε σπίτι άνοιγει ή κα-
σέλα να δγ ή φορεσιά ή εκαλή,
κληρονομιά που χάνεται πέρα από
την δάβω και τόν παππούλη. "Όλοι
θα ντυθούν στα γιορτινά. Λίγο τδ-
χεις; "Έρχεται ή Βασίλισσα!

Οί άρχες έχουν άλλου είδους
έγνοιες: ο δρόμος... "Α, ναι, ο δρό-
μος!

"Η δημοσιά βρίσκεται σε από-
στασι... ώρων... (Τά χιλιόμετρα ει-
ναι μέτρα μήκους στην ασφάλτο.

Στις άετοράχες που θρισκόμαστε,
δεν αντιπροσωπεύουν τίποτε).
Κι' ύστερα άρχίζει ο κατακόδρο-
μος που τόν κόδουν για ποικιλία
ξεροπόταμοι, βαλτονέρια, κοτρώνα
σε κοίτες χειμάρρων κι' δτι άλλο
μηχανεύεται, στ' άκρικό δουνά, ο
λόγγος...

Μά οί κάτοικοι της μικρής όρει-
νής κοινότητος δεν άνησυχούν. Ξέ-
ρουν τη Βασίλισσά τους. Με τζίπ,
με μουλάρη ή με τά πόδια, μία φο-
ρά θα φτάση στο χωριό. Δεν είναι
δά κι' ή πρώτη φορά που άνεβαίνει
δς εκεί...

Γιατί ή Βασίλισσα δεν περιμέ-
νει ν' άνέβη πρώτα ο μηχανοκίνη-
τος πολιτισμός, ή ρόδα, για να πάη

κοντά στο λαό της. Κάθε χρόνο ξε-
κινάει για τά σύνορα, κάθε χρόνο έ-
πισκέπτεται τ' άκρικό χωριά κι'
έρχεται σε στενή έπαφή με τους
πληθυσμούς.

Και πιδ εύγλωττοι από τά λόγια
οί άριθμοί, μαρτυρούν την έκταση
αυτής της έπαφής, αυτής της στε-
νής και τόσο θερμής γνωριμίας...

Στην τελευταία της περιδεία που
κράτησε πάνω από σαράντα μέρες,
ή Βασίλισσα επισκέφθηκε 619 χω-
ριά και διέσχισε 6.285 χιλιόμετρα,
με κάθε λογής μεταφορικό μέσο. Ού-
τε πολλά, ούτε λίγα: 6.285 χιλιό-
μετρα. Τόσα χρειάζεται να κάνει ο
ποιος διασχίζει τους νομούς "Έβρου,
Ροδόπης, Δράμας, Ξερρών, Κιλίκις,

Θεσσαλονίκης, Πέλλης, Κοζάνης,
Φλωρίνης, Καστοριάς, "Ιωαννίνων
και Θεσπρωτίας.

Κι' αυτές οί χιλιάδες τά χιλιόμε-
τρα, δεν έγιναν δέβαια στη δημοσιά.
"Ακολουθώντας την μακριά γραμμή
των συνόρων, ή Βασίλισσα, πήρε
στρατι-στρατι τά μονοπάτια που
δγάζουν στα χωριά του Θρακικού
κάμπου ή στα κρυμμένα άετοχώρια
των Μακεδονικών και των "Ηπειρω-
τικών βουνών, κι' έφτασε από τό
Τρίγωνο του "Έβρου δς τους Σαγιά-
δες της Θεσπρωτίας...

Σαράντα μέρες καταδράρα και
λόγγος!...

Μά και σαράντα μέρες γιορτής για
τους όρεινούς πληθυσμούς, που ει-
δαν από κοντά τη Βασίλισσά τους,
της μίλησαν, άκουσαν τόν καλό της
λόγο, της είπαν τόν πόνο τους...

Είναι μία παλιά ιστορία, αυτή
ή γνωριμία της Βασίλισσας με τό
άκρικό όρεινό χωριό. Μία ιστορία
τόσο άπλη και τόσο ανθρώπινη, που
διστάζει κανείς να την διηγηθή, μή-
πως και της άφαιρέση αυτήν άκρι-
δώς την γυμεία της απλότητάς
της...

"Η Βασίλισσα συνδέθηκε πιδ πο-
λύ με τους άκρικούς πληθυσμούς
την έποχή της μεγαλύτερης δοκιμα-
σίας τους: στόν συμμοριτοπόλεμο...
Τότε που συνώδεε τόν Βασίλεα
στα όρεινα φυλάκια του στρατού,
στα σύνορα. "Εκεί πρωτογνώρισε τό
άκρικό χωριό, τρομαγμένο, άγρι-
μένο, με μία δύναμη όμως αντίστά-
σεως άκατάλυτη... "Ηταν τά χρόνια
της τρομάρας και του παιδομαζώ-
ματος. Πολλές μανάδες της υπαί-
θρου κατάρθωσαν ώστόσο να κρα-
τήσουν τά παιδιά τους χάρις στις
52 Παιδοπόλεις του "Εράνου της
Βασίλισσας που γλύτωσαν 18.000
"Ελληνόπουλα. Πικροθύμητα είναι
δέβαια δλ' αυτά, και θα θέλαμε δ-
λοι να μην τά ξαναφέρναμε στο νου.
Μά δε γίνεται να μη τ' αναφέρω-
με, γιατί στα γεγονότα εκείνα όφειλεται
ο θαυότερος δεσμός της Βασίλι-
σας μ' αυτούς τους άγρότες που
ζούνε ριζωμένοι στη γή μας σαν την
χλωρίδα των βουνών...

"Αλλά δς παρακολουθήσαμε κα-
λύτερα από πιδ κοντά αυτήν την βα-
σιλική περιδεία...

"Η Βασίλισσα ξεκινάει πάντα στις
όκτώ τό πρωί. Λίγα λεπτά πριν τις
όκτώ, είναι κιόλας έτοιμη, ντυμένη
για την περίστασι. Μάλλινες κάλ-
τσες, παπούτσια γερά με χαμηλά

ΜΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

ΟΙ ΠΟΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΚΟΥΡΑΣΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗΣ

τακούνια, μία φούστα από ντόπιο ύφαντό και
πουλόδερε. Δεν φοράει ποτέ καπέλλο στις περιο-
δείες της, δτι καιρό κι' αν κάνει. Κι' είναι τόσο
άπλη ή εμφάνισή της, που φαίνεται φυσική ή ά-
πορία του μικρού σ' ένα χωριό που ρώτησε την
μητέρα του γιατί δεν φοράει την κορώνα της ή
Βασίλισσα...

"Ως τις όκτώ τό βράδυ, θα θρίσκει στο
πόδι. Στο δρόμο ή σε κανένα χωριό, να θεμελιώ-
νη, να έγκαιλιάζει, να επιθεωρή τό Σπίτι του Παι-
διού, να έμψυχώνη τά στελέχη του, να μιλάη με
τόν λαό, να έγκαρδιώνη και ν' άκούη.

Δεν υπάρχει ενδιάμεση άνάπαυσι. Τό μεσημέ-
ρι ή Βασίλισσα σταματάει κάπου στο δρόμο, μι-
σή ώρα τό πολύ, για να γευματίση με ένα-δυό
σάντουιτς και κανένα φρούτο. Προτίμησι ιδιαί-
τερη έχει για τις φρέσκες σαλάτες της έποχής.
Δεν καπνίζει, επιμένει όμως να μη στερούνται
τό τσιγάρο τους οί συνεργάτες της. "Ως την ώρα
του γεύματος δεν τρώει τίποτε. "Όταν όμως φτά-
νη σε Σπίτι του Παιδιού, θα πih τό καφεδάκι
που έτοιμάζει άπλά στο καμινέτο ή "Αρχηγός του
Σπιτιού. Τό βράδυ, μετά τις όκτώ, γυρίζει στο
τραίνο ή σε κάποιο σπίτι του τόπου που την φι-
λοξενεί. Μά ή κοπιωδέστατη μέρα δεν τελείωσε.
"Αμέσως μετά τό δείπνο καλεί πάντα τις στενές
της συνεργάτιδες να συζητήσουν για την αύριανή
μέρα. Τό πρόγραμμα της περιδείας σχεδιάζε-
ται σε γενικές γραμμές και οί λεπτομέρειες συ-
ζητούνται και καθορίζονται όριστικά σ' αυτές τις
βραδινές συγκεντρώσεις. "Η Βασίλισσα ζητάει
λεπτομερείς πληροφορίες για τά χωριά, άνοίγον-
ται χάρτες, γίνονται συζητήσεις κλπ. Και μόνον
δταν ή Βασίλισσα κρίνη ότι έμαθε, δτι ήθελε να
ξερη λαβαίνει τέλος τό συμβούλιο.

Αυτή ή λίγη ώρα, δς την ώρα του ύπνου, ει-
ναι ή μόνη που της άνήκει άποκλειστικά κι' όπου
είναι μόνη. Και πάντα, δταν τούτο είναι από
τεχνικούς λόγους δυνατό, τό πρώτο που θα κά-
νη είναι να πάρη στο τηλέφωνο τόν Βασίλεα.
"Υστερα άπ' αυτό τό τηλέφωνημα, τό πρόσωπο
της Βασίλισσας είναι τόσο φωτεινό, που θαλεγε
κανείς πώς αυτή ή δεκάλεπτη συνδιάλεξι ανανεώ-
νει καθημερινά τις δυνάμεις της για να συνεχίση
τό κοινό τους έργο.

"Όστόσο, δταν τό επιτρέπουν τά μαθήματά
τους, παίρνει πάντα τους πρίγκιπες μαζί της
στις περιδείες. Πιστεύει ότι ή άνατροφή των παι-
διών θα ήταν έλλιπής αν δεν ήξεραν πώς ζούν
και πώς μοχθούν οί άγρότες μας στα μακρινά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 9

Η ΑΝΑΣΣΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΚΑΘΕ ΛΟΓΗΣ ΜΕ-
ΤΑΦΟΡΙΚΟ ΜΕΣΟ ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΟΡΕΙ-
ΝΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΟΛΙΣΤΟ
ΜΟΥΛΑΡΙ, ΦΕΡΝΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΤΕΡΟ
ΤΡΟΠΟ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΠΕΚΛΑΡΙ

Γέροι 'Ηπειρώτες από το «άπρο-
σκύνητο» Γαρδίκι, όρθόκορμοι
καί λεβέντες σαν τίς δρύς, χο-
ρεύουν τσάμικο γιά νά τιμήσουν
τήν Βασίλισσα τών 'Ελλήνων.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟ «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» ΣΤΗΝ ΚΑΡΩΤΗ ΤΟΥ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ

Μέσα στην πολύπλευρη δράση της Βασιλικής Προνοίας μια ιδιαίτερη θέση κατέχει η ίδρυση και η λειτουργία των «Σπιτιών του Παιδιού». Τα Σπίτια του Παιδιού οφείλουν την ύπαρξή τους στην έμπνευση της Α. Μ. της Βασιλίσσης και στην ανεπιφύλακτη συμπαράσταση του λαού της.

160 «Σπίτια του Παιδιού» λειτουργούν σήμερα στα παραμεθόρια χωριά και εξυπηρετούν τα παιδιά του άκρικού πληθυσμού. Σ' αυτά περίπου 20.000 παιδιά βρίσκουν ψυχαγωγία, γνωρίζουν τη χαρά του αθλητικού παιχνιδιού, διδάσκονται τα στοιχεία της επιστημονικής καλλιέργειας και μαθαίνουν τις απαραίτητες για την αγροτική οικογένεια τέχνες: ξυλουργική, σιδηρουργική, υποδηματοποιία, στοιχειώδη οικοδομική, καθώς και ύφαντική και ραπτική, ταπητουργία και οικοκυρική.

Το κέντρο του ενδιαφέροντος του Σπιτιού είναι τα παιδιά, αλλά η ακτινοβολία του επεκτείνεται σ' ολόκληρο το χωριό.

Για την αύξηση της παραγωγής, το Σπίτι παρέχει στους αγρότες βελτιωμένες ποικιλίες φυτών.

Για την καταπολέμηση των ασθενειών των φυτών προμηθεύει ειδικά φάρμακα.

Για την αναδάσωση και την ενίσχυση της όπωροκαλλιέργειας, διανέμει χιλιάδες δενδρύλλια, που φυτεύονται με την φροντίδα των παιδιών.

Για την αύξηση του εισοδήματος και την καλύτερη διατροφή των αγροτών εισάγει προς διάδοσιν βελτιωμένες φυλές ζώων και πουλερικών και ιδρύει πρότυπα πτηνοτροφεία, χοιροτροφεία και ποιμνιοστάσια.

Για την αξιοποίηση των μεγάλων κτηνοτροφικών περιοχών της Θεσσαλίας και Φλωρίνης ιδρύουν πρότυπα τυροκομεία.

Για την άτομική και δημοσία υγιεινή των αγροτών παρέχει δωρεάν ιατρική περίθαλψη ως και κατάλληλη διαφώτιση.

Για τις επείγουσες στεγαστικές ανάγκες των χωρικών διαθέτει τα εργαστήριά του και τα περιοδεύοντα συνεργεία.

Έτσι, το «Σπίτι του Παιδιού» που συνεργάζεται στενά με τον ιερέα, τον πρόεδρο της κοινότητας και τον δημοδιδάσκαλο συμβάλλει στην ανύψωση του βιοτικού και εκπαιδευτικού επιπέδου της υπαίθρου.

Τά «Σπίτια του Παιδιού»

(Συνέχεια από σελ. 5)

τους χωριά. Έπιθυμία της άλλωστε είναι να γνωρίση, προπάντων ο Διάδοχος, πώς ζούν και πώς εργάζονται οι κάθε λογής άνθρωποι σε τούτον τον τόπο.

Έτσι τελειώνει η ημέρα της Βασιλίσσης. Μα οι εντολές είναι ρητές: Στις όκτω ακριβώς την επομένη, η συνοδεία πρέπει να είναι έτοιμη για ξεκίνημα.

ΕΝΑΣ ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Και από ποιους αποτελείται αυτή η συνοδεία, εκτός από τις 'Αρχές του τόπου, την Κυρία των Τιμών και τον 'Υπασιστη; Από το άκουστο και άφωσιμένο έπιτελείο της, τις 'Εντεταλμένες Κυρίες του 'Εράνου πού, ντυμένες με την απείριπτη στολή που συμβολίζει την έθελοντική τους επιστράτευση, διασχίζουν όλο τον χρόνο τις θόρειες έπαρχιες, έχοντας την ευθύνη της επιδέξιας του έργου, κομίζοντας επί τόπου τις οδηγίες και τις κατευθύνσεις της Βασιλίσσης, φέρνοντας πίσω στην 'Αθήνα τις έντυπώσεις και τις παρατηρήσεις τους, ώστε να είναι αδιάκοπη και στενότερη η έπαφή της Διοικήσεως του 'Εράνου με τα χωριά.

Κι' έπειδη ο λόγος περί συνεργατών, αξίζει να σημειωθή ακόμη κάτι: Είναι πάμπολλα τα άνωτερα και τα κατώτερα στελέχη που εξασφαλίζουν την καλή λειτουργία των 160 Σπιτιών του Παιδιού. Από τους γεωπόνους, που διευθύνουν το έργο επί τόπου, ως τους γιατρούς, ως τις 'Αρχηγούς που έχει ή καθεμιά τους την ευθύνη ενός Σπιτιού, ως το τεχνικό προσωπικό, ως τους οδηγούς των τζιπ ακόμη. Όλον αυτόν τον κόσμο, το παράδειγμα της Βασιλίσσης τον ήλεκτρίζει και τον έμπνεει. Έκείνο δε που χαρακτηρίζει όλους δσους εργάζονται για τα Σπίτια, από τον άνωτερο ως τον κατώτερο, είναι η αλτπαρήνηση. Ούτε άδρες εργασίας κυττάζουν ούτε τίποτε. Να γίνη μόνον καλά ή δουλειά που πραγματικά την έχουν αγαπήσει. Να μείνη ικανοποιημένη η Βασιλίσα όταν θάρη επί τόπου να δή!

«ΕΡΧΕΤΑΙ!»

Και για να δή το κάθε τι επί τόπου, ξεκινάει ή φάλαγγα με τη Βασιλίσα, κάθε πρωί με την αρχή της μέρας. Το χωριό όμως καρτεράει από το γλυκοχάραμα. Τους έπανε πώς ή Βασιλίσα έρχεται σήμερα, και το σήμερα για τον αγρότη αρχινάει πριν σκάση ο ήλιος... Έχουμε στήσει δίγλες παντού: στις κοντινές ράχες, στο καμπαναριό, στα πιο ψηλά δένδρα... Και το χωριό με τις πολύχρωμες φορεσιές των γυναικών, τις μπατανιές που έχουν στρωθή στο δρόμο, τα λουλούδια, τα κλαριά και τις σημαίες, φαίνεται σά φανταχτερό ύφαντό, άπλωμένο στην πρρασινάδα...

Μιά βουή άναταράζει την άνθρωποθάλασσα... —Φάνκε! Έρχεται! Έρχεται ή Βασιλίσα! Ο δάσκαλος με κόπο συγκρατεί τα παιδιά που ή σχολική πειθαρχία επιβάλλει να είναι συγκεντρωμένα για το τραγούδι. Και να ή Βασιλί-

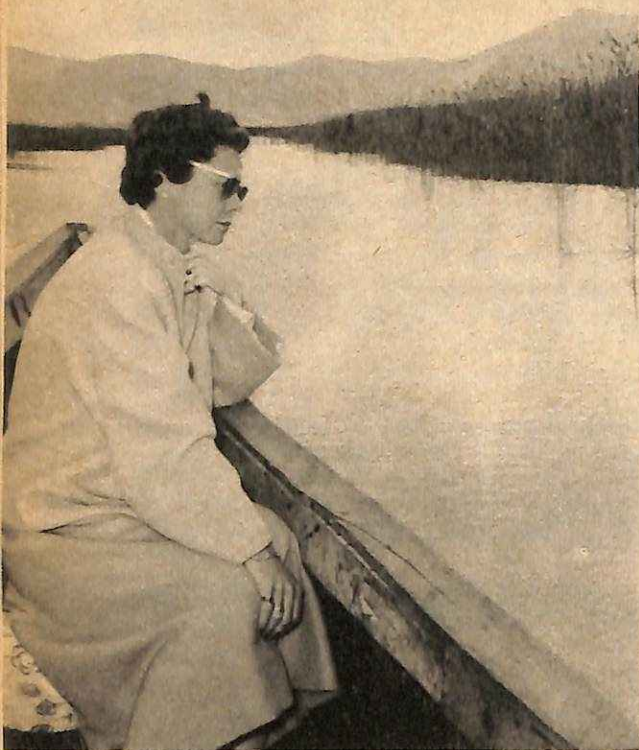
Μικροί χτίστες (έπάνω) από το χωριό Πρωτοκλήσι, του Έθρου, που διδάχτηκαν την τέχνη στο «Σπίτι του Παιδιού», την χρησιμοποιούν για να συμπληρώσουν τις εγκαταστάσεις του. — Στά τελευταία «Ακρίτια» (στη μέση), τους αθλητικούς αγώνες που διοργανώνονται κάθε χρόνο για τους νέους όλων των «Σπιτιών του Παιδιού», έλαβαν μέρος 'Ηπειρωτοπούλες στον γραφικώτατο «δρόμο της βρύσης». — Στο παραμεθόριο χωριό Όρεινη του νομού Σερρών (κάτω), οι γυναίκες με τα μικρά παιδιά πήραν το προβάδισμα στο καλωσόρισμα της Α. Μ.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΥΝΕΛΑΚΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕ ΣΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΝ ΤΡΥΦΕΡΟ ΦΙΛΟ ΤΩΝ ΖΩΩΝ...

ΜΙΑ ΜΑΝΑ ΘΡΑΚΙΩΤΙΣΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΩΤΗ ΔΕΙΧΝΕΙ ΜΕ ΥΠΕΡΦΑΝΕΙΑ ΤΟ ΜΩΡΟ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΣΑ —ΠΟΥ ΤΟ ΧΑΪΔΕΥΕΙ ΓΙΑΤΙ ΔΙΣΘΑΝΕΤΑΙ ΣΑΝ ΔΙΚΑ ΤΗΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

Η ΠΡΕΣΠΑ ΜΕ ΤΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΜΝΗΜΕΣ, ΘΑ ΕΧΗ ΠΟΛΛΑ ΝΑ ΠΗ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ...

ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΣΤΗΝ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ, ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΩΣ Τ' ΑΚΡΙΤΙΚΑ ΧΩΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΠΡΟΣΙΤΑ ΓΙΑ ΕΧΘΡΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ. ΚΙ' ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ...

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΑ ΚΤΙΣΘΗ ΣΤΟ ΣΟΥΝΙΟ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΡΟΔΟΠΗΣ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΧΕΙ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ ΠΙΑ ΤΕΧΝΗ ΣΤΟ ΜΥΣΤΡΙ...

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΚΚΛΗΣΙ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΡΩΤΗΣΕ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ: ΠΩΣ ΔΕΝ ΦΟΡΑΕΙ ΚΟΡΩΝΑ, ΑΦΟΥ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ;

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Ένας δρόμος στρωμένος με ύφαντά, αγάπη και πίστι

σα κατέβηκε από το τζίπ. Κι' ενώ παίρνει πεζή την δουνουπλαγιά που δαγάζει στο χωριό, όλες οι καμπάνες στα ρημοκλήσια που βρίσκονται τριγύρω χτυπούν χαρμόσυνα. Πρώτος στο χωριό την υποδέχεται ο παπάς με το Ευαγγέλιο. Κι' αφού την χαιρετήσει ο Πρόεδρος, η Βασίλισσα πηγαίνει στο Σπίτι του Παιδιού, αν λειτουργή εκεί Σπίτι.

«ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ» ΚΑΙ «ΡΟΔΟΓΕΛΟΥΣΑ»

Η ανθρωποβάλασσα κάνει δύσκολη αυτή την πορεία. Δεν υπάρχει ζώνη ασφαλείας, δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο ανάμεσα στον λαό και στην Βασίλισσά του.

Τα μικρά παιδιά — μπερδεμένο κουβάρι — την περιζώνουν από παντού... Οι νέες μάνες ζυγώνουν με τα μωρά τους, να τα δείξουν στην «ευλογημένη», την «ροδογελοῦσα», όπως την λένε. Και οι προεστοί άργα σηκώνουν το χέρι για μιάν ευχή... Χαρά δοκιμάζουν όλοι, μα όχι έκπληξι! Έμαθαν να βρίσκουν τόσο φυσική την παρουσία των Βασιλέων ανάμεσά τους! Όπως στα παρα-

μύθια, όπως στον Όμηρο, όπως στις προαιώνιες μνήμες που ζούνε στους πολύ παλιούς, στους πολύ αρχοντικούς λαούς... Άξιοσημείωτο είναι πως όλοι αποφεύγουν να παραπονεθούν και να κλαφτούν στην Βασίλισσα. Ντύνονται στα γιορτινά, κι' απλώνουν στο δρόμο της, τι καλύτερο έχουν για να πατήση...

Μ' αυτή μάλιστα την προθυμία τους να στρώνουν το δρόμο της με ύφαντά — χαλιά, μπατανίες, προικοσέντονα — συνέβηκε σ' ένα χωριό ένα χαρακτηριστικό επεισόδιο. Στενοχωριόταν η Βασίλισσα να βλέπει όλα εκείνα τα στρωσίδια να ποδοπατούνται και να λερώνονται ανελέητα από το πλήθος κι' έστειλε μία κυρία της συνοδείας της να μηνύσει στο επόμενο χωριό (που ήταν ο Νέος Καύκασος στα γιουγκοσλαβικά σύνορα) πως η έπιθυμία της ήταν να μη στρώνουν τίποτε στο δρόμο. Άρνήθηκαν οι κάτοικοι, επένεδσαν οι Άρχες, και με τα πολλά διπλώσαν με συντριβή καρδιάς τα στρωσίδια. Έφτασε με το καλό η Βασίλισσα, έγινε κανονικά υποδοχή, όταν όμως ήρθε η ώρα να την χαιρετήσει ο Πρόεδρος,

ο καλός άνθρωπος αναλύθηκε σε δάκρυα...

—Βασίλισσα, τί μεγάλο κακό μάς έκανες που δεν μάς αφήσες να σου στρώσαμε να πατήσης.

«Υστερ' απ' αυτή τη σκηνή, η Βασίλισσα, άφησε πια τους κατοίκους να κάνουν ό,τι θέλουν...

Η ΜΕΓΑΛΗ ΓΙΟΡΤΗ

Κι' εκείνο που κάνουν πάντα, είναι να το στήνουν στο χορό και στο τραγούδι με τα όργανα του τόπου.

Ένώ η Βασίλισσα επιθεωρεί το Σπίτι του Παιδιού, κουβεντιάζοντας με την Άρχηγό και τα στελέχη του για τα ζωτικά ζητήματά του και τις δυσκολίες του, ο χορός έξω καλά κρατεί και συνεχίζεται όσο η Βασίλισσα, καθισμένη μπροστά στο Σπίτι του Παιδιού ή στην πλατεία, έρχεται σε έπαφή με τους κατοίκους που την ζυγώνουν θαρρετά, να της πη ό καθένας τα δικά του. Η Κυρία επί των Τιμών σημειώνει ότι της λείπει η Βασίλισσα, για να προσεχτούν ιδιαίτερα ώρισμένες περιπτώσεις.

ΤΟ «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» ΦΙΛΛΥΡΩΝ ΡΟΔΟΠΗΣ, ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ, ΠΟΥ ΑΔΕΛΦΩΜΕΝΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ. ΟΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΕΝ ΕΓΝΩΡΙΖΑΝ ΠΟΤΕ ΚΑΤΑΠΙΞΙ

Δέν δέλομε παρὰ μιά ἑλληνική σημαία καί μιά δασκάλα

ΧΑΡΕΣ...

Κάθε λογής πράγματα ζητούν από την Βασίλισσα κι' από «εκτεταμένη ταχύτητα» ακόμη και ρουσφέτια όπως δείχνει το παρακάτω ανέκδοτο. Είμαστε σ' ένα χωριό της Φλώρινας, αντικρουστικά σύνορα, που το λένε Λαιμό. Το χωριό ήταν δλο μαζεμένο στην πλατεία. Μιά γυναίκα ανοίγει δρόμο· μέσ' στο πλήθος και φτάνει στην Βασίλισσα. Ζητάει να φροντίσει για να δγη ο γιος της από τη φυλακή. Μά η Βασίλισσα έχει ως άρχη να μην υπόσχεται τίποτε που δεν μπορεί να γίνει κι' έτσι, μ' απλότητα και καλωσύνη, ακούγεται να λέη:

—Δυστυχώς δεν μπορώ να κάνω τίποτε για σένα· Γιατί πιο ψηλά από τους Βασίλεις στέκει η δικαιοσύνη. Και άλλινό μας αν δεν ήταν έτσι.

... ΚΑΙ «ΘΑΥΜΑΤΑ»

Μα λίγοι ζητούν τέτοιες χάρες. Οί περισσότεροι περιμένουν από την Βασίλισσα τα πιο άπιθανα πράγματα, ακόμη και θαύματα, όπως δείχνει αυτό το έπεισόδιο που συνέβηκε σ' ένα μικρό χωριό της Καστοριάς.

Η Βασίλισσα καθόταν μπροστά στην πόρτα του Σπιτιού και γύρω της, πυκνά μελίσσι, το χωριό, γυναίκες κι' άνδρες. Μιά γυναίκα με μορφή δασανισμένη ζύγωσε τότε κρατώντας από το χέρι ένα μικρό παιδί. Και το παιδί ήταν τυφλό.

—Βασίλισσα, προσφέρει μέσ' στη σιωπή που ξάφνου απλώνεται, μ' έχουν απελπίσει οι γιατροί, μου είπαν ξεκάθαρα να μην ἐλπίζω. Βοήθα με του λόγου σου, που είσαι Βασίλισσα, να ξαναδρθ το παιδί το φως του.

Και στέκεται ασάλευτη μπροστά Της, σπρώχνοντας από τους ώμους το άγόρι της, καρτερώντας το θαύμα...

Μιά πονετική φωνή μέσ' από το πλήθος ἐξηγεί πώς πράγματι η ἐπιστήμη είναι ανίσχυρη να γειάνη το τυφλό παιδάκι. Μα η αγρότισσα γεμάτη άπαντοχή και πίστι περιμένει... Σιγανή, γεμάτη συμπόνια ακούγεται η φωνή της Βασίλισσας καθώς μιλάει στην άλλη μάνα:

—Ούτε καν η Βασίλισσα δεν μπορεί να βοηθήσει το παιδί σου. Έσύ μόνον μπορείς. Έσύ μόνον με την αγάπη σου θα φωτίσης το σκοτάδι του. Έσύ θα είσαι το φως του και με τα μάτια σου θα δλέπη. Κι' ο Θεός να σου δινή δύναμη κι' ύπομονή...

Ο λόγος της, όπως πάντα, πονετικός κι' αληθινός, μιλάει ίσια στην ψυχή της αγροτιάς.

«ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΜΕ, ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΩ»

Μεγάλη προσπάθεια καταβάλλει ωστόσο η Βασίλισσα να κάνει τους κατοίκους να καταλάβουν πώς η βοήθεια που δίνεται με τα Σπίτια του Παιδιού δεν είναι ἐλεημοσύνη. Είναι μια συμπαράσταση που χρειάζεται ν' αξιοποιηθῇ από εκείνους που την δέχονται και προϋποθέτει την ενεργό συμμετοχή του χωριού, όπως δείχνει το μικρό αυτό έπεισόδιο που συνέβηκε στο χωριό Πουρνιά της Ήπειρου.

Γύρω από το κάθισμα της Βασίλισσας στην Πουρνιά είχαν συγκεντρωθῇ οι προσοτοι... Ήταν η στιγμή όπου η συζήτηση περιστρέφεται γύρω από τα γενικά ζητήματα του χωριού. Λίγες κουδέντες, μετρημένες, για τη σοδειά, για το νερό, για το δρόμο, για το γεφύρι. Κουδέντες όπου φανεώνονται οι παντοεινές ἔγνοιες του αγρότη. Από τα κύρια ἔργα του Σπιτιού του Παιδιού, να του συμπαράσταθῇ σ' αυτόν τόν άγώνα του με την φτώχεια, με τις προλήψεις και με όλα τα στοιχεία της φύσεως. Ρωτάει η Βασίλισσα, πληροφορείται, για να ανταποκρίνεται η βοήθεια που δίνεται στο χωριό πρὸς τις πραγματικές του ανάγκες. Και είναι το Σπίτι του Παιδιού τόσο βαθειά ριζωμένο στην ἑλληνική πραγματικότητα, που όλα τα γειτονικά χωριά που δεν

το έχουν, το ζηλεύουν. Και προσπαθεῖ να πείσει την Βασίλισσα ο Πρόεδρος μιάς κοντινῆς κοινότητας, πώς και στο χωριό του είναι μεγάλη η ανάγκη του.

Η Βασίλισσα του ἐξηγεί πὸς δεν φτάνει να υπάρχουν οι ἐξωτερικές προϋποθέσεις για να ιδρυθῇ ένα Σπίτι του Παιδιού σ' ένα χωριό. Πρέπει και οι κάτοικοι ἔμπρακτα ν' αποδείξουν ότι το θέλουν κι' ότι πράγματι θ' αξιοποιήσουν τη βοήθειά του. Γιατί το Σπίτι λειτουργεί για να ἐνισχύη την δύναμη ζωῆς της αγροτιάς, την θέλησή της για δελτίασι και για πρόοδο.

Και η Βασίλισσα ἐπιμένει: —Αν δεν δώσετε και σεις οι κάτοικοι κάτι για το Σπίτι, ποτέ δεν θα το αισθανθῆτε δικό σας. Το Σπίτι θα σας δώση τὰ μέσα να πραγματοποιήσετε, δι, ἔχετε μέσα σας, είναι δικό σας και σαν δικό σας πρέπει να τὸ νοιώσετε. Προσφέρετε λοιπόν τὸν χώρο για την στέγασί του ἢ κανένα οἶκημα. Συγκεντρώστε ὕλικα για τὸ χτίσιμό του, κουβαλήστε πέτρα, ἐξασφαλίστε ἐδελοντική ἐργασία. Μὲ τὸ Σπίτι δοθηούμε δσους βοηθοὺν αὐτοὶ πρῶτοι τὸν ἑαυτοὺς, διαφορετικά θα πῆγαινε ἡ βοήθεια αὐτῇ χαμένη.

Ο Πρόεδρος της κοντινῆς κοινότητας ἀναφέρει τί μπορεί να γίνη, λογαριάζει, δίνει ρητὲς ὑποσχέσεις.

Πέρασαν δυὸ χρόνια. Πάλι στην Πουρνιά μιά ἐπιτροπή από την ἴδια γειτονική κοινότητα ζητάει από την Βασίλισσα τὴν ἴδρυσί Σπιτιού. Η παλιά συζήτηση έχει ξεχασθῇ από τους πάντες και μόνον η Βασίλισσα τὴν θυμάται.

—Η κοινότητά σας με τὸν Πρόεδρό της εἶχε ὑποσχεθῇ τόσο ὕλικό, τόσο ἐδελοντική ἐργασία κι' ακόμη τοῦτο και τοῦτο. Είναι όλα πράγματα που με λίγη καλή θέλησι θα μπορούσατε να τὰ ἐξασφαλίσετε. Ἀναγνωρίζω πὸς συντρέχουν λόγοι που μὰς κάνουν να συλλογιζώμαστε τὴν ἴδρυσί Σπιτιού στο χωριό σας. Μὰ ὅπως σὰς ἔχω ξαναπῇ, χρειάζονται δύο γιὰ να γίνη: εἰσεῖς κι' ἐγώ. Βοηθήστε με γιὰ να σὰς βοηθήσω.

Η μνήμη της Βασίλισσας, που τόσο φανέρωσε τὸ ἐνδιαφέρον Της, ὠθησε αὐτοὺς τὸν ἀνθρώπου να πραγματοποιήσουν τὸ γρηγορώτερο τὴς ὑποσχέσεις τους. Και ἔτσι σήμερα λειτουργεῖ Σπίτι του Παιδιού στο χωριό τους.

ΤΟ ΜΑΥΡΟΝΤΥΜΕΝΟ ΧΩΡΙΟ

Αὐτὴ ἡ μικρὴ ἱστορία δείχνει τὸ πόσο θέλει ἡ Βασίλισσα να γίνεται ἡ ἐρανική εἰσφορά του λαοῦ τὸν πὸλεον πυρῆνας ἀνασυγκροτήσεως γιὰ τὸ χωριό και ὅχι ὁδοὺς ἐλεημοσύνης. Ὡστόσο κι' ὁ πὸ μικρὸς συνοικισμὸς μπορεί να περιμένῃ τὸ ἐνδιαφέρον και τὴν βοήθειά Της. Ἀπόδειξις τὸ νησάκι της Μικρῆς Πρέσπας, ὁ Ἅγιος Ἀχιλλεῖος. Ο Ἅγιος Ἀχιλλεῖος ἔχει ἰδιαίτερα δοκιμασθῇ από τὸν συμμοριτοπόλεμο. Είναι πολλὰ τὰ ὀρφανὰ και τ' ἀπροστάτευτα ἐκεῖ, πολλὰς οἱ μαυροφορεμένες γυναῖκες. Σ' αὐτὸν τὸν συνοικισμό όπου μόνον δώδεκα οἰκογένειες ἀπόμειναν, ἐκδηλώθηκε ἰδιαίτερα ἡ συμπαράσταση της Βασίλισσας, πὸς ἔστειλε να τοὺς ρωτήσῃ τί ἔχουν περισσότερη ἀνάγκη.

—Δὲν θέλομε τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν ἑλληνική σημαία και μιά δασκάλα, ἀποκρίθηκαν οἱ κάτοικοι. Ἀπόχτησαν τὴν σημαία, ἀπόχτησαν τὴν δασκάλα, κι' ἀκόμη ἕνα Παράρτημα Σπιτιού του Παιδιού. Και ἡ Βασίλισσα ὅταν είναι σ' ἐκεῖνα τὰ μέρη ποτὲ δὲν παραλείπει να διασχίσῃ τὴν Πρέσπα με μονόξυλο να πᾶν να τοὺς δῇ.

Και τότε ὁ συνοικισμὸς σηματοδοτίζεται με τὴν μοναδική σημαία...

ΤΑ «ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗΣ»

Στὸ χωριό ἡ Βασίλισσα μιλάει πάντα με ξεχωριστὴ εὐχαρίστησι στὰ παλληκάρια και στὶς κοπέλλες, τὰ νιάτα και τὸ μέλλον του χωριού.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νέους αὐτοὺς ἀκρίτες, παιδιά ἔχουν ὀρῇ περιθάλψῃ στὶς Παιδοπόλεις όπου ἔμαθαν γράμματα και τέχνες.

Τὰ χρόνια περνοὺν και τώρα ἡ Βασίλισσα συναντᾷ στὰ χωριά τους λεδέντες ὡς ἐκεῖ πάνω τὰ παιδιά τὸν Παιδοπόλεων, ἡ νέες μάγες. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ νέοι που ὑπῆρξαν «παιδιά τῆς Φρειδερίκης», ὅπως ὠνόμασε ὁ λαὸς τοὺς μικροὺς τὸν Παιδοπόλεων κι' ὅπως θέλουν πάντα οἱ ἴδιοι να θυμίζουν πὸς ἦταν, διατηροὺν μιά θερμὴ ἀνάμνησι ἀπὸ τὴν ἐκεῖ παραμονή τους και τὴς συνεχῆς ἐπισκέψεις της Βασίλισσας σ' αὐτές. Καὶ βρίσκουν κάποτε τρόπους συγκινητικούς γιὰ να ἐκφράσουν τὴν εὐγνωσύνη τους, ὅπως δείχνει τὸ παρακάτω ἐπεισόδιο.

Αὐτὸ συνέβηκε σ' ἕναν ἀνηφορικό δρόμο του Βοῖου, στὴν Κοζάνη. Τὸ τζιπ με τὴν Βασίλισσα ἀνέβαινε ἀσθμαίνοντας, με μικρὴ ταχύτητα. Ἐνα παλληκάρι στεκόταν στὴν ἀκρὴ του δρόμου, κι' ἔκανε με τὸ χέρι του δειλὰ κάποιον νόημα. Ἡ Βασίλισσα ἔδωσε ἐντολή να σταματήσῃ τὸ αὐτοκίνητο. Συχνὰ σταματᾷ τὸ τζιπ στὴν ἀνοδό του. Πότε γιὰ να πάρῃ λίγα ἀγριολούλуда που τὰ φεραν κοπέλλες ἀπὸ τὰ γύρω χωριά, πότε γιὰ να μιλῇ στὸς ἀγρότες που περίμεναν τὸ πέρασμά Της στὸ σταυροδρόμι.

—Βασίλισσα, λέει δειλὰ τὸ παλληκάρι. Ἔφερα γιὰ τὴν ἀφεντιά σου ἕνα ἀρνί!

Η Βασίλισσα κυττάει τὸ τεσκέσι, δεμένο ἑτοιμο γιὰ προσφορά. Καὶ είναι φανερό πὸς τὸ δῶρο ἔπερνάει τὴς δυνατότητες του δωρητῇ.

—Μὰ παιδί μου, ἕνα ἀρνί είναι πάρα πολὺ... ἀρχίζει να λήῃ ἡ Βασίλισσα.

Μὰ τὸ παλληκάρι ξεσπάει τότε:

—Καὶ τί είναι, Βασίλισσα, ἕνα ἀρνί μπροστὰ στὴ ζωὴ που μοὺ ἔδωσες! Σὰ μὰς κάψαν οἱ κατασπλιάδες τὸ χωριό, με περιμάζεψαν ξυπόλυτο σὲ μιά Παιδοπολί σου. Τρία χρόνια ἔμεινα στὴν Παιδοπολί και μ' ἔκανες ἄνθρωπο καλὸ. Μακάρη να εἶχα κοπάδι ὀλόκληρο να σοὺ φέρω, ὅχι ἕνα ἀρνί!

Πόσα παρόμοια ἀνέκδοτα ἀπὸ τὴς βασίλικες περιοδεῖες δὲν θάχε κανεῖς να διηγηθῇ.

Αὐτὰ δίνουν μιά μικρὴ μόνον ἰδέα τῆς πραγματικότητας.

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΙ

Προσεχῶς θα προβληθῇ στὴν πρωτεύουσα μιά ταινία που γυρίστηκε κατὰ τὴν τελευταία περιοδεία της Βασίλισσας και δίνει μιά ζωντανὴ εἰκόνα τῆς αγάπης που Της δείχνουν τὰ χωριά. Περιγραφὲς ὅμως και κινηματογραφικὴ ταινία είναι δύσκολο να δείξουν τὸ σπουδαιότερο: Τὴν ἐμπιστοσύνη δηλαδὴ και τὴν αὐτοπεποίθησι που ἀπόκτησαν οἱ ἀκριτικοὶ πληθυσμοὶ μ' αὐτὲς τὴς τακτικὲς περιοδεῖες της Βασίλισσας που δίνουν τὴν εὐκαιρία στὸν καθένα να ἐπικοινωνήσῃ ἔτσι ἁπλὰ μαζί Της να Της μιλήσῃ και να ἀκούσῃ τὸ λόγο Της.

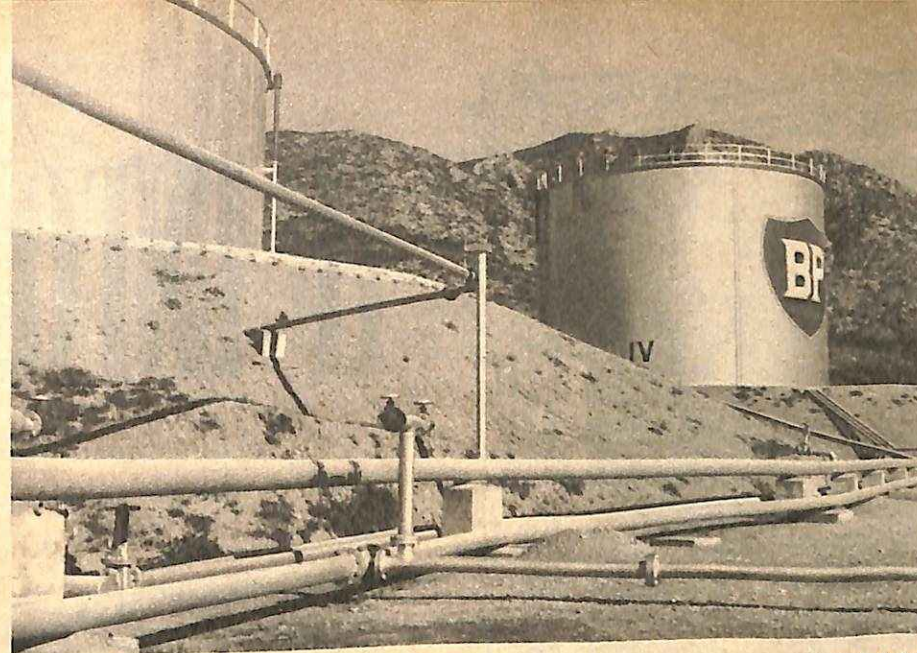
Αὐτὴ ἡ προσωπικὴ ἐπαφή που βρίσκει τόση ἀνταπόκρισι στὸ ἑλληνικὸ φιλότιμο και τὴν εὐαισθησία είναι ἡ πὸ πολὺτιμη προσφορά πρὸς τοὺς ἀγρότες ὅπως τὸ λέει ἄλλωστε και ἡ γνωστὴ λαϊκὴ παροιμία: «ὁ λόγος σου με χόρτασε και τὸ ψωμί σου πάρτο».

Ὅσο ὅμως σημαντικά και νᾶναι τὰ λόγια της Βασίλισσας, ἡ Ἀνασσα δὲν ἀρκεῖται μόνον σ' αὐτά: Πολλὰ ἐπιτόπια ζητήματα βρίσκουν ἀμέσως τὴ λύσι τους με τὴν συνεργασία τὸν ἀρμοδίων, πολλὰς ἀποφάσεις γιὰ τὴν ἀποτελεσματικώτερη ἀπόδοσι τὸν ἔργων της Βασιλικῆς Προνοίας στὴν Ὑπαίθρο λαμβάνονται ὕστερα ἀπ' αὐτὲς τὴς ἐπισκέψεις.

Ὁ παραμυθένιος βασιλιάς της Χαλιμάς, προσπαθοῦσε να γνωρίσῃ τὸν λαὸ του, γυρίζοντας ἀθέατος στοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας του τὴν νύχτα. Ἡ Βασίλισσα τὸν ἑλλήνων ὅμως ξεκινᾷ με τὸ φῶς τῆς μέρας γιὰ να γνωρίσῃ ὅχι τοὺς ἀνθρώπους τὸν πόλεον, ἀλλὰ τὸ πὸ ἀκριβὸ κομμάτι του λαοῦ: τὴν ἀγροτιά που ζῇ και μοχθεῖ δουλεύοντας τὴν ἀκριτικὴ γῆ. Κι' ἀπὸ αὐτῇ τὴ γνωριμία ἔχει δημιουργηθῇ ἕνας δεσμός που εἶναι γεμάτος αἰσιδόξα προμηνύματα γιὰ τὸ μέλλον.

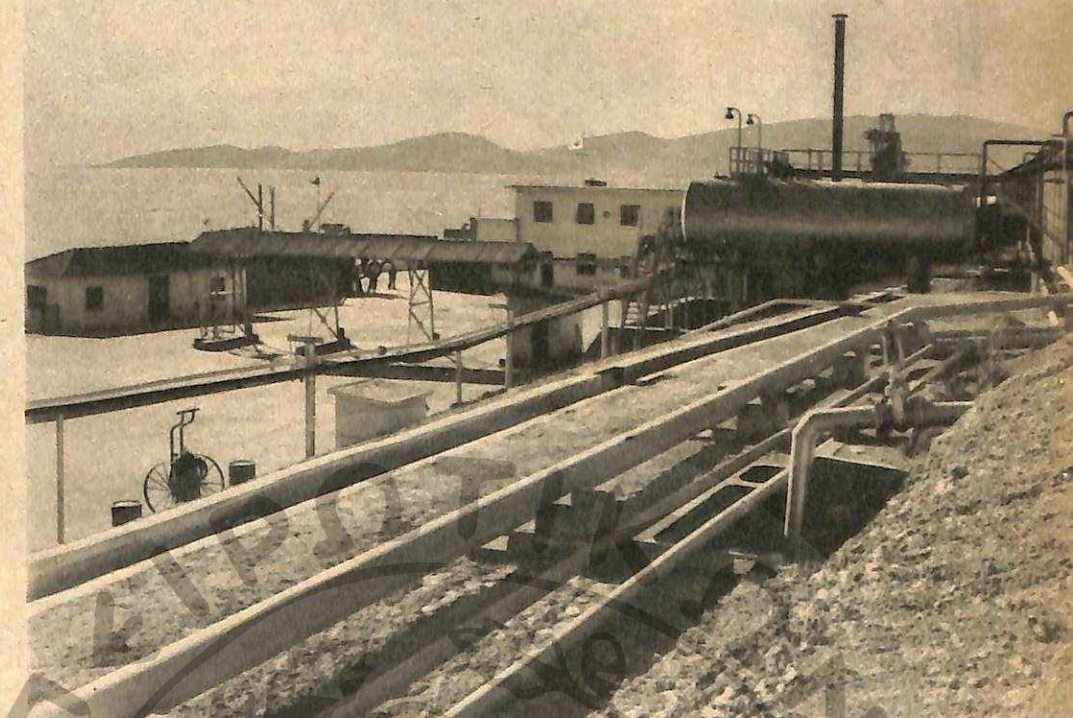
E. K.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ! ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ!

ΔΥΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ, ΑΣΗΜΕΝΙΟΙ ΤΕΡΑΣΤΙΟΙ ΚΥΛΙΝΔΡΟΙ ΛΑΜΠΟΚΟΠΟΥΝ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ, ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟΧΡΥΣΟ ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΓΟΡΙΤΣΙΑΣ.

ΣΩΛΗΝΕΣ ΠΟΥ ΜΕΤΑΦΕΡΟΥΝ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΗ ΒΕΝΖΙΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΞΑΜΕΝΟΠΛΟΙΟ ΣΤΙΣ ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΣΤΑ ΒΥΤΙΟΦΟΡΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ.

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ». Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΡΕΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΑΤΜΟΥΣ ΒΕΝΖΙΝΗΣ. ΕΝΑ ΣΠΙΡΤΟ ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ Κ. ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗ

(Μουσείο Μπενάκη)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ (1776—1831) ΠΡΩΤΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Β'

Η σύγκλησις τῆς Γ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἀνεξωπύρηνεν τὸν πολιτικὸν ἀνταγωνισμόν, ὃς ὁποῖος, μετὰ τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Ἱμ-
πραΐμ, παρουσίασεν αἰσθητὴν ὕφεσιν. Ἡ νέα Συνέλευσις ἔπρε-
πε νὰ συγκληθῇ θάσει τῆς ἀπο-
φάσεως τῆς Συνελεύσεως τοῦ
Ἀστροῦς, ποὺ προέβλεπε τὴν με-
τὰ διετίαν ἀναθεώρησιν τοῦ Συν-
τάγματος, Κανονικῶς ἡ Γ' Συν-
έλευσις θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ τὰς
ἐργασίας τῆς τὸν Ἀπρίλιον τοῦ
1825. Ἀλλ' ἡ κυβερνήσις, λόγῳ
τῶν πολεμικῶν γεγονότων, μόνον
τὴν 25ην Σεπτεμβρίου 1825 ἐ-
ξέδωκε ἐγκύκλιον, διὰ τῆς ὁ-
ποίας ἐκάλει τὰς ἐπαρχίας νὰ ἀ-
ποστείλουν ἀντιπροσώπους των
εἰς τὸ Ναύπλιον τὴν 25ην Δε-
κεμβρίου, διὰ νὰ ἀρχίσουν αἱ ἐρ-
γασίαι τῆς Συνελεύσεως. Ἡ
προθεσμία παρήλθεν, χωρὶς νὰ
ἐμφανισθοῦν ἀντιπρόσωποι. Νέα
πρόσκλησις ἀπηυθύνθη τὸν Ἰα-

νουάριον τοῦ 1826. Διὰ τῆς νέας
προσλήσεως ὠρίζετο ὅτι ἔδρα
τῆς Συνελεύσεως θὰ ᾔσαν τὰ Μέ-
γαροι. Οἱ Πελοποννήσιοι, μετὰ
κεφαλῆς τοῦς Θ. Κολοκοτρώνην,
Ἀνδρέαν Ζαΐμην καὶ Ἀνδρέαν
Λόντον, ἐζήτησαν νὰ ὀρισθῇ ἡ
ἔδρα εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἐ-
πεκράτησαν. Ἡ νέα Συνέλευσις
συνήλθε τὴν 6ην Ἀπριλίου 1826,
εἰς Ἐπίδαυρον.

Ἡ Συνέλευσις θὰ εἶχεν ὡς κύ-
ριον ἔργον τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ
Συντάγματος, ὥστε νὰ καθίστα-
το δυνατὴ ἡ ἀποδοχὴ ἀγγλικῆς
προτάσεως περὶ μεσολαθήσεως
τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως
πρὸς συμβιβασμὸν μεταξὺ Ὑψη-
λῆς Πύλης καὶ Ἑλλήνων Ἐπα-
ναστατῶν. Ἡ ἀγγλικὴ αὕτη πρό-
τασις διετυπώθη εἰς ἀπάντησιν
ἑλληνικῆς αἰτήσεως, ποὺ εἶχεν
ὀπογραφή ἀπὸ τοὺς ἐξοχωτέρους
Ἑλλήνας, ἐξαιρέσει τῶν Δ. Ὑ-
ψηλάντου, Ι. Κωλέττη, Γ. Κουν-
τουριώτου καὶ Γκούρα, διὰ τῆς
ὁποίας τὸ «ἑλληνικὸν ἔθνος ἐθε-

τεν ἐκούσιως τὴν ἱερὰν παρακα-
ταθήκην τῆς ἑαυτοῦ ἐλευθερίας,
τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ
τῆς πολιτικῆς υπάρξεως ὑπὸ τὴν
μοναδικὴν ὑπεράσπισιν τῆς Με-
γάλῃς Βρετανίας». Οἱ Βρεταν-
νοὶ, μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔλθουν
εἰς ρῆξιν μετὰ τοὺς Τούρκους, δε-
χόμενοι νὰ μετατρέψουν τὴν Ἑλ-
λάδα εἰς βρετανικὸν προτεκτο-
ράτον—διότι αὐτὴν τὴν ἔνοιαν
εἶχεν ἡ αἰτήσις—ἐπροθυμοποιή-
θησαν νὰ παίξουν τὸν ρόλον με-
σολαθῆτοῦ, ὥστε ἡ ἐπαναστα-
τημένη Ἑλλάς νὰ γίνῃ ἕνα εἶδος
αὐτονόμου ἐπαρχίας τῆς Ὀθω-
μνικῆς Αὐτοκρατορίας.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς αἰτήσεως αὐ-
τῆς τὸ δίδει ὁ Κολοκοτρώνης
εἰς τὰ Ἀπομνημονεῦμά του.
Ἀφηγεῖται: «Ἰδοὺ πῶς ἐστάθη-
κεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναφορᾶς διὰ τὴν
ὑπεράσπισιν τῆς Ἀγγλίας. Μία
φορὰ ἔλαθα ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν
Ρώμα καὶ μοῦ ἔλεγε, ὅτι ὠμίλη-
σε μετὰ τὸν Ἀδὰμ (Σημ. Βρεταν-
νὸν Ἀρμυστὴν εἰς τὰς Ἰονίας

ΣΤΙΣ 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1831, ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΣΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟ, ΕΝΩ ΕΠΗΓΑΙΝΕ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

(Μουσείο Μπενάκη)

Νήρους). Ο "Αδαμ του εἶπε: «Δὲν ἦτο δυνατόν νά ἀποσπάσου- με τόν Κολοκοτρώνη ἀπὸ τὸ ἀρ- χοντικὸ κόμμα;». Τὸ κόμμα αὐ- τὸ ἐνομιζέτο ἀγγλοδωκιτικὸ καὶ ρωσολατρικὸ, καὶ αὐτὸ τὸ διέδι- δαν οἱ Μαυροκορδατισταί. Μοῦ ἔγραψε ὁ Ρώμας καὶ μοῦ ἔλεγε τὰ ὅσα εἶπε, καὶ νὰ τοῦ γράψω ἰδιοχειρῶς τὸ φρόνημά μου. Ἐ- γὼ τοῦ ἀποκρίθηκα ὅτι: «Δὲν εἶμαι ἀγγλοδωκιτικὸς καὶ ρωσο- λάτρης, ἀλλὰ εἶμαι φίλος ἐκεί- νου ὅπου θέλει τὸ καλὸ τῆς πα- τρίδος μου, καὶ γίνου ἐγγυητὴς εἰς τὴν ἐξοχότητά του τὸν "Αδαμ, καὶ ὁ "Αδαμ ἂς γίνῃ εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ διὰ τὰ φρονήματά μου». Ο "Αδαμ ἔστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ μὲ μερικὸ καιρὸ ἔκραξε τὸν Ρώμα, ἐκλεί- σθηκε δύο ἡμέρες, ἔκαμε τὸ σχέ- διο τῶν ἀναφορῶν, καὶ τὴν ἔστει- λε τὴν μία νὰ τὴν υπογράψω ἑ- γὼ καὶ τὴν ἄλλη ὁ Μιαούλης τὴν υπογράψαμε. Ἐννοεῖτο τὸ "Ἔθνος συνασπένει εἰς Συνέλευ- σιν καὶ ἔτσι τὸ Βουλευτικόν, τὸ Ἐκτελεστικὸν ὑπόγραψαν ὡς ἄ- τομα, ὅχι ὡς διοικήσεις. Ἐλεγε ὅτι τὸν παρόντα νόμο νὰ ἐκτε- λέσουν οἱ πρόεδροι τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Ὑπογράφηκα πρόεδρος τῶν ἐνωμένων ἐπαρχι- ῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος (Σημ. Ἦνῳε τὴν ἡπειρωτικὴν Ἑλλά- δα) καὶ ἀρχιστράτηγος τῆς Ἑλ- λάδος, Μιαούλης, πρόεδρος τῶν νήσων καὶ ναύαρχος τῶν κατὰ θάλασσαν ἐλληνικῶν δυνάμεων. Αὐτὴν τὴν πράξιν τῆς ἀναφορᾶς διὰ τὴν Λόντρα, τὴν ἐπικύρωσε τὸ ἔθνος εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς Ἐπιδαύρου καὶ τῆς Τροιζήνης». Ἡ αἴτησις αὕτη περὶ ἀγγλικῆς προστασίας θὰ ἤμπορούσε νὰ λε- χθῇ ὅτι ἀπέτελεσεν τὴν αἰτίαν τῆς δημιουργίας τῶν τριῶν με- γάλων κομμάτων, τὰ ὁποῖα ἐ- κυριάρχησαν τῆς πολιτικῆς ζω- ῆς τῆς χώρας μέχρι τῆς ἀνατρο- πῆς τοῦ Ὁθωνος, δηλαδὴ τοῦ ἀγγλικοῦ, τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ρωσικοῦ κόμματος. Τὴν αἴτησιν δὲν ὑπέγραψαν ὁ Ὑψηλάντης, ὁ ὁποῖος, ἦτο φυσικόν, ἐθεωρεῖτο ὡς φορεὺς τῆς ρωσικῆς πολιτι- κῆς καὶ τῆς Κωλέττης—παρασύ- ρας καὶ τὸν Κουντουριώτην—φο- ρεὺς τῶν ἀντιλήψεων τῆς γαλλι- κῆς πολιτικῆς. Τὴν προσήλωσιν τοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἄλλωστε, ὁ Κωλέττης ἐξεδήλωνε καὶ διὰ τῆς ἐπιμονῆς μὲ τὴν ὁποῖαν ὑπε- στήριξε τὴν υποψηφιότητά τοῦ δευτεροτόκου υἱοῦ τοῦ Δουκὸς τῆς Ὁρλεάνης—τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλέως Λουδοβίκου-Φιλίππου τῆς Γαλλίας—διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐ- τὸν ἀντετάχθη σθεναρῶς κατὰ τῆς αἰτήσεως περὶ ἀγγλικῆς προστασίας.

Παρὰ ταῦτα εἰς τὴν Συνέλευ- σιν συνεβίβασθη μὲ τοὺς ἀγγλο- φίλους, διότι διεπίστωσεν ὅτι δι- ἐθετον πλειοψηφίαν καὶ ὅτι θὰ ἀνέτρεπον τὴν κυβέρνησιν Κουν- τουριώτη. Ὁ συμβιβασμὸς δὲν ἦ- το δύσκολος. Οἱ Κωλεττικοὶ ἦ- ταν πεπεισμένοι περὶ τῆς ἀπο-

τυχίας τῆς ἀγγλικῆς μεσολαθῆ- σεως λόγῳ τῶν ἀντιρρήσεων τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Οἱ ἀγγλόφιλοι, ἔξ ἄλλου, ἦσαν βέβαιοι ὅτι ἡ ὑ- ποψηφιότης τοῦ Δουκὸς ντὲ Νε- μούρ δὲν θὰ ἐγίνετο δεκτὴ ἀπὸ τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν. Τέλος, ὁ συμβιβασμὸς ἐπετεύχθη ἐν ὅ- ψει τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγί- ου. Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλῃ τὰς ἐργασίας τῆς καὶ νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἑνδεκαμελὴ ἐπιτροπὴν τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας μέχρι τέλους Σεπτεμβρί- ου 1826. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὁ- μως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης οἱ Πελοποννήσιοι δὲν ἐ- ψήφισαν τὸν Κωλέτην, ὁ ὁποῖ- ος καὶ δὲν ἐξέλεγη. Ἐπίσης πα- ρὰ τὴν ἀγγλοφιλίαν του δὲν ἐξε- λέγη καὶ ὁ Μαυροκορδάτος. Πρό- εδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὤρισθη ὁ Ἀνδρέας Ζαΐμης. Ἡ ἐπικράτη- σις τοῦ συνασπισμοῦ Ζαΐμη, Λόν- τρας, Κολοκοτρώνη ὑπῆρξε πλῆ- ρης. Ὁ Κωλέττης ἐπέτυχε μό- νον νὰ ἀπευθιθῇ ἕνα ἐρωτημα- τολόγιον πρὸς τὸν Δουκὰ ντὲ Νε- μούρ, ἐστερημένον κάθε οὐσια- στικῆς σημασίας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΙ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΕΛΛΑΔΙΤΑΙ

Παρ' ὅλον ὅτι αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν τριῶν κομμάτων (ἰδιαιτέρως μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἐπιδαύρου διὰ τῆς ὁποίας ὁ Δ. Ὑψηλάντης ἐστερεῖτο τῶν πολι- τικῶν δικαιωμάτων του, διότι ἐ- χαρακτήρισε τὴν περὶ μεσολαθῆ- σεως ἐνέργειαν ὡς παρὰνομον καὶ ἀνθελληνικὴν) μὲ τὰ ξενικὰ δνόματα ὑπῆρχον ἀπὸ τὸ 1826, ταῦτα θὰ ἐμφανισθοῦν ὀλίγον ἀρ- γότερον, διότι ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὸν κομματικὸν ἀνταγωνισμὸν ἐκυριάρχησε τὸ τοπικὸν στοιχεί- ον. Ἡ ἐπικράτησις τῶν Πελοπον- νησίων εἰς τὴν Ἐπιδαύρον, οἱ ὁ- ποῖοι εἶχον συσπειρωθῇ διὰ νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν σημειωθεῖ- σαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δευ- τεράς ἐνόπλου συγκρούσεως προβολὴν τῶν Στερεοελλαδιτῶν, εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ δηγῇ εἰς τὴν ἔνωσιν τῶν τελευταίων. Ἔτσι κατὰ τὴν Γ' Ἐθνικὴν Συν- ἐλευσιν, τὴν συνεβούσαν εἰς Τροιζήνα, διεκρίνοντο κυρίως δύο κομματικοὶ σχηματισμοί, τῶν Πελοποννησίων καὶ τῶν Στερεο- ελλαδιτῶν.

Ἡ Γ' Συνέλευσις συνῆλθεν ὅ- στερα ἀπὸ πολλὰς περιπετείας. Ἡ Συνέλευσις τῆς Ἐπιδαύρου, διακόψασα τὰς ἐργασίας τῆς τὴν 18ην Ἀπριλίου 1826, ἐξέλεξε» «Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως» εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνέθεσε νὰ συγκα- λέσῃ τοὺς πληρεξουσίους ἐκ νέ- ου περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ, τὴν 2αν Αὐγούστου 1826, διὰ προκηρύξεως τῆς ἐκά- λεσε τοὺς πληρεξουσίους εἰς Πό- ρον διὰ τὰ τέλη Αὐγούστου, πρὸς συνέλυσιν τῶν διακοπειῶν ἐργα- σιῶν τῆς Συνελεύσεως. Ἄλλ' οὐ- δεὶς πληρεξούσιος προσήλθεν εἰς Πόρον κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέ-

ραν. Νέα πρόσκλησις τὴν 21ην Σεπτεμβρίου 1826, δὲν εἶχε κα- λύτερον ἀποτέλεσμα, διότι οἱ πε- ρισσότεροι τῶν πληρεξουσίων ἐ- χαρακτήριζον τὸν Πόρον ὡς ἀ- κατάλληλον διὰ τὴν Συνέλευσιν. Τὴν 1ην Νοεμβρίου 1826 ἀπηυ- θύνθη νέα πρόσκλησις, διὰ τῆς ὁποίας ὠρίετο ὡς ἔδρα τῆς Συν- ελεύσεως ἡ Αἴγινα. Καὶ οἱ μὲν κυβερνητικοὶ μετέβησαν εἰς τὴν Αἴγιναν, οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι, μετὰ τῶν ὁποίων συνεμάχησεν ὁ Κολοκοτρώνης, ἠρνοῦντο νὰ με- ταβοῦν καὶ εἰς τὴν νέαν ἔδραν τῆς Συνελεύσεως.

Τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ὁποῖαν ἦλθεν εἰς ρῆξιν μὲ τὸν Ζαΐμην, μᾶς ἀφηγεῖται ὁ Κολοκοτρώνης εἰς τὰ Ἀπομνημονεύματά του: «Καὶ μὲ αὐτὸ ἐσηκώθηκα καὶ ἐ- πήγα εἰς τὸν κυρ Ἀνδρέα νὰ τοῦ ὁμιλήσω περὶ τοῦ τόπου τῆς Συν- ελεύσεως. Ἦταν πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐ- πήγα εἰς τὸ σπίτι του καὶ ἀρχί- νησα τὴν ὁμιλίαν καὶ τοῦ ἔλεγα: «Ἡ Συνέλευσις εἰς τὰ νησιά δὲν εἶναι εὐλόγος διὰ τὴν Πελοπόν- νησον, οὔτε διὰ ὅλο τὸ ἔθνος, διότι ἀλαργεύοντας ἡμεῖς ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, ἡ Πελοπόννη- σος κρύνει, καὶ ὅσο εἰμὲθα εἰς τὴν ξηρὰ τοὺς ἐμψυχώνουμε». Ὁ κυρ Ἀνδρέας ἐκάθονταν εἰς τὸ παράθυρο καὶ ἐκύτταζε ἔξω καὶ ὅχι ἐμέ, ἐκούνει καὶ τὸ πόδι. Τότες γυρίζω: «Κυρ Ἀνδρέα, ἐ- γὼ σοῦ κουθεντιάζω καὶ σὺ κυτ- τᾷς ἄλλοιθε. Ὑγίαινε, ἀδελφέ, καὶ πλέον δὲν σοῦ ὁμιλῶ διὰ αὐ- τὴν τὴν ὑπόθεσιν». Καὶ τῆς εὐ- θὺς ἐπήγα εἰς τὸ σπίτι μου καὶ ἐκαθώθηκα καὶ ἐπήρα καὶ τὸν Τσόκλη μὲ διακοσίους ἀνθρώπους καὶ τὸν Νικολάκη Πονηρὸ καὶ τὸν Ἀναγνωστάκη, ἀνήμερα τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, καὶ ὅσο νὰ πάγω στὴν Ἑρμιόνη, ἐσυναξα τετρακοσίους. Καὶ μαθαίνοντας ὅτι ἐγὼ πάω στὴν Ἑρμιόνη, ση- κώθηκα καὶ αἱ δύο Ἐπιτροπαὶ καὶ ἐπήγαν εἰς τὴν Αἴγιναν καὶ ἐπροκήρυξαν τὴν Συνέλευσιν. Καὶ ἐπροκήρυξα καὶ ἐγὼ νὰ μα- ζωχτοῦν νὰ κάμωμε τὴν Συνέλευ- σιν στὴν Ἑρμιόνη. Ἔστειλα τὸν Νικολάκη Πονηρὸ εἰς τὴν Ὑδρα, εἰς τὸν κυρ Γιώργη (Κουντουριώ- τη) καὶ λοιποὺς Ὑδραίους καὶ ἦλθαν καὶ οἱ Ὑδραῖοι καὶ ἡ Συν- ἐλευσις ἡ ἐδική μας ἦταν ἐνενην- τα πληρεξούσιοι καὶ εἰς τὴν Αἴ- γιναν ἦτον πενήντα μὲ τές δύο Ἐπιτροπὰς».

Ἄλλ' ἡ αἰτία τῆς ρήξεως με- ταξὺ Ζαΐμη καὶ Κολοκοτρώνη πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν προσ- πάθειαν ποὺ κατέβαλλεν ὁ τελευ- ταῖος διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πρόσ- κλησιν τοῦ Ἰ. Καποδίστρια ὡς Ἀνωτάτου Ἀρχοντος. Πληροφο- ρίας περὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κολοκοτρώνη εἶχε καὶ ὁ Ἀγ- γλος ναύαρχος Ἀμύλτον. Ἄλλ' ὁ Γέρος τοῦ Μωριά, ὅτε ἠρωτήθη ἀπὸ τὸν Ἀμύλτον, τὸ διέψευσε. Ἀνέμεινεν ἀκόμη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγγλικῆς μεσολαθῆσεως καὶ δὲν ἤθελε νὰ δυσαρσεστῇ τοὺς Ἀγγλους.

Ἡ διένεξις περὶ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ συνέλθῃ ἡ Συνέλευσις συνεχίσθη ἐπ' ἀρκε- τὸν καὶ δὲν θὰ ἐπῆρχετο συμφω- νία ἀνευ τῆς παρεμβάσεως τοῦ Ἀγγλοῦ ἀντιστρατήγου Τσώρτε καὶ τοῦ λόρδου Κόχραν. Κατό- πιν μεσολαθῆσεως τῶν ἀπεφασί- σθη τελικῶς ὅπως ἡ Συνέλευσις συνέλθῃ εἰς Τροιζήνα, ὅπου καὶ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας τῆς τὴν 19ην Μαρτίου 1827. Ἐπειδὴ εἰς τὴν Τροιζήνα δὲν ὑπῆρχεν οἴκη- μα κατὰλληλον διὰ τὰς συνεδρι- ἀσεις τῆς Συνελεύσεως, ἀπεφα- σίσθη ὅπως αὕτη συνέρχεται ἐν ὑπαίθρῳ, εἰς ἕνα κήπον, ὁ ὁποῖ- ος διεσκευάσθη καταλλήλως δια- τῆς τοποθετήσεως δοκῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκάθητο οἱ πληρεξού- σιοι.

Εἰκόνα τοῦ τρόπου ποὺ συνε- δρίαζεν ἡ Συνέλευσις μᾶς ἔδωσεν ὁ Νικ. Δραγούμης εἰς τὰς «Ἱ- στορικὰς Ἀναμνήσεις του». «Αἱ μὲν δοκοί, γράφει, τεθεῖσαι τε- τραγώνως ὅπως ἐφάρτεται κατὰ τὰς ἄκρας ἡ μία τῆς ἄλλης, ἐ- σχηματίζον περιοχὴν ἐν ἣ πρὸς τὸ κέντρον σχεδὸν ἀνυψοῦτο εὐ- ρύκλαδος χλοερὰ λεμονέα· ὁ δὲ πρόεδρος, καθήμενος ἐπὶ θρανίου ἀγροίκως κατεσκευασμένου, ἐ- στήριζε τὴν ράχην ἐπὶ τοῦ κορ- μοῦ αὐτῆς, ἦς οἱ εὐθαλεῖς κλω- νες, ἐξαπλούμενοι ὑπὲρ τὴν κε- φαλήν τοῦ καθημένου, ἐπέιχον τό- πον πλατείας καὶ εὐώδους σκιά- dos, περικαλλεστέρας καὶ τῶν οὐρανῶν τῶν θασιλικῶν θρόνων. Μικρὰ δὲ τράπεζα, ἀγροίκως ἐ- πίσης ξυλουργηθεῖσα, ἔκειτο ἐ- νώπιον τοῦ προέδρου καὶ ἐπ' αὐ- τῆς ἔλαμπεν ὁ κώδων τῆς εὐταξί- ας, ἦν ὁμως σπανίως παρειση- γεν εἰς τὸ δυσήνιον ἐκεῖνο πλη- θος. Καὶ ἐκ δεξιῶν μὲν τοῦ προ- έδρου ἐκάθηντο κατὰ γῆς διπλο- πόδες ὁ γραμματεὺς τῆς Συνε- λεύσεως ἀναδιφῶν καὶ μελάνων χαρτί, ἄλλος δὲ γραμματεὺς, ἱ- στάμενος ὄρθιος ἐξ εὐωνύμων, ἀ- νεγίνωσκε τὰ πρακτικά, τὰς ἀ- ναφορὰς καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα. Δεξιῶθεν δὲ πάλιν, θήματά τινα μακράν, ἔθαλλε καὶ ἑτέρα λεμο- νέα, δισχιδὴ ἔχουσα τὸν κορμόν, ἐφ' οὗ ἀναπηδῶν καὶ καθήμενος, ὁ γέρων Κολοκοτρώνης, τὸ μέ- τωπον ἔχων ἐπηρμένον καὶ σύν- οφρον, τὸ ἦθος ἄκακον, τὴν φωνὴν θρονώδη, ἀλλὰ σχεδὸν πάντοτε ἀόργητον καὶ τοὺς πόδας πα- λιμπανεῖς, ἐπάπτευσεν ὡς ἄλλος Ξέρξης, οὐχὶ τὴν μάχην τῆς Σα- λαμίνας, ἀλλὰ τὴν ματαιόσπου- δον τῆς Τροιζήνης λογομαχίαν. Περὶ δὲ τὰς τέσσαρας πλευράς, ἐντὸς δάσους λεμονεῶν, ὁμοιά- ζοντος πρὸς τὸ ἱερὸν ἄλσος, ὁ- ποὺ ὁ νομοθέτης τῶν Ρωμαίων συνδητᾶτο τῇ Ἱγερῇ δαίμονι, ἐπάνω τῶν ἀξέστοιχον δοκῶν ἐκά- θηντο οἱ πληρεξούσιοι, ποικίλον ἐνδύμα φέροντες, οἷον φουτανέλ- λας, ράσα, φραγκικά, κάνδνας ἀσιατικούς, θράκας καὶ ἀρνακί- δας ἢ καπτάς. Οἱ μὲν κατηφεῖς

(Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον)

Ο ΚΩΛΕΤΤΗΣ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙ ΤΗΣ ΑΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΟΘΩΝΟΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΡΟΝΟ

καὶ σιγηλοί, ἐμέτρουν τὰ σφαι- ρίδια τῶν καμβολογίων αὐτῶν, ἀναμετροῦντες ἴσως κατὰ διάνοι- αν τὰς συμφορὰς τῆς πατρίδος· οἱ δὲ, συνδιαλεγόμενοι λυγρόως, ἐπελαμβάνοντο καὶ νομοθετικῶν καὶ στρατιωτικῶν ζητημάτων, ὡς ἂν ἔζων μεταξὺ πολιτείας γαλη- νιώσης, ὡς ἂν μὴ κατέκλυζεν ὁ ἐχθρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἄλλοι, λίαν εὐάριθμοι, σείοντες τὴν κε- φαλήν ἐμαρτύρουν ὅτι, πρὸ παν- τὸς ἄλλου, ἠσθάνοντο τὸν ἐπικεί- μενον κίνδυνον καὶ ἔσπευδον τὸ τέλος τῶν ἀκαίρων καὶ ἐθνοθλα- θῶν συζητήσεων. Πέρα δὲ τοῦ

βουλευτικοῦ περιθόλου, πρὸς τὸ στενὸν καὶ χθαμαλὸν θυρίδιον, δι' οὗ καὶ οἱ θραχύτατοι εἰσῆρχον- το διχοτομοῦντες τὸ σῶμα, ἀκρο- αταὶ τινες ὄρθιοι, ἐνέκρινον ἢ κα- τέκρινον ἐν σιωπῇ τὰ λεγόμενα. Περὶ δὲ τὸ φράγμα τοῦ κήπου οἱ στρατιῶται τοῦ φρουράρχου τῆς Συνελεύσεως Νικηταρᾷ, προε- στάτων τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους, ἡ ἀποδοκιμασία ὁμως ἢ ἡ ἔγκρι- σις αὐτῶν ἐγίνετο ἐμφαντικώτε- ρον. Καίποτε ἀγορεύσαντος τοῦ διδασκάλου Γενναδίου κατὰ τῶν τίτλων καὶ εἰπόντος εὐτραπέλως ὅτι οὔτε ὁ Μαυροκορδάτος, οὐ-

τε ὁ Κουντουριώτης, οὔτε ὁ Κω- λέττης, οὔτε ἄλλος τις τῶν προ- χόντων ἦσαν πυγολαφίδες (χά- ριν δὲ σεμνότητος δὲν ἐπαναλαμ- βάνω τὰς λέξεις τοῦ ρήτορος) ἵ- να ὀνομάζονται ἐκλαμπρότατοι, οἱ στρατιῶται ἐπευφήμισαν καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς συνεδρι- ἀσεως διημιλλῶντο τίς νὰ προσ- φέρῃ καφὲν πρὸς τὸν ἀδυσώπητον ἐκεῖνον δημοκράτην».

Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς Τροιζή- νος ὑπῆρχον, ὡς προελέχθη, δύο πολιτικοὶ σχηματισμοί, οἱ Πελο- ποννήσιοι καὶ οἱ Στερεοελλαδι- ται. Ἡ διαίρεσις αὕτη τῶν πληρε-

ξουσίων προήλθεν ἐκ τοῦ γεγο- νότος ὅτι ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ ἂν, εἰς περίπτωσιν συμβίβα- σμῶν μὲ τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν, θὰ περιελαμβάνετο εἰς τὸ λαμβάνον αὐτονομίαν τμήμα καὶ ἡ Στερεὰ Ἑλλάς ἢ μόνον ἡ Πελοπόννησος. Παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Στερεο- ελλαδιτῶν εὐρίσκοντο οἱ νησιῶ- ται. Οἱ δύο αὐτοὶ πολιτικοὶ σχη- ματισμοὶ εὐρέθησαν εἰς τόσον ὁ- ξεῖαν ἀντίθεσιν, ὥστε παρ' ὀλί- γον εἰς τὴν τελευταίαν συν- εδριάσεων τῆς Συνελεύσεως, ἕ- νας ἠπειρώτης ἀπεκάλεσεν ἄν-

ανδρον και μηδαμινόν τον Κολοκοτρώνην. Ἀμέσως οἱ Πελοποννήσιοι ἔλαβον τὰ ὄπλα, τὸ ἴδιον δὲ ἔπραξαν καὶ οἱ ἀντίπαλοί των, ἐγκαταλείψαντες δὲ τὸν κήπον ὅπου συνεδρίαζεν ἡ Συνέλευσις, κατέλαβον τὰς πέριξ τούτου οἰκίας καὶ ἄλλας θέσεις ἑτοιμοὶ νὰ πολεμήσουν. Εὐτυχῶς, παρενέβησαν οἱ ψυχραιμότεροι τῶν πληρεξουσίων καὶ ἡ συμπλοκὴ ἀπετράπη.

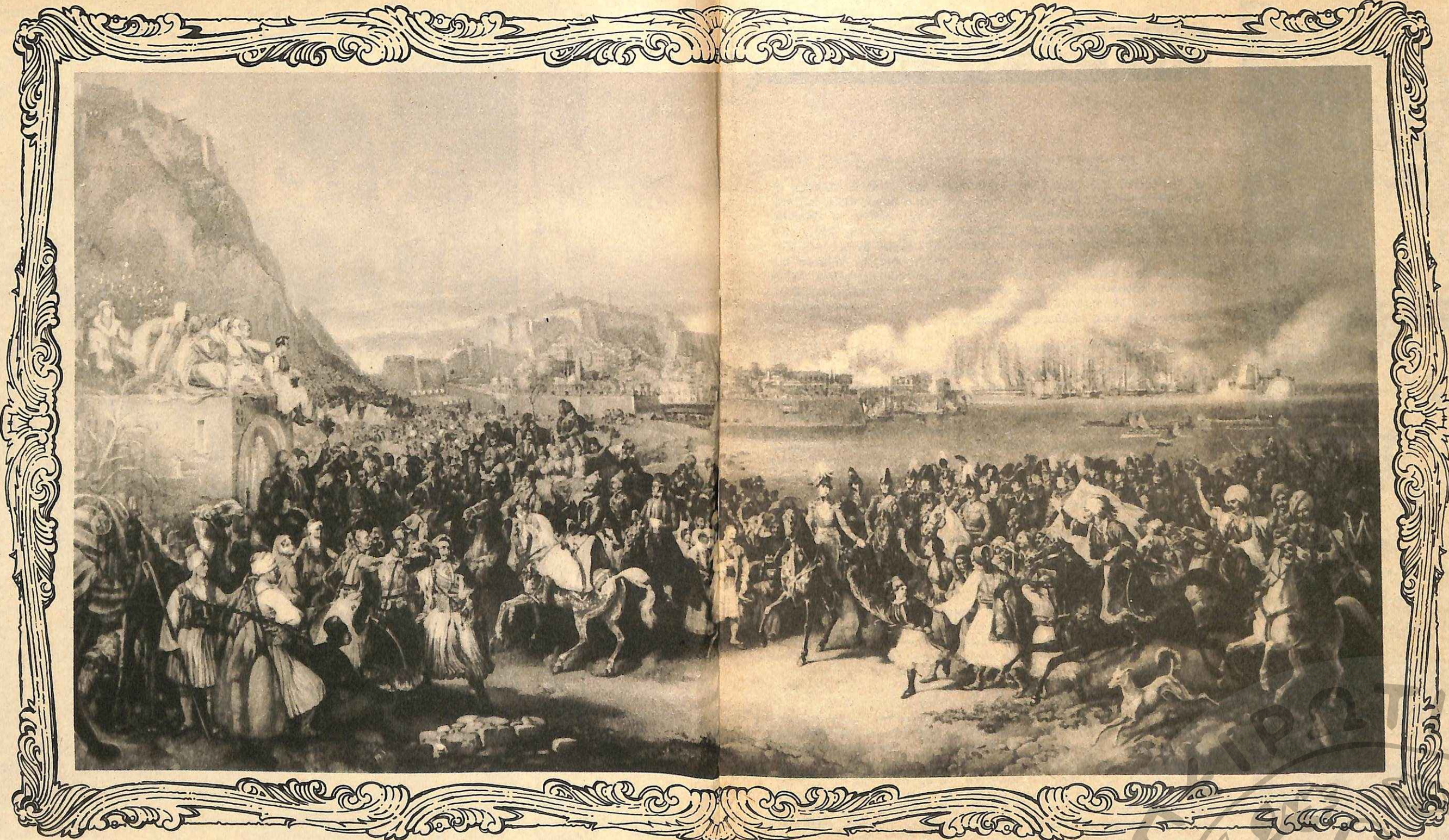
Ἡ διαίρεσις εἰς Πελοποννησίους καὶ Στερεοελλαδίτας δὲν διήρκεσε πέραν τῆς Συνελεύσεως. Τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως, δι' οὗ ὠρίζετο ὅτι ἡ ἐλληνικὴ ἐπικράτεια συνίστατο ἐξ ὄλων τῶν λαθουσῶν ὄπλα ἐπαρχιῶν καὶ ὅτι ἦτο ἀδιαιρέτος, ὡς καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Καποδίστρια ὡς κυβερνήτου, θὰ ἀπετέλουν τὴν ἀφορμὴν διὰ νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὸ προσκήνιον τὰ τρία κόμματα μετὰ ξενικὰ δυνάμεις.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ

Ἡ ἐν Τροιζίνι Γ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις δὲν περιωρίσθη νὰ ψηφίσῃ νέον Σύνταγμα, τὸ πλέον δημοκρατικὸν Σύνταγμα ποὺ ἐψηφίσθη μέχρι σήμερον, διὰ τὸ ὅποιον ὁ Καποδίστριας ἔλεγεν ὅτι «περιεῖχεν ἀπάσας τὰς δημοκρατικὰς ἀρχὰς τῶν (Γάλλων) ἐπαναστατῶν τοῦ 1793». Διόρισε τὸν Τσώρτς ἀρχιστράτηγον τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ τὸν Κόχραν ἀρχηγὸν τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεων, ἐξέλεξε δὲ τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν, τὴν 2αν Ἀπριλίου 1827, διὰ τοῦ ὕπ' ἀριθ. ΣΤ' ψηφισματός της, κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος διὰ μίαν ἑπταετίαν, ἀναθέσασα εἰς αὐτὸν τὴν «νομοτελικὴν ἐξουσίαν».

Ἡ «Γενικὴ Τρίτη τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις» ἐξέλεξε τὸν Ἰ. Καποδίστριαν ὡς κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, διότι, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ Ψηφίσματος ἀνεγράφετο, ἐθεώρει: Α) «Ὅτι ἡ ὑψηλὴ ἐπιστήμη τοῦ κυβερνᾶν τὴν πολιτείαν καὶ φέρειν πρὸς εὐδαιμονίαν τὰ ἔθνη, ἡ ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ, ἀπίπτει πολλὴν πείραν καὶ πολλὰ φῶτα, τὰ ὅποια ὁ θάρσαρος Ὄθωμανὸς δὲν ἐπέτρεψε ποτὲ εἰς τοὺς Ἕλληνας. Β) Ὅτι ἀπαιτεῖται ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας ὁ κατὰ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν πολιτικὸς Ἕλλην διὰ νὰ τὴν κυβερνήσῃ κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς πολιτικῆς κοινωνίας».

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Καποδίστρια ἦτο ἔργον τοῦ Κολοκοτρώνη, ὁ ὅποιος, ἀκριβῶς διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἀντίδρασιν τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν Ἀγγλων, ἐδέχθη τὸν διορισμὸν τοῦ Τσώρτς ὡς Ἀρχιστράτηγου καὶ τοῦ Κόχραν ὡς Ἀρχιναύαρχου. «Ἡμεῖς ἐρίψαμε τὸ φιλότιμό μας, ἔλεγεν εἰς τοὺς πολιτικούς, πρέπει νὰ ρίξετε καὶ ἐσεῖς τὸ φιλότιμό σας, νὰ ἐκλέξωμε ἕνα Πρόεδρο νὰ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΕΠΕΦΥΛΑΞΕ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΣΤΟΝ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ ΟΘΩΝΑ, ΟΤΑΝ ΑΠΕΒΙΒΑΣΘΗ ΣΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟ, ΣΤΙΣ 25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1833, ΩΣ ΠΡΩΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον)

μᾶς κυβερνήσῃ». Εἰς δὲ τὸν Ἀμιλτον, τὸν ὅποιον ἐπεσκέφθη μετὰ τὸν Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Τσώρτς καὶ τοῦ Κόχραν, ἐχρειάζετο ἕνα Πρόεδρο ἢ ἕνα Βασιλέα. Τὸν ἠρώτησε δὲ ἂν θὰ ἦτο διατεθειμένος, τὸν Πρόεδρο ἢ τὸν Βασιλέα νὰ τὸν προμηθεύσῃ ἡ Ἀγγλία. Ὅταν ὁ Ἀμιλτον τοῦ ἀπήντησεν ἀρνητικῶς, τὸν ἠρώτησεν, ἂν κανένα ἄλλο βασιλεῖον θὰ ἐδέχετο νὰ δώσῃ τὸν Πρόεδρο ἢ τὸν Βασιλέα. Μετὰ δευτέραν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τοῦ Ἀμιλτον, ὁ Κολοκοτρώνης τοῦ ἐξήγησε τὴν γνώμην του διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου. «Προσπαθήσατε νὰ εὑρετε κανέναν Ἕλληνα» τοῦ εἶπεν ὁ Ἀγγλος ναύαρχος. «Ἡμεῖς καλύτερον ἀπὸ τὸν Καποδίστρια δὲν

ἔχομεν» τοῦ παρήτηρσεν ὁ Κολοκοτρώνης.

Ὁ Ἀμιλτον ἐξεπλάγη ἀπὸ τὴν παρατήρησιν τοῦ Κολοκοτρώνη. «Ἀλλὰ ἐσύ δὲν μοῦ εἶχες εἰπῇ, ὅτι ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι δὲν θέλετε τὸν Καποδίστρια διότι ἦτο Ρώσος ὑπουργός;»

«Ναί, τοῦ ἀπήντησεν ὁ Κολοκοτρώνης. Ἄλλος καιρὸς ἦταν τότε καὶ ἄλλος τώρα. Διατὶ τὴν Ἀγγλίαν ποῦ ἔχομε ὑπεράσπισιν, τὸ δεξιὸ χεῖρ τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ θάλασσα, καὶ ἐθάλαμε Ἀγγλον ἐπὶ κεφαλῇ, καὶ τὸ ζερεθὶ χεῖρ Ἀγγλον, ὅπου εἶναι ἡ δύναμις τῆς ξηρᾶς. Καὶ ἂν μᾶς ἔδιδε ἡ Ἀγγλία καὶ ἕνα πολιτικόν, καὶ ἐκεῖνο τὸν ἐθάναμε καὶ δὲν ἐτακίζαμε τὸ κεφάλι μας στὸν ἕνα καὶ στὸν ἄλλο, καὶ δι' αὐτὸ, ὡς μοῦ λές, δὲν γίνεται. Πρέπει νὰ καλέσωμε τὸν Καπο-

δίστρια». Ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἀμιλτον ὑπῆρξεν κατηγορηματικὴ: «Πάρτε τὸν Καποδίστρια ἢ ὅποιον διάθολο θέλετε, διότι ἐχαθῆκατε».

Παρά τὴν συγκατάθεσιν καὶ τῶν Ἀγγλων, ἡ ὁποία ἐδόθη διότι οὗτοι ἦσαν πεπεισμένοι ὅτι ὁ Καποδίστριας δὲν θὰ ἐδέχετο, ἡ ἐκλογὴ τοῦ Κερκυραίου εὐπατρίδου ὡς κυβερνήτου δυσπρόσπησε πολλοὺς τῶν πολιτικῶν. «Ἄλλ' οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ ἐκφράσῃ ἐναντίαν γνώμην, γράφει ὁ Σπυρίδων Τρικούπης, διότι καὶ ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἔθνους ἦσαν ὑπὲρ αὐτῆς».

Μετὰ τριάμιου χρόνι ὁ Καποδίστριας θὰ ἐδολοφονεῖτο ἀπὸ τοὺς δυσαρρεστημένους αὐτοὺς πολιτικούς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Πετρόμπεης Μαυρομυχάλης, σφόδρα ἀντιδράσας κατὰ

τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κυβερνήτου.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Καποδίστρια ὡς κυβερνήτου ἔδωσε τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὸ πολιτικὸν προσκήνιον τῶν κομμάτων ρωσικοῦ, γαλλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ. «Ὅτε ὅμως παρήλθον οἱ κίνδυνοι, γράφει ὁ Νικ. Δραγούμης, καὶ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνεξαρτησία ἡμῶν, τακτικὰ δὲ σχέσεις συνέδεσαν τὸ νέον κράτος μετὰ τῶν ξένων, τότε αἱ Δυτικαὶ δυνάμεις, φοβηθεῖσαι μὴ ἡ Ρωσία ἀποκτήσῃ διὰ τοῦ Κυβερνήτου ἐπιρροὴν παραθλάπτουσιν τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν, παρενέβησαν ἐντονότερον καὶ ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς τὴν σύμψηξιν τῶν τριῶν μεριδίων, ὧν ἑκάστη ἐδόξαζεν εὐνοустέραν πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὴν δύναμιν ἧς ἔφερον τὸ ὄνομα. Καὶ ἐντεῦθεν γεννηθεῖσαι ἐπολιτογραφήθησαν ἐν τῇ ληξιαρχικῇ βι-

θλίῳ τῆς Ἑλλάδος αἱ ἐπικλήσεις κόμμα ρωσικόν, γαλλικόν, ἀγγλικόν».

Ἀρχηγὸς τοῦ ρωσικοῦ κόμματος ἦτο ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, τοῦ γαλλικοῦ ὁ Ἰωάννης Κωλέττης, τοῦ ἀγγλικοῦ ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος. Ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου ἦτο φυσικὸν νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ρωσικὸν κόμμα, παρ' ὅλον ὅτι, κατ' ἀρχάς, ὁ κυβερνήτης ἐξήγησεν τὴν συνεργασίαν τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν στελεχῶν ὄλων τῶν κομμάτων. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως καὶ ἐφ' ὅσον προσωπικὰ ζητήματα προεκάλουν ἀντιθέσιν μεταξὺ τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν, ἰδίως τοῦ ἀγγλικοῦ κόμματος καὶ τοῦ κυβερνήτου, εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐποθετοῦντο πρόσωπα προσκείμενα πρὸς τὴν κυβερνήσιν, δηλαδὴ

ὁπαδοὶ τοῦ ρωσικοῦ κόμματος. Αὐτὴ ἡ προτίμησις πρὸς ὀρισμένης κατηγορίας πρόσωπα, ὡς καὶ ἡ ἀντιπάθεια καὶ ἡ περιφρόνησις τὴν ὁποίαν ἐπεδείκνυν ὁ Καποδίστριας ἐναντί τῶν κοτζαμπάσηδων, τῶν ὀπλαρχηγῶν καὶ τῶν φαναριστῶν, ἦτο μοῖρα νὰ προκαλέσῃ ἐξαπὼν τῶν ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας εὐρεθέντων, οἱ ὅποιοι καὶ βιαίως ἀπεπειράθησαν νὰ ἀνατρέψουν τὸν Κυβερνήτην, φθάναντες καὶ μέχρι τοῦ σημείου νὰ πυρπολήσῃν ἑλληνικά πολεμικὰ σκάφη. Τὴν κυρίως κατὰ τοῦ Κυβερνήτου ἀντιπολιτεύσειν ἔκαμνε τὸ ἀγγλικὸν κόμμα, τὸ ὅποιον εἶχεν ἐγκαταστήσει τὸ στρατηγεῖον τοῦ εἰς τὴν Ὑδρᾶν, διότι, σχεδὸν ὅλοι, οἱ Ὑδραῖοι ἔγιναν ἀντικαποδιστριακοί. Ἡ ἀντιπολιτεύσις ἦτο δέυτη καὶ τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ κόμμα-

τος ἐντυπα περιεῖχον θιασιότατος κατὰ τοῦ Καποδίστρια προσωπικὰς ἐπιθέσεις. Ἀπεκαλεῖτο εἰς αὐτὰ τύραννος καὶ ἡ δολοφονία του ἐχαρακτηρίζετο ὡς ἐκπλήρωσις ἱεροῦ καθήκοντος. Παρὰ ταῦτα θὰ ἦτο ἱστορικῶς ἀνακριβὲς ἐὰν ὑπεστηρίζετο ὅτι οἱ Κωνσταντῖνος καὶ Γεώργιος Μαυρομυχάλης ἐδολοφόνησαν τὸν Κυβερνήτην, ἐπηρεασθέντες ἀπὸ τὰ κηρύγματα τῶν ἐν Ὑδρᾷ ἀντιπολιτευομένων. Ἡ πράξις τῶν ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὴν πεποίθησιν τῶν ὅτι ἡδικήθησαν ἀπὸ τὸν Καποδίστριαν, ὁ ὁποῖος ἠρνεῖτο νὰ ἰκανοποιήσῃ τὰ περισσότερα τῶν αἰτημάτων τῶν καὶ ὁποῖος συμπεριεφέρετο εἰς αὐτοὺς μετὰ σκαιότητος. Ὁ θεῖος καὶ ὁ ἀνεψιός, διὰ τῆς δολοφονίας, μᾶλλον προσωπικοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἡθελαν νὰ διακανονίσουν. Ἀς μὴ ληλησμονῇται, ἄλλωστε, ὅτι οὗτοι εὐρίσκοντο εἰς Ναύπλιον, ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, λόγῳ τοῦ ὅτι εἶχον ἀναμειχθῇ εἰς τὰ ἐν Μεσσηνίᾳ ἐκδηλωθέντα ἀναρτικὰ κινήματα. Ἡ ἐν Ὑδρᾷ ὅμως ἀντιπολιτεύσις ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ τὴν δολοφονίαν ὡς πολιτικὴν. «Ἐπесе τὸ τέρας τῆς τυραννίας, ἔγραφεν εἰς τὴν ἑφημερίδα «Ἀπόλλων», ἔπесεν ὁ τύραννος. Ἐπесе θῦμα τῆς ἀκραϊνοῦς φιλοπατρίας νέων Ἀρμοδίων καὶ Ἀριστογαιτώνων, νέων Βρούτων καὶ Κασσιῶν. Βλέπομεν διὰ τῆς εὐγενοῦς ταύτης πράξεως τὴν ὑψηλὴν τῆς θείας δίκης ἀπόφασιν ἐκπληρουμένην εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεμίτων κακῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλάς εἶχεν ὑπερπληρωθῇ». Δὲν νομίζω ὅτι ἡ δολοφονία πολιτικοῦ ἀνδρός καὶ μάλιστα τοῦ ἀναστήματος τοῦ Καποδίστρια ἐξυμνήθη ποτὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ὅσον ὅμως καὶ ἂν οἱ Κωνσταντῖνος καὶ Γεώργιος Μαυρομυχάλης ἐνήργησαν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, ἡ προστασία τὴν ὁποίαν προσεπάθησε νὰ δώσῃ ὁ Γάλλος πρέσβης Ροάν εἰς τὸν καταφυγόντα εἰς τὴν γαλλικὴν πρεσβεῖαν Γεώργιον—ὁ Κωνσταντῖνος ἐφονεύθη ἐπὶ τόπου ἀπὸ τῶν μονόχειρα σωματοφύλακα τοῦ Κυβερνήτου—ἀπέδειξε ὅτι ἡ δολοφονία ἔγινε δεκτὴ με συμπαθειαν ἀπὸ τοὺς ξένους. Καὶ ἐξηναγκάσθη μὲν ὁ Ροάν νὰ παραδῶσῃ τὸν Γεώργιον—ὁ ὁποῖος καὶ ἐξετελέσθη κατόπιν ἀποφάσεως ἐκτάκτου στρατοδικείου—λόγῳ τῆς πιέσεως τῶν ὁποίων ἠσκήσεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ συγκεντρωθὲν πᾶσι τῆς πρεσβείας πλῆθος, ἀλλ' ἠπέλησεν ὅτι θὰ ἀνεχώρει ἐξ Ἑλλάδος, ἐὰν ὁ δολοφόνος ἐκακοποιεῖτο.

Δὲν ἦτο ἀνεξήγητος ἡ τοιαύτη στάσις τῶν ξένων. Διότι μετὰ τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1831 ἡ ἐπέμβασις τῶν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος, τουλάχιστον κατὰ τὴν περίοδον τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος κατέστη πλέον ἀνεύρετο.

ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗΣ

Εἰς τὸ προσεχές: Ἡ ἀπόλυτος μοναρχία.

ΕΛΛΑΣ: Κίνδυνος της σπρωτοφίας

● Η δυτική όχθη του Έθρου συντόμως πρόκειται να αλλάξει όψη. Δεν πρόκειται διά τὰ ἐκτελούμενα μεγάλα ἔργα, ἀλλὰ διὰ τὴν σπρωτοφίαν. Ἡ καλλιέργεια τῆς μωρέας ἔχει παύσει ν' ἀποδίδῃ καὶ οἱ κουκουλοπαράγωγοι προβαίνουν εἰς ἀθρόαν ἐκρίζωσιν τῶν μωρεοδένδρων. Μέχρι τοῦδε ἔχουν ἐκρίζωθῇ 120.000 δένδρα καὶ συντόμως, μὲ τὸν ὑφιστάμενον ρυθμόν, ἡ σπρωτοφία θὰ ἐκλείψῃ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν. Ἀπὸ τοὺς εἰδικούς καὶ τοὺς ἀρμοδίους μελετᾶται ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν μέθοδον πού ἐδίδαξε ὁ μακαρίτης Γεννάδιος διὰ νὰ σωθοῦν τὰ δένδρα. Τῆς μεταμοσχεύσεως δηλαδὴ ἀμπέλων εἰς τοὺς κλάδους τῆς μωρέας.

ΕΛΛΑΣ: Διεθνείς ἐξελίξεις

● Αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι ἐμφανίζουν διάθεσιν ἐνεργότερας ἀναμειξεως διὰ τὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ, μετὰ τὴν ἀπογοήτευσιν τῶν ἀπὸ τὴν κακὴν τροπὴν τοῦ συμφώνου τῆς Βαγδάτης. Μεταξὺ τοῦ ἀγγλικῆς «κάποτε» διὰ τὸν χρόνον τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ τοῦ κυπριακοῦ «τώρα» παρεμβάλλεται ἡ ἀμερικανικὴ πρότασις: «Τὸν χρόνον τῆς αὐτοδιαθέσεως θὰ καθορίσῃ ὁ Ο.Η.Ε.». Ἡ ἐθναρχία δὲν ἀπορίπτει τὴν πρότασιν. Οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ἐκφράζονται, ἀλλὰ ἀφήνουν τὴν ἀπάντησιν νὰ δοθῇ ἀπὸ τὸ ΚΚΕ. Καὶ τὸ ΚΚΕ δὲν ἐγκρίνει τὴν πρότασιν. Οἱ λόγοι:

1. Ἡ ἀμερικανικὴ πρότασις ὑποχρεώνει τὸ σοβιετικὸν μπλόκ νὰ ἐκτεθῇ εἰς ἀνοικτὴν πάλιν ἀπὸ τοῦ θήματος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως, χωρὶς νὰ δεσμεύωνται αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι νὰ συνηγορήσουν καὶ αὐταί. Ὅποτε προσφέρεται ὡς ὅπλον τῶν τελευταίων καὶ τὸ θέμα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν ὑποδοῶν τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, πού ἡ Ρωσία θέλει ν' ἀποφύγῃ.
2. Τὸ ἀμερικανικὸν γόητρον καὶ ἡ ἀμερικανικὴ ἐπιρροὴ ἐπὶ ὅλων τῶν ἀντιαποικιακῶν χωρῶν τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ κυρίως τῶν νεοεισέλθοντων θὰ αὐξηθῇ σημαντικῶς εἰς ὅσους τῶν Σ. Ρωσίας, ὅσους καὶ τῆς Μ. Βρετανίας μὲ τὴν ὁποῖαν τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα Κύπρου συνεργάζεται.
3. Μεταθέτει τὸ θέμα ἀπὸ τὴν σημερινὴν του θάσιν ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ τὸς κομμουνιστάς, ὅσους καὶ τὴν Μ. Βρετανίαν. Διότι ἡ μὲν Μ. Βρετανία δικαιολογεῖ τὴν παρουσίαν τῆς ἐπισείουσας πρὸς τοὺς Ἀμερικανούς τὸν κίνδυνον τῶν Κυπρίων κομμουνιστῶν, τὸ δὲ ΚΚΕ ἐξυπηρετεῖ τὴν πολιτικὴν του τῆς «πάλης» μόνον ἐφ' ὅσον οἱ Βρετανοὶ κατέχουν τὴν νῆσον.

Ἐνδεῖξις: Ἡ σφοδρὰ πολεμικὴ τοῦ ὄργανου τῆς ΕΔΑ ἐν Ἀθήναις, τὸσον κατὰ τοῦ Ἐθνάρχου διὰ τὴν υἱοθέτησιν τῆς ἀμερικανικῆς προτάσεως, ὅσον καὶ κατὰ τῶν Ἀμερικανῶν διὰ τὴν πρότασιν τῶν. Διὰ τοὺς Βρετανούς δὲν εἶπε οὔτε λέξιν τὸ ὄργανον τῆς ΕΔΑ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ: Ἡ νέα διακοίνωσις

● Αἱ νέαι βουλγαρικαὶ προτάσεις διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων, δὲν ἀποτελοῦν βουλγαρικὴν «ἐπίθεσιν εἰρήνης» ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἀποτελοῦν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐξορίστου ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ. Διότι τὸ Κ.Κ. Βουλγαρίας οὐδέποτε ἀνεγνώρισε τὸν Ζαχαριάδην καὶ τὴν κυβέρνησίν του, οὔτε ἐδέχθη νὰ τοὺς φιλοξενήσῃ εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος. Ἡ διακοπὴ τῆς λειτουργίας τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῶν συμμοριτῶν καὶ ἡ σύλληψις τοῦ Γούσιου ἐν Ἀθήναις ἀποτελοῦν τὰς ἐνδείξεις τῶν κακῶν στιγμῶν πού διέρχεται ὁ Ζαχαριάδης εἰς τὴν ξένην, ἀλλὰ καὶ τὴν κατεύθυνσιν τῶν βουλγαρικῶν πυρῶν.

NATO: Οἱ ἀσθενεῖς ἐταῖροι

● Ἡ Νορβηγία καὶ ἡ Δανία ἀποτελοῦν τοὺς ἀσθενεστέρους κρίκους εἰς τὴν στρατιωτικὴν συμμαχίαν τοῦ NATO. Καὶ αἱ δύο χώραὶ δὲν ἐδέχθησαν τὴν ἐγκατάστασιν ξένων (ἀμερικανικῶν) στρατιωτικῶν θάσεων εἰς τὸ ἔδαφός των.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ: Ἀσφαλὴς περιοχὴ

● Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων εἰς τὴν Ἱρλανδίαν παρουσιάζει ἀπότομον ἀνοδόν. Ἡ περιοχὴ θεωρεῖται ἀσφαλὴς ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς ὑδρογονοβόμβας καὶ ὁ φόρος ἐγγείου προσόδου εἶναι μικρός. Δύο λόγοι διὰ νὰ κινήσουν τὸ ἐνδιαφέρον πλουσίων Εὐρωπαίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ Βρετανοὶ.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ: Δὲν παραιτεῖται ὁ Στρατάρχης

● Αἱ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη μηνῶν ἀρμονικαὶ σχέσεις Τίτο — Μ. Βρετανίας πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ὅτι δὲν εἶναι πλέον τόσο ἀρμονικαί. Κατὰ τὸ εἰς Αἰθιοπίαν καὶ Αἴγυπτον ταξίδιον τοῦ ὁ Στρατάρχης, δὲν ἠκολούθησε φαίνεται τὴν πολιτικὴν πού συνέφερον εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν, ἀλλὰ τὴν ἰδικήν του. Πρώτῃ ἀντίδρασις τοῦ Λονδίνου, ἡ ἀναγραφὴ εἰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ὅτι ὁ Στρατάρχης πρόκειται νὰ παραιτηθῇ διὰ λόγους «κακῆς ὑγείας». Ἡ ἀπάντησις τοῦ Στρατάρχου: Δριμεῖα ἐπιθεσις κατὰ τοῦ συμφώνου τῆς Βαγδάτης, ὡς στρεφόμενου κατὰ τῆς ἀραβικῆς ἐνότητος. Καὶ τὸ συμφωνον αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ ἀγλίσμα τῆς βρετανικῆς διπλωματίας.

Ε.Σ.Σ.Δ.: Διπλωματικὴ καὶ οἰκονομικὴ διείσδυσις

● Ἡ Λιβύη, τὸ Σουδάν καὶ ἡ Λιβερία εἶναι οἱ ἀμέσως προσεχέες στόχοι τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς, διπλωματικῆς καὶ οἰκονομικῆς διείσδυσως εἰς τὴν Ἀφρικήν. Εἰς τὴν Λιβύην ἀφίχθη ἐπικεφαλὴς 18μηνος διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας ὁ Ρώσος πρεσβευτὴς τοῦ ἀρτισυστάτου αὐτοῦ κράτους Ν. Γκενεράλωφ. Τὸ μόλις πρὸ μηνὸς γεννηθὲν ἀνεξάρτητον κράτος τοῦ Σουδάν μελετᾷ ὑποβληθείσας ἡδη σοβιετικὰς προτάσεις περὶ ἀποκαταστάσεως ἰσοτίμων διπλωματικῶν, ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων καὶ παροχῆς τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς βοηθείας. Εἰς τὰς τελετάς ἐπὶ τῇ ἀναλήξει τῶν προεδρικῶν καθηκόντων τοῦ προέδρου Οὐίλλιαμ Βακαναράτ Σαντράχ Τάμπμαν μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων 35 κρατῶν παρέστη καὶ ὁ Ρώσος πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως τῶν Σοβιέτ Ἀλεξάντερ Βολκόφ. Οὗτος ἐπέδωκεν εἰς τὸν πρόεδρον μῆνυμα τοῦ προέδρου τοῦ Πρεζίντιουμ τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ Βοροσίλωφ εἰς τὸ ὁποῖον ἐκφράζεται ἡ ἐλπίς ὅτι ἡ παρουσία τῆς σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας «θὰ ὑποβοηθήσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν φιλικῶν σχέσεων».

Τὰ τρία αὐτὰ κράτη γειτνιάζουν πρὸς τὴν ὁροσειρὰν τοῦ Ἀτλαντος καὶ τὸ Βελγικὸν Κογκὸ ὅπου τὰ μεγαλύτερα γνωστὰ ἀποθέματα οὐρανίου τοῦ κόσμου.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ: Νέον σχέδιον Μάρσαλ

● Ἡ τακτικὴ τῆς ἐκ μέρους τῆς Μ. Βρετανίας συνεισφορᾶς ἰδεῶν καὶ διπλωματίας καὶ ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν χρημάτων διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἀγγλικῆς γόητρον εἰς τὸν κόσμον ἐξακολουθεῖ νὰ γοητεύῃ τοὺς Ἀγγλους. Κατὰ τὴν συνάντησιν Ἦντεν — Ἀϊζενχάουερ, ὁ πρῶτος θὰ προτείνῃ ὀργάνωσιν οἰκονομικῆς βοήθειας τύπου σχεδίου Μάρσαλ διὰ τὰς χώρας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἡ διαφορά ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι τὸ Σχέδιον Μάρσαλ προηγήθη τοῦ NATO ἐνῶ τὸ ΜΕΤΟ (Σύμφωνον Μέσης Ἀνατολῆς) ἔχει προηγηθῇ τῆς προτάσεως Ἦντεν.

ΓΑΛΛΙΑ: Διὰ τὸ Σάαρ

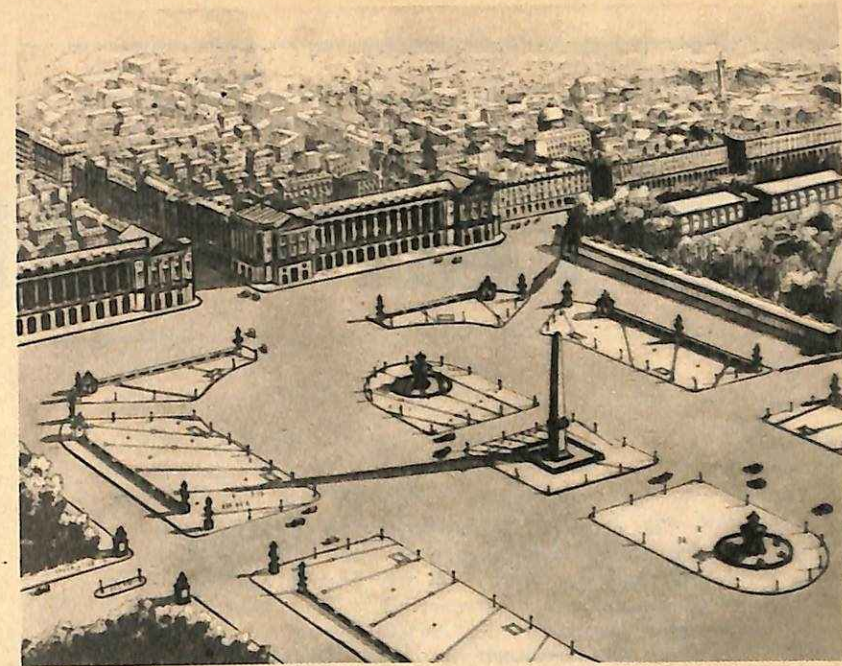
● Παρὰ τὴν ἀρνησίαν των νὰ τὸ ἐπιθεωρῶσιν, γεγονὸς εἶναι ὅτι ὑπεγράφη συμφωνία μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας Φὸν Μπρεντάνο καὶ τοῦ Γάλλου συναδέλφου του Πιναὶ περὶ ἀποδόσεως τοῦ Σάαρ εἰς τὴν Γερμανίαν. Οἱ Γερμανοὶ ὑπόσχονται νὰ προστατεύουν τὰ εἰς τὴν περιοχὴν γαλλικὰ συμφέροντα.

ΦΟΡΜΟΖΑ: Προμηνύματα καταγίγδους

● Πρόσφατοι ἐκθέσεις τῶν ὑπηρεσιῶν κατασκοπείας ἀναφέρουν ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ Κίνα ἀπέκτησεν ὀλόκληρον μεραρχίαν ἀλεξιπτωτιστῶν ἐκπαιδευθέντων εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Ἡ δύναμις αὐτὴ θὰ χρησιμοποιοιθῇ ὡς πυρὴν διὰ τὴν ὀργάνωσιν ὀλοκλήρου Σώματος ἀλεξιπτωτιστῶν. Τὸ ὅλον σχέδιον προβλέπει ὅτι περὶ τὰ μέσα τῆς προσεχοῦς ἀνοιξεως ἡ δύναμις θὰ εἶναι ἐτοιμὴ πρὸς χρησιμοποίησιν.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Κίνδυνος ἐξ ἐνὸς νομοσχεδίου

● Ἡ αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις καταρτίζει νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποῖου περιορίζεται σημαντικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ ἀπασχοληθοῦν εἰς ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιχειρήσεις ξένων ὑπηκόων. Οἱ σκοποὶ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι γενικώτεροι, ἀλλὰ εἰς περιπτώσιν ἐπιψηφισέως του, πλῆττονται καιρῶς οἱ ἐκεῖ ἐγκατεστημένοι ὁμογενεῖς πού κατὰ τὴν μεγάλῃν πλειονότητά των δὲν εἶναι πλούσιοι, ἀλλὰ μισθοδούται.

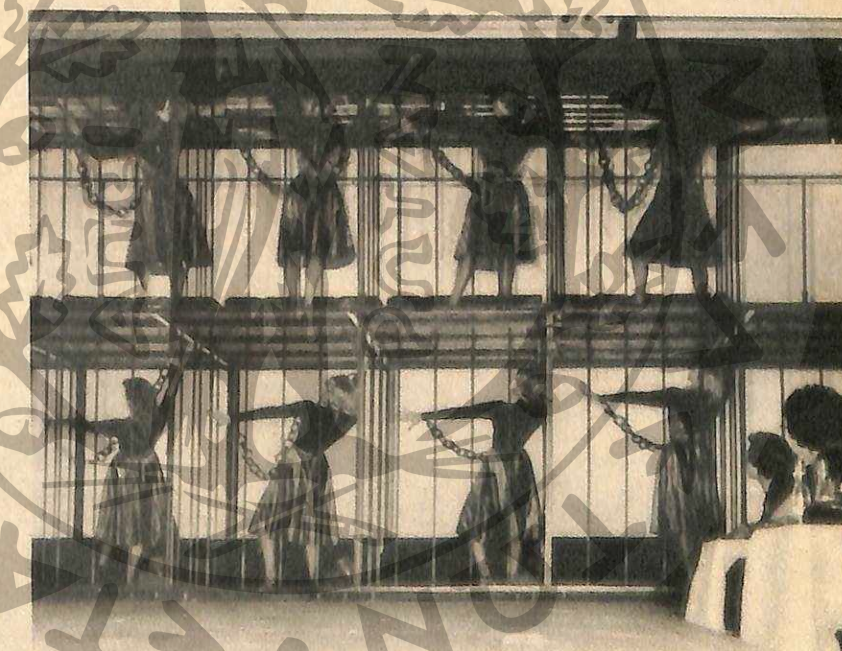

Ο ΔΗΜΟΣ τοῦ Παρισιῦ θὰ μετατρέψῃ τὴν πλατεῖα Ὁμονοίας σὲ ἓνα ἡλιακὸ ὥρολόγιον, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ὀδελίσκου πού βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς.

Ο ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ καὶ ἡ κ. Α. Γουαίης μετὸν πλοίαρχο τοῦ ὑπ)νίου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» κ. Κοντογιάννη, κατὰ τὸ ταξίδι τους στὴν Ἀμερική.

(Interpress)
ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΥΛΑΚΗ, ὅπου κρατοῦνται οἱ κομψότερες χορεύτριες τοῦ Παρισιῦ, δημιουργεῖ κάθε βράδυ ἀτελείωτες οὐρὲς ἀνδρῶν ἐπισκεπτῶν... Πρόκειται γιὰ νούμερο μίᾶς νέας ἐπιθεωρήσεως πού ἀνέθηκε πρὸς ἡμερῶν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στὸ δνομαστὸ παρισινὸ κέντρο «Λίντο».

Η ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑ πού ἐνέσκηψε σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπην δὲν ἄφησε ἄθικτο καὶ τὸ ἥρεμο τοπίο τῆς Ἀττικῆς. Ἐπάνω, δύο νεαρές Ἀθηναῖες πού παίζουν χαρούμενα μὲ τὰ χιόνια σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς κορυφές τῆς Πάρνηθας.

(United Press)
Η ANNA-MARIA ΣΑΝΤΡΙ, νεωτάτη ἡθοποιὸς —μόλις 19 ἐτῶν— τοῦ ἰταλικῆς κινηματογράφου, εἰκονίζεται μαζί μὲ δύο ἰθαγενεῖς στὴν ἔρημη τῆς Τριπολιτάνας, ὅπου ἔχει πᾶει μαζί μὲ τὸν σκηνοθέτη Οὐίλλιαμ Μια. Κουίττυ γιὰ τὸ γύρισμα τῶν ἐξωτερικῶν σκηνῶν τῆς ταινίας «Μαύρη Σκηνή». Ἡ Ἀννα-Μαρία παίζει τὸ ρόλο τῆς κόρης ἐνὸς Ἀραβὸς φυλάρχου.

ANTAPKTIKOS

Μετά τὸν Ἀρμούνδσεν, τὸν πλοίαρχο Σκῶτ καὶ τὸν ναύαρχο Μπέρντ, μιά νέα ἀποστολὴ ξεκίνησε γιὰ τὴν ἐξερεύνησι τῆς μυστηριώδους Ἀνταρκτικῆς. Ἐπὶ κεφαλῇ τῆς εὐρίσκονταί οἱ Ἀγγλοὶ Φούξ καὶ Χίλχαρπ — ὁ κατακτητὴς τοῦ Ἑβέρσε. Οἱ «ΕΙΚΟΝΕΣ» ἐξησφάλισαν τὴν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ «ἡμερολογίου» τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς καί, πολὺ σύντομα, θὰ παρουσιάσουν τὴς πρώτες σελίδες του. Σήμερα δίνουμε μιὰ γενικὴ εἰκόνα τῆς πιδ ἀπρόσιτης περιοχῆς τοῦ πλανῆτῆ μας, ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ «μὴ-λά ἔριδος» τῶν μεγάλων τῆς ἐποχῆς μας.

Δώδεκα ἑκατομμύρια τετραγωνικά χιλιόμετρα - δηλαδή κάτι παραπάνω από ολόκληρη τὴν Εὐρώπη - σκεπασμένα παντοῦ ἀπὸ πάγου, ἐκτὸς ἀπὸ λίγες στενὲς παραθαλάσσιες λουρίδες, νὰ τί εἶναι ἡ Ἀνταρκτική. Ἑκατομμύρια πουλιά, πικγούνοι καὶ φώκιες εἶναι οἱ μοναδικοὶ κάτοικοι τῆς. Οὕτε ἴχθυος ἀνθρώπου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δὲ ἔξερευνητὲς, δὲ θρέθηκε ποτὲ στὴν ἀφιλοδέειν αὐτὴ παγωμένη ἔρημο, πλοῦν καὶ ἡ παραμικρὸτερη προσινάδα ἀπὸ λειχίνες ἢ θρύα φαίνεται ἀληθινὸ θαῦμα τῆς φύσεως! Θά.πίστευε κανεὶς πὼς ἡ ἀπὸκλήρη αὐτὴ γῆ, ἡ ἀφιερωμένη στὴν αἰώνια ἐρημιὰ, θά προκαλοῦσε θεὸς καὶ ἀποστέρησιν τοῦς ἀνθρώπους. Καὶ ὅμως! Δέν εἶναι καθόλου ἔτσι! Τώρα καὶ λίγα χρόνια, ἡ Ἀνταρκτική εἶναι τὸ μῆλον τῆς ἔριδος, σὲ διεθνή κλίμακα.

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΟΨΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗΣ

Οι μεγάλες ἐναέριες ἐξερευνήσεις, πού ἔγιναν ἀπό τοὺς Ἀμερικανοὺς μετὰ τὸ 1928, ἔσυραν τὴν παγκόσμια προσοχή στὴν ἡπειρά αὐτὴ τοῦ νοτιῶ, πού τὰ ὅρια τῆς μῦθις στὸν αἰῶνα μας καθωρίσθηκαν.

Είναι άπομονωμένη, στο κέντρο της πιο πλατιάς εκτάσεως του μεγάλου παγκόσμιου ωκεανού, όπου ενώνονται ο Ατλαντικός, ο Ινδικός και ο Ειρηνικός ωκεάνος. Άπέχει 3.800 χιλιόμετρα από το άκρωτήριο της Καλής Ελπίδος, 2.400 χιλιόμετρα από την Τασμανία και 1.000 χιλιόμετρα από το άκρωτήριο Χόρν.

ὅπου προβάλλει μιὰ στενὴ χειρ-
 σόννηση, τὴ γῆ τοῦ Γκράχαμ.
 Ἐκτός ἀπὸ τὸ στενό αυτό μι-
 σχο, ὁ γιγάντιος σκούφος τῆς
 Ἀνταρκτικῆς ἀπέχει ἐλάχιστα
 κάτω ἀπὸ τὸν νότιο πολικό κύ-
 κλο, ποὺ ἀπλώνει τὰ θρία τοῦ
 σὲ γεωγραφικὸ μῆκος 100 μοι-
 ρῶν, ἀπέναντι στὸν Ἰνδικὸ ὠκε-
 ἀνό.

Σήμερα είναι γνωστό, ότι η τεράστια αυτή μάζα, που έχει ύψος 2.500 - 3.000 μέτρα στο άπειρο κεντρικό οροπέδιό της, αποτελείται κατά τὸ μεγαλύτερο μέρος της ἀπὸ μιὰ ἐνδοχώρα ἀνάλογη πρὸς τῆς Γροιλανδίας, δηλαδή ἀπὸ ἕνα παγετώνωα πού σὲ μερικές μεριεὶ φτάνει τὶς δυὸ χιλιάδες μέτρα πάχος καὶ εἶναι σφηνωμένος μέσα σὲ παράκτιες θραυχοειδῆ μάζες, πού ἀνάμεσά τους γλιστρᾷ πρὸς τὴ θάλασσα. Μέσα σ' αὐτὲς τὶς ἐπάλξεις, φαίνεται σάν ἕνα «φράγμα πάγου», ἀπ' οὗ ἐξεκollᾶνε τὰ παγεθούνα.

Τό φαινόμενο αυτό φαίνεται ολοκάθαρα στους δυο μεγάλους κόλπους που σχηματίζουν η θάλασσα του Ρόρε, στόν έκαστοτό ογδοηκοστό μεσημερινό καί η θάλασσα του Βέντελ, στόν τριακοστό δυτικό μεσημερινό. Τόσο, που θά μπορούσε ν' αναρωτηθῇ καίς μήπως οί δύο θάλασσες είνωνονται κάτω ἀπό τόν παγετώνα.

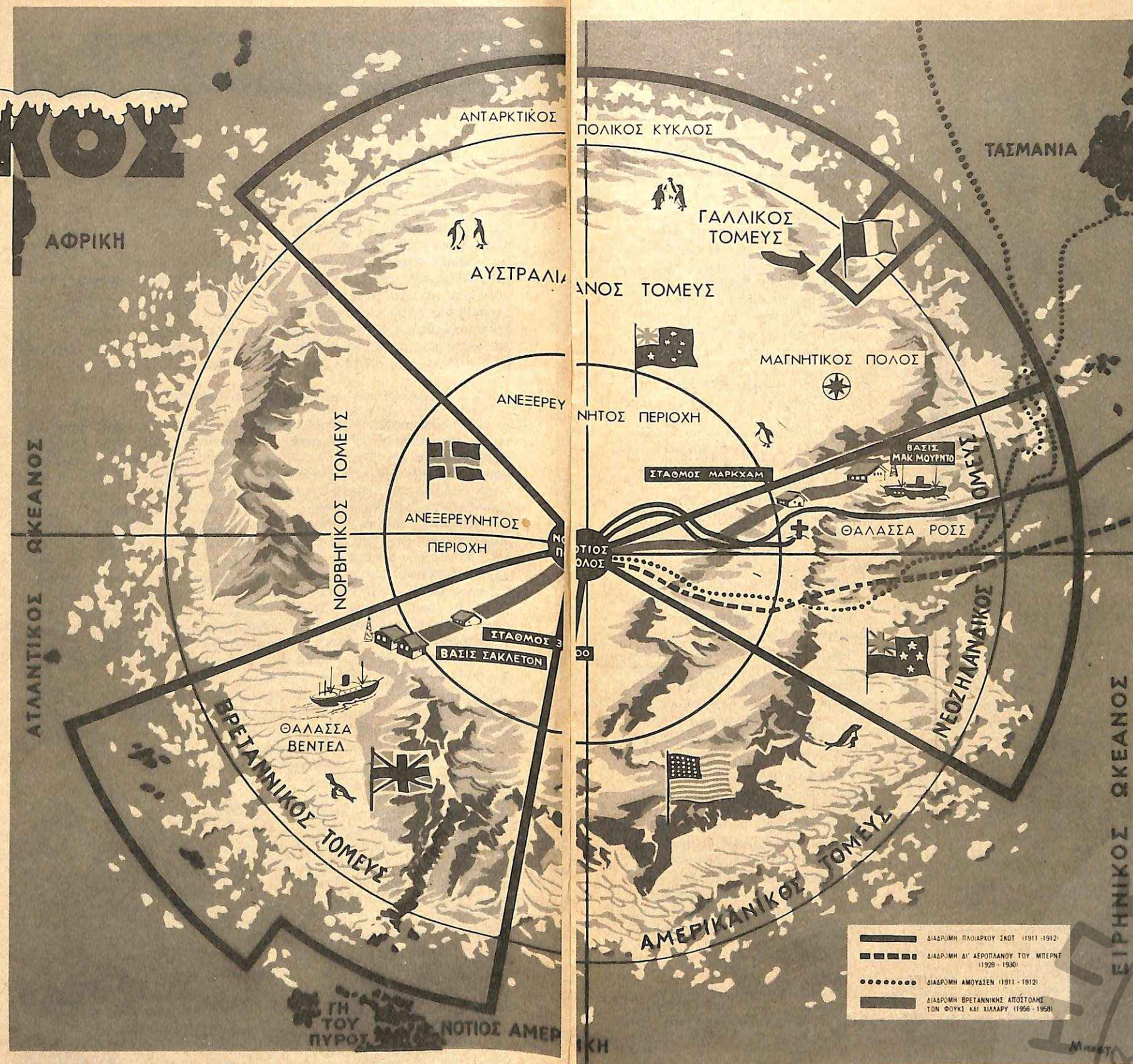
Πρέπει να σημειώσουμε ακόμη την ανακάλυψη, από ένα αεροπλάνο της επιχειρήσεως «Χάι-Τζάμπ», το 1947, μιας επιφανείας άκλυπτης από πάγο, σε έκταση 8.000 περίπου τετραγωνικών χιλιομέτρων, στη γη της Βασιλίσσας Μαίρης. Ή επιφάνεια αυτή είχε

τρεις μεγάλες λίμνες και καμιά είκοσαριά μικρότερες από καθαρό νερό, χρωματισμένο γαλάζιο και πράσινο από τα φύκια. Μιά άλλη «δάσις» χωρίς πάγο παρατήρηθηκε και πιό δυτικά. Τά φαινόμενα αυτά δε μπορούν να εξηγηθούν παρά με την ύπαρξη θερμών πηγών ανάλογων με τις πηγές της Ίστανβουλας.

Ἀντίθετα, τὰ ἀπότομα μέρη τοῦ θράχους τῆς ὑποδομῆς, ὅπως οἱ ἀκρόλοφοι καὶ οἱ γκρεμοί, εἶναι χωρὶς πάγο τὸ καλοκαίρι, ἰδίως κοντὰ στὶς ἀκτέες. Ἡ γῆ στὴ Βικτωρία, ποῦ συνορεύει στ' ἀνατολικά μὲ τὴ θάλασσα τοῦ

Ρόξς, δείχνει τὴν ἀνασηκωμένη ἄκρη τῆς ὑπεριωτική ἀσπίδας. Πολλοὶ κόντα της, πᾶν σὸ νοσηί Ρόξς, εἶναι τὸ ἡφαίστειο "Έρε-
θος, ποὺ οἱ πρῶτοι ἐξερευνηταὶ τὸ εἶδαν «ἐν δράσει». Στὰ δυτικὰ τῆς ἡπείρου, ὁρθώνονται οἱ ὄ-
ροσειρές τῆς Βασιλισσας Μῶντ καὶ τῆς γῆς Μαίρη Μπέρντ, ποὺ τὸ ὕψος τους ξεπερνάει τὴς 4.000 μέτρα.

Ἡ Ἀνταρκτική εἶναι τὸ ψυχρότερο μέρος τοῦ κόσμου: Ἡ μέση εἰτήσια θερμοκρασία ἐκεῖ εἶναι γύρω στοὺς 25 βαθμοὺς κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν. Τὸ θερμόμετρο σπάνια ἀνεβαίνει πάνω ἀπ' τὸ μηδέν

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗΣ, όπου διακρίνονται οι διαδρομές που ακολούθησαν οι διάφοροι εξερευνητές. 'Ο σταυρός δείχνει το μέρος όπου πέθανε ο Σκώτ και οι τρεις σύντροφοί του, τόν Μάρτιο του 1912, ένα γύρισμα στο καράβι τους —που σήμερα, παρωπλισμένο, αναπαύεται σε μία άβυσσος του Τάμεσι. "Όταν έφτασε ο Σκώτ στην Άνταρκτική, στις 17 'Ιανουαρίου 1912, βρήκε να κυματίζει η νορβηγική σημαία του 'Αμούνδσεν που τήν είχε κατακτήσει ένα μήνα πριν: στις 14 Δεκεμβρίου.

τὸ καλοκαίρι καὶ συχνὰ κατεβαίνει στοὺς εἴκοσι θαμοὺς κάτω ἀπ' τὸ μῆδεν, ἀκόμη κι' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ. Τὸ χειμῶνα μπορεῖ νὰ φτάσῃ στοὺς -70 θαμοὺς καὶ νὰ μείνῃ, γιὰ πολλοὺς μῆνες, κάτω ἀπὸ τοὺς -50 θαμοὺς. Τί ἐνδοιαφένον μπορεῖ, λοιπόν, νὰ παρουσιάσῃ μιά ἔρημος τόσο ἀριλόξενη;

ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ

Στο σημερινό κόσμο, οι έρημικές περιοχές δε μπορούν να τραβήξουν την προσοχή μας παρά μόνο με τη στρατηγική τους θέσι, τις έπιστημονικές μελέτες που έπιτρέπουν ή τά πολύτιμα όρυκτα που μπορεί νά κρύβουν.

Οι συντομώτεροι ἐναέριοι δρόμοι, ἀνάμεσα στὴν Τασμανία καὶ τὰ ἀκρωτήρια Χόρν καὶ Καλὴς Ἑλπίδος, περνᾶνε πάντα ἀπ' τὶς παράκτιες ζώνες τῆς Ἀνταρκτικῆς: ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Βικτωρίας στὴ γῆ Ἑλλογουωρθ — γιὰ τὸ ἀκρωτήριο Χόρν, καὶ ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Βασιλίσσας Μαίρης στὴ γῆ Ἑντερμπου — γιὰ τὸ ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος. Θὰ ἦταν δυνατόν (θεωρητικὰ) νὰ γίνουσι στίς περιοχὲς αὐτὲς θάσεις ἀνεφοδιασμοῦ, ἀν τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ συντόμευσιν αὐτῶν τῶν δρόμων δικαιολογοῦσε τόσο δαπανηρὲς ἐγκαταστάσεις.

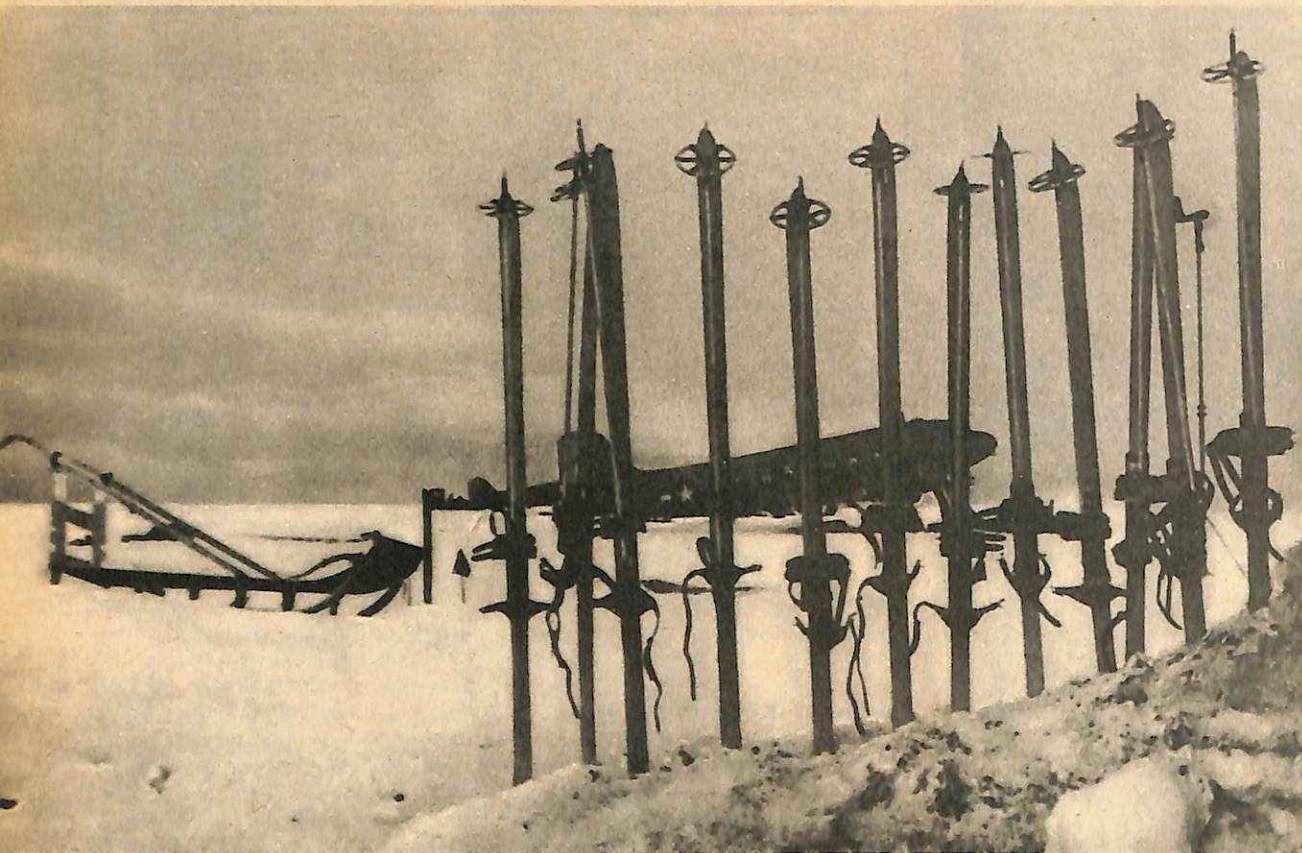
Από την άποψη θαλασσοπλοΐας, η Άνταρκτική προσφέρει τις μόνες μόνιμες συγκοινωνίες ανοικτής θαλάσσης, ανάμεσα στον Ειρηνικό, τον Ατλαντικό και τον Ινδικό ωκεανό. Ιδιαίτερα, μάλλον, ανάμεσα στους δύο πόλτους άφικανούς, με το στενό το Τρέκλερ—πλάτους 1.000 χιλιομέτρων ανάμεσα στη γη του Πυ

ρὸς καὶ στὴ γῇ Γκράχαμ— καὶ
ἀνάμεσα στοὺς δυὸ τελευταίους
μὲ τὸν περίφημο δρόμο τοῦ ἀκρω-
τηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος.

«Από επιστημονική άποψη, δεν υπάρχει αμφισβόλια ότι η 'Ανταρ-
κτική θα είναι ένα εξαιρετικό γε-
ωστήριο για μελέτες μετεωρο-
λογικές, μαγνητικές, ιονοσφαι-
ρικές κλπ. 'Αλλά οι έργασίες αυ-
τές έχουν να κερδίσουν μάλλον
από μία διεθνή συνεργασία, όπως
αυτή που πραγματοποιήθηκε τα
«πολικά έτη», από το 1882 ως το
1932, και που ετοιμάζεται και
πάλι για το «διεθνές γεωφυσικό
έτος» του 1957 - 1958.

Ἀπὸ οἰκονομολογικῇ ἀποφ. εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Ἀνταρκτικὴ κρῦβει τεράστιες ἀποθήκες κάρβουνου, ἀλλὰ ἡ ἐκμετάλλευσίς τους εἶναι ἀδύνατη κάτω ἀπὸ τίς σημερινὲς συνθήκες. Ἀντίθετα, γεωλογικῇ κατασκευῇ της δίνει ἐλπίδες ὅτι κρῦβει ἀποθέσεις χαλκοῦ, ἀργύρου, χρυσοῦ, ἰσῶν καὶ οὐράνιου καὶ ξέρονται διὰ τὸν σπ. ἄκουσμα αὐτῆς τῆς τελευταίας λέξεως, οἶοι... «ἀνοίγειφονται» σήμερα. Ἀλλὰ δὲ πρόκειται, ὡς τὰ τώρα, παρὰ μὲν γιὰ ὑποθέσεις. Ὁ μόνος ἀληθινὸς πλοῦτος, ὁ ἐκμεταλλεύσας σήμερα στὶς Ἀνταρκτικὰς θάλασσας, εἶναι ἡ φάλαγγα κατὰ κυνήγι της γίνεται, πραγματικὰ, μὲ τὴν ἔντασι, ὥστε χρειάστηκε νὰ ὀρίσθῃ διεθνὴς κανονισμὸς γι' αὐτὸ, ὥστερα ἀπὸ συμφωνίαν ὁλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου. Τὸ ὄριο τῶν 16.000 φάλανων, ποὺ ὀρίστηκε τὸ 1946, ἐλαττώθηκε, τὸ 1954, σὲ 15.000 γιὰ τίς 18 φάλανθοηρικὰς ἀποστολὰς ποὺ δρουν σήμερα. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα, ὑπάρχει ὁ φόβος ὅτι ὁ πλοῦτος αὐτὸς θὰ ἐξαντληθῇ σιγά - σιγά.

ΟΙ ΜΗΧΑΝΕΣ ΤΩΝ ΠΑΓΟΘΡΑΥΣΤΙΚΩΝ ΑΓΚΟΜΑΧΩΝΤΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΥΠΕΡΝΙΚΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΤΣΑΛΙΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙ ΤΩΝ ΠΑΓΟΒΟΥΝΩΝ

ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΧΙΟΝΙ, ΟΠΟΥ ΟΙ ΤΡΟΧΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΧΡΗΣΤΟΙ, ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΣΚΙ

ΟΙ πιγκουίνοι, δύο εβδομάδες μετά την αιχμαλωσία τους, κηρύσσουν άπεργία πείνης. Στο διάστημα αυτό, οι βιολόγοι της αποστολής τους ταΐζουν δια της βίας με παγωμένα ψάρια. 'Ανάμεσα σε δυο μπουκίες το χέρι του βιολόγου χαϊδεύει στοργικά το αιχμαλωτισμένο δίποδο. «Μή το παίρνης επί πόνου, φίλε. Αυτά έχει η ζωή».

ΤΑ ΠΑΓΟΘΡΑΥΣΤΙΚΑ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗ

ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗ

Μιά απρόσιτη χώρα, πού δέν θέλει κανένα καί πού τήν δέλουν ὅλοι

Κατά θάθος, ή διεκδίκησης τής 'Ανταρκτικής βασίζεται κυρίως στα συναισθήματα εὐγνωμοσύνης ἀπέναντι στους ήρωικούς πρωτοπόρους πού τήν ἀνακάλυψαν. Τα συναισθήματα αὐτά δημιουργοῦν ζήτημα γοήτρου γιά τήν κάθε χώρα. "Ετσι, ἀνοίξε ή πόρτα γιά ἀτελείωτες νομικές διενέξεις.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΣ "Η ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

Καί πρώτα-πρώτα, εἶναι ἀνάγκη μιά ἔκτασι τόσο ἐρημική — καί ἀχρηστή σήμερα— νά μοιραστεί σέ διάφορα ἔθνη;

Ναί, λένε μερικοί νομομαθείς, γιατί «κάθε ἔκτασις ὅπου μπορεῖ νά ἀσκηθῇ ἀνθρώπινη δράσις πρέπει νά ὑπόκειται εἰς ἕνα καθεστῶς δικαίου, ἄλλως ἡ ἀναρχία θά ἐπικρατήσῃ εἰς αὐτό ἄργα ἢ γρήγορα...» "Ἄλλοι ὑποστηρίζουν, ὅτι οἱ πολιτικές περιοχές δέν μποροῦν νά εἶναι ἀντικείμενο κυριαρχίας, ἀλλά διεθνούς συνιδιοκτησίας. "Η πρώτη ἀποψις εἶναι ἐκείνη πού συγκεντρώνει τοὺς περισσότερους ψήφους ἀπό τοὺς ἐνδιαφερομένους. "Ἀλλά πῶς θά κατανεμηθοῦν οἱ ἑδαφικές κυριαρχίες;

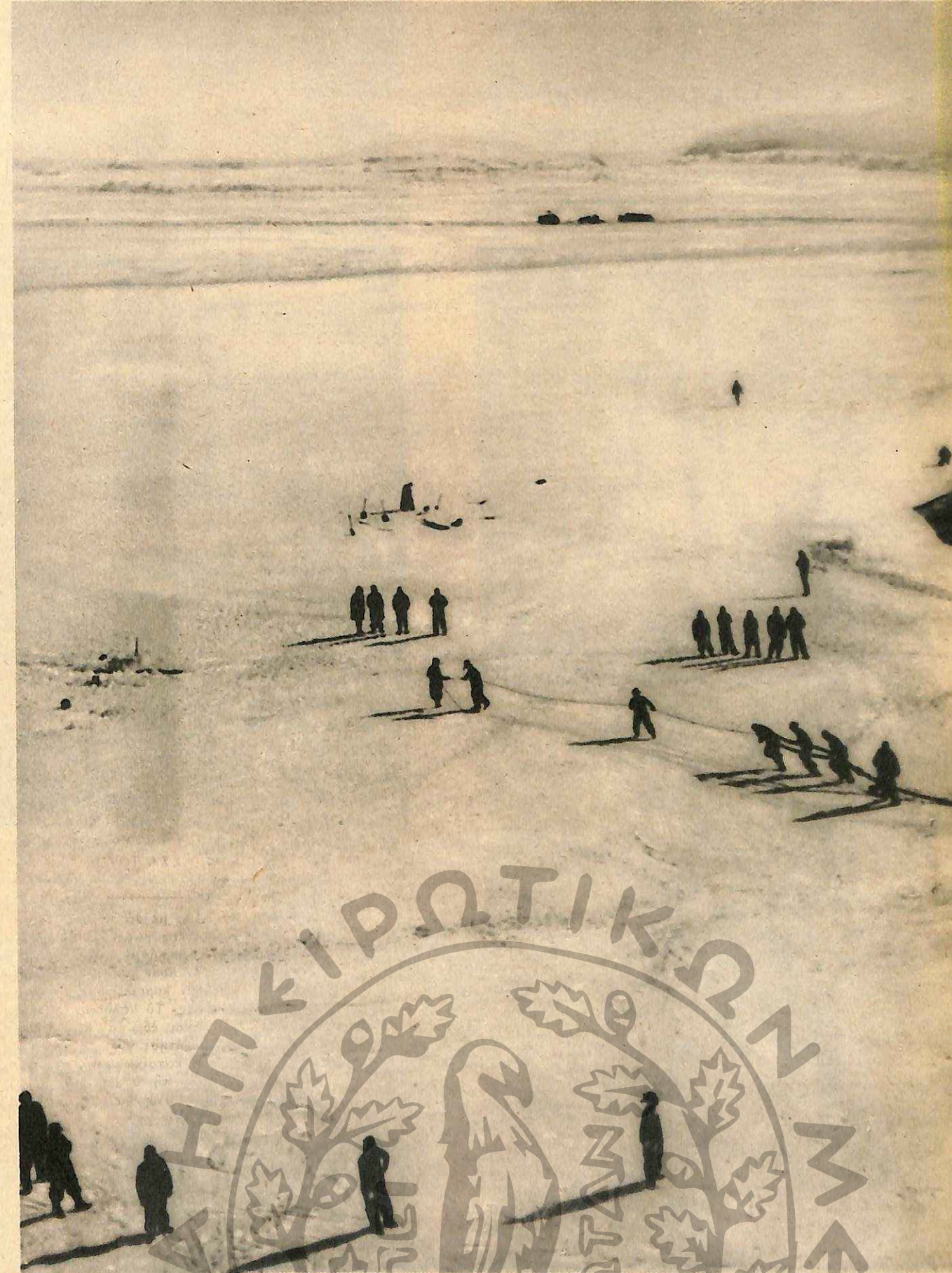
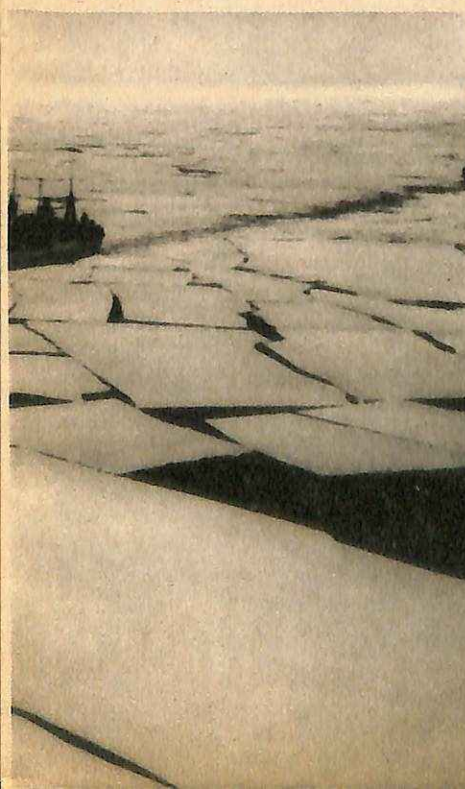
Γιά τίς ἀκατοίκητες χώρες, πατροπαράδοτα θεμέλια τῆς κυριαρχίας εἶναι ἡ ἀνακάλυψις, πού τήν ἀκολουθοῦν διάφορες ἐκδηλώσεις καταλήψεως ἢ κατοχῆς περισσότερο ἢ λιγώτερο μόνιμης. "Ἀλλά ἐπειδή ἡ 'Ανταρκτική εἶναι τόσο ἀφιλόξενη, οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές στάθηκαν πρακτικά ἀνεφάρμοστες ὡς τώρα. 'Απ' τήν ἄλ-

λη μεριά εἶναι γνωστό ὅτι, γιά τίς πολιτικές χώρες, ὁ Καναδός γεωρυσιαστής Πουαριέ ἐπρότεινε τίς 20 Φεβρουαρίου τοῦ 1907 ν' ἀντικατασταθοῦν οἱ πατροπαράδοτες ἀπόψεις τῆς κυριαρχίας μέ τήν καθιέρωσι τῶν τομέων πού περικλείονται ἀνάμεσα στοὺς μεσημβρινούς πού ὀρίζουν τίς ἁκτὲς τῶν χωρῶν τῶν γειτονικῶν πρὸς τίς πολιτικές θάλασσες. "Η θεωρία αὕτη ἔγινε δεκτὴ μέ ἐνθουσιασμό ἀπὸ τὸ Ρῶσο Λακτίν καί ἐφαρμόστηκε ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ "Ενωσι σὸ ψήφισμα τῆς 15 'Απριλίου 1926, μέ τὸ ὁποῖο ζητοῦσε τὴν κυριαρχία τῆς σ' ὅλες τίς περιοχές, πού περιλαμβάνονται ἀνάμεσα στοὺς ἀκρινούς μεσημβρινούς τῆς.

'Ἀλλὰ ἂν, γεωγραφικά, ἡ θεωρία αὕτη ἔχῃ εὐκόλη ἐφαρμογὴ στὴν Ἀρκτική περιοχή, εἶναι πολὺ ἀμφισβητήσιμη γιά τὴν 'Ανταρκτικὴ ἡπειρο, πού περιβάλλεται ὀλόκληρη ἀπὸ τεράστιους ὠκεανούς, ὅπου οἱ ἡπειροὶ τῆς εὐκρατῆς ζώνης τελειώνουν σὲ αἰχμές.

Μπροστά στὴν ἀντίθεσι αὐτῶν τῶν δύο νομικῶν ἀπόψεων, φανερώθηκαν μονόπλευρες ἀποφάσεις διαφόρων ἐθνῶν, πού ἀλληλοσυγκρούονται συχνά καί πού δημιούργησαν ἀτελείωτες συζητήσεις σὲ διεθνή κλίμακα. "Η 'Αγγλία, ἡ Νορβηγία, ἡ Σοβιετικὴ "Ενωσις, ἡ Νοτιος Ἀμερικὴ, ἄρχισαν νά διεκδικοῦν διάφορα μέρη τῆς 'Ανταρκτικῆς, πού κατὰ τὴ γνώμη τοὺς τοὺς ἀνήκουν, εἴτε γιατί τὰ ἀνακάλυψαν δικοὶ τοὺς πο-

ΠΑΡΑΜΕΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΑΓΟΒΟΥΝΑ

λίτες, εἴτε γιατί ἔχουν ἐγκαταστήσει ἐπάνω σ' αὐτὰ μετεωρολογικοὺς σταθμούς, εἴτε γιατί γειτονεῦουν μ' αὐτὰ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη χώρα.

Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ πιὸ σωστὴ θέσι, πού τὴν ὑποστήριξαν —περίεργα— καί ἡ Σοβιετικὴ "Ενωσις καί οἱ Ἠνωμένες Πολιτεῖες, φαίνεται νά εἶναι ἡ παρακάτω: «Τὸ ζήτημα τῆς τύχης καί τοῦ καθεστώτος τῆς 'Ανταρκτικῆς δὲ μπορεῖ νά λυθῇ ἱκανοποιητικὰ παρὰ μέσα σὸ πλαίσιο μιᾶς ἀληθινῆς, διεθνούς συνεργασίας.

ΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ —μέ τίς εἰδικὰ κατασκευασμένες πολιτικές στολές τοὺς πού κρατοῦν μιὰ σταθερὴ, ἀνεκτὴ σὸ ἀνθρώπινο σῶμα θερμοκρασία— ἀφοῦ ἀποβιβασθοῦν σὸ προκαθορισμένο σημεῖο, ρυμουλκοῦν τὸ καράδι τοὺς σὲ μιὰ ἀπ' τίς πολλὰς ἀποβάθρες πού σχηματίζονται ἀπ' τὰ παγόβουνα καί ἐπειτα ἀρχίζουν τὴν πορεία τοὺς γιά τὴν κατάκτησι τῆς ἀπέραντης λευκῆς ἐρήμου. "Οσοὶ γυρίσουν ὅμως στὴν πατρίδα τοὺς, σπάνια ἀποφασίζουν νά ξαναμπαρκάρουν γιά τίς φοβερὲς αὐτὲς θάλασσες τοῦ Νότου. Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι ἀρνοῦνται ἀκριβῶς ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς ἐξερευνητὰς καί τοὺς ναυτικούς, πού εἶχαν δεῖξει παράτολμο θάρρος καί ἀντίκρουσαν τὴν 'Ανταρκτίδα χωρὶς νά πτοηθοῦν. "Ισως ἐπειδὴ οἱ εἰκόνες τῆς ἐρήμης καί ἐφιαλτικῆς ἐκείνης γῆς γυρίζουν ὁλοένα ζοφερὲς σὸ μυαλό τοὺς καί τοὺς κάνουν νά νοιώθουν ἀσφαλεῖς μέσα σὸν ἀφόρητο συνωστισμό τῶν πόλεων.

Ἡ ἥπειρος, ὅπου
δὲν πάτησε ποτέ
γυναικεῖο πόδι!

ΓΑΝΤΖΩΜΕΝΟΣ σφιχτά ἀπ' τὰ
συρματόσχοινα ἕνας φωτογράφος
ἀνασύρεται ἀπὸ μιὰ «χαράδρα»,
βάθους 18 μέτρων. Οἱ ρωγμές αὐ-
τὲς στοὺς πάγους δὲν εἶναι, συνή-
θως, βαθύτερες ἀπὸ τρία «μπόγια»
—κάπου 5½ μ.— καὶ στὸν πυθμέ-
να τοὺς διαχειμάζουν φώκιες, ποὺ
τὰ χαρακτηριστικά ξεφωνητὰ τοὺς
φθάνουν ἀσθενῆ ὡς τὴν ἐπιφάνεια.

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ ΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΕΥΜΕΤΑΒΛΗΤΕΣ, ΠΟΥ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ, ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΑΠΛΩΝΟΤΑΝ Η ΘΑΛΑΣΣΑ, ΤΟ ΜΑΤΙ ΒΛΕΠΕΙ ΕΝΑ ΑΧΑΝΕΣ ΑΣΠΡΟ ΣΕΝΤΟΝΙ

ΜΙΑ ΦΩΚΙΑ, μὲ τὰ πελώρια σταλινικά μουστάκια της, ἀνεβαίνει
στὴν ἐπιφάνεια γιὰ νὰ πάρη λίγο ἀέρα καὶ νὰ ρίξη ἕνα βλέμμα
στὸν μονότονο κόσμον της. Τὸ φθινόπωρο, δταν παγώνουν οἱ τρύπες,
οἱ φώκιες τρυποῦν τὸν πάγο μὲ τὰ πανίσχυρα δόντια τοὺς. Ὅλο τὸ
χειμῶνα ζοῦν κυριολεκτικὰ θαμμένες μέσα στὸν πάγο, σὲ ρωγμές
καὶ χαράδρες. Τὸ καλοκαίρι περπατᾶνε πάνω στὸ χιόνι μὲ ἄνεσι.
Οἱ διεθνολόγοι, ἐδῶ καὶ μισὸν αἰῶνα περίπου, ἔχουν ἀρχίσει μιὰ ἀ-
τέλειωτη συζήτηση γύρω ἀπ' τὸ μελλοντικὸ καθεστῶς τῆς Ἀνταρκτι-
κῆς καὶ τῶν κατοίκων της. Δὲν ἀποκλείεται, ὕστερα ἀπὸ λίγα χρό-
νια, νὰ μᾶς πῇ ὁ ὁποιοσδήποτε κύριος τῆς χώρας ὅτι ἡ φώ-
κια ἀνέβηκε γιὰ νὰ παραστή στὴν ἔπαρσι τῆς σημαίας της.

Καὶ μιὰ...«εἰκονική» σημείωσι:

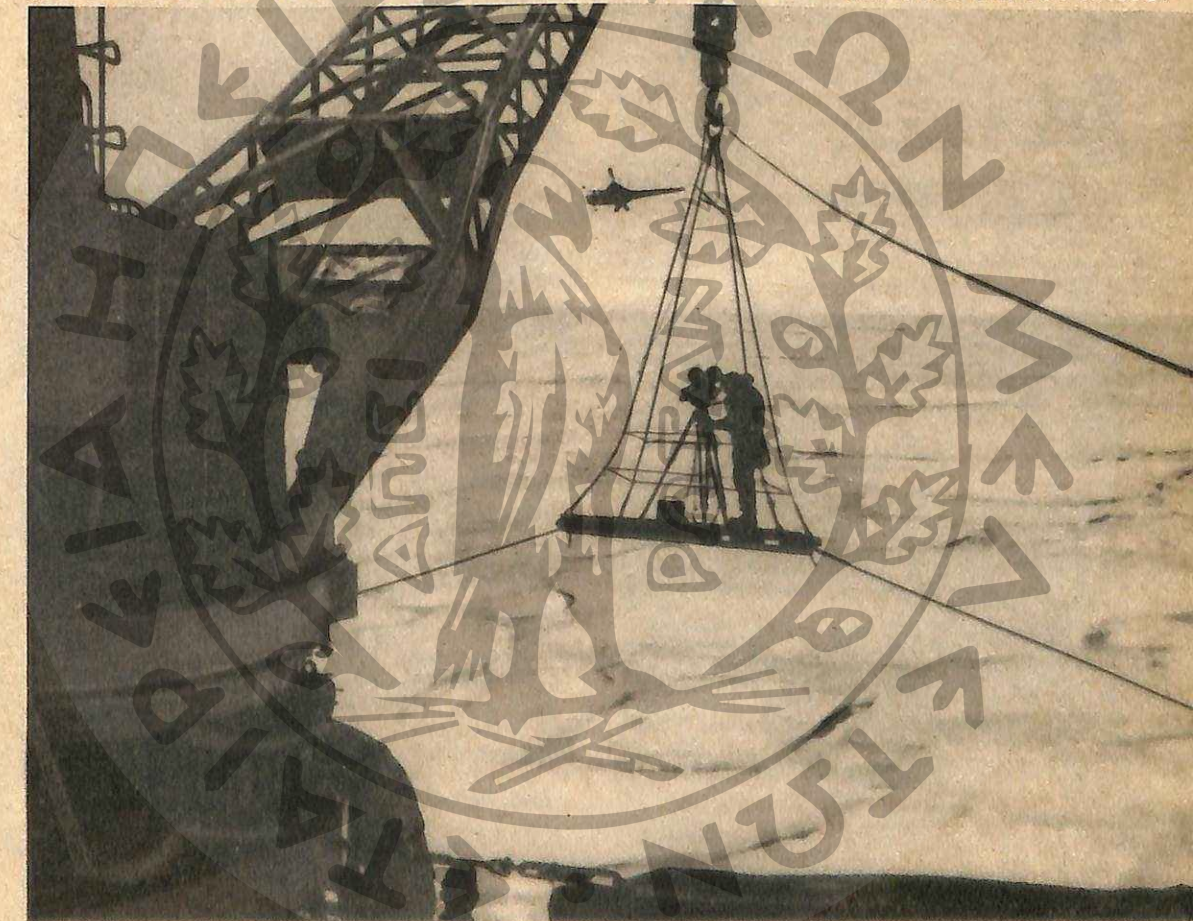
Ὁ ναύαρχος Μπέρντ, ἀρχηγὸς
τῆς ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς ποὺ
ξεκίνησε ἤδη γιὰ τὴν κατάκτησι
τῆς Ἀνταρκτικῆς, μὲ τὴν εὐκαι-
ρία τοῦ ἀρχομένου «γεωφυσικοῦ
ἔτους» 1957-58, ἐδήλωσε πὼς
καμμιά γυναίκα δὲν πάτησε ὡς
τώρα τὸ πόδι της στὴ γῆ τῆς
Ἀνταρκτικῆς. «Γι' αὐτὸ ἀκρι-
θῶς», εἶπε ὁ Ἀμερικανὸς ναύαρ-
χος —ποὺ θᾶναι, ἀσφαλῶς, μισο-
γύνης— «δὲν ὑπάρχει μέρος πιὸ
ἡσυχὸ καὶ πιὸ γαλήνιο ἀπὸ τὴ
γῆ αὐτή!»

Τὴν ὄχι καὶ τόσο ἀβρὴ αὐτὴ
δήλωσι τοῦ ναυάρχου Μπέρντ δι-
αψάδει, παρ' ὅλα αὐτά, ἕνας
χαρτογράφος ἀπὸ τὸ Κάνσας, ὁ
κ. Μαρσολαί, ποὺ λέει ὅτι «ἡ κυ-
ρία Ἐντιθ Ρόν, σύζυγος τοῦ τα-
γματάρχου Φιν Ρόν, συνώδευσε
τὸν ἄνδρα της σ' ἕνα ταξίδι τοῦ
στὸ Νότιο Πόλο, τὸ 1947». Ὁ κ.
Μαρσολαί, ἐξαιρετικὰ ἀβρὸς πρὸς
τὸ γυναικεῖον φύλον, ὅπως φαί-
νεται, προσθέτει πὼς «ὁ ναύαρχος
Μπέρντ θὰ ἔπρεπε, ἀντίθετα, νὰ
πῇ κάτι ἄλλο: "Ὅτι, ἐπειδὴ λεί-
πουν οἱ γυναῖκες ἀπὸ τὴν Ἀν-
ταρκτική, γι' αὐτὸ ἀκριθῶς ἐπι-
κρατοῦν ἐκεῖ αἰῶνια "οἱ πάγοι
καὶ τὸ κρύο!...»

ΞΕΦΟΡΤΩΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ «ΚΟΛΠΟ ΤΩΝ ΦΑΛΑΙΝΩΝ»

ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ ΑΠ' ΤΟ ΒΙΝΤΣΙ ΕΝΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ «ΠΑΙΡΝΕΙ» ΤΗΝ ΑΡΓΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ

Ο υύριος ΑΡΚΑΝΤΙΝ

Πρωτότυπο μυθιστόρημα

—Πηγαίνω στη Βαρκελώνη.
Τούτη τη φορά είχα τελειώσει. Στεκόμουν μπροστά της, απλά, χωρίς ανάιδεια, χωρίς δουλοπρέπεια, 'χαμογελαστός, περιμένοντας την απάντησή της. Καί η απάντηση δεν ήρθε. 'Ασφαλώς δεν εύρισκε καμμία πού να την ικανοποιούσε. Μου έριξε μονάχα ένα εξεταστικό βλέμμα—ναί, τὰ μάτια της ήτανε πράσινα, σαν τὰ γύρω πεύκα πού ὁ φλογερὸς ἥλιος τὰ τόνιζε ἐδῶ κι' ἐκεῖ μὲ πιπελιὲς κοκκινωπῆς καὶ μὲ κουκκίδες χρυσαφένιες— ἀνέθηκε στὸ αὐτοκίνητο, πήρε τὸ τιμόνι. Δὲ διάσπηκα νὰ ξαναγυρίσω στὴ θέση μου, ἀφήνοντας νὰ περάσῃ ἕνα λεπτό, γιὰ νὰ τὴν ἀναγκάσω νὰ περιμένη.

Καὶ ἡ διαδρομὴ συνεχίστηκε ἀκόμη πιδ γρήγορη, νομίζω, ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ δάσος τοῦ Μπόρνι, τὸ φορτωμένο μὲ τὸ μύρο τοῦ ρετινιού. Πιεράσαμε ἀπὸ τὴν Τουλάν, μέσα σ' ἕνα σύννεφο καπνοῦ, ἀφήσαμε πίσω μας τὴ Μασσαλία καὶ πήραμε τὸ δρόμο τῆς Νίμ, κάτασπρο ἀπ' τὴ ζεστὴ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κυπαρίσσια πού ὠνόμωνταν κατὰμαυρα δεξιὰ κι' ἀριστερά. Μὰ δὲ διψοῦσε; Δὲν πεινούσε;... Φτάναμε στὸ Μοντελλιέ...

Σταμάτησε τὸ αὐτὸ στὸ δρόμο πού εἶχε

ΤΟΥ ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ :

“Ένα συσσωρευμένο και καταθλιπτικό βράδι, ό Γκαύτ Βάν Στράντεν τριγυρίζει άσπαστα στο λιμάνι της Νεαπόλεως. Είναι ένας τύπος τυχοδιωκτικός, νέος, ώραιος, αιώνιως μπλεγμένος με γυναίκες και με έπιχειρήματα. Η —ποιος ήξερε, — του έπαισικό. Η —πολύπειρο; —

Σφύριζε σαν άγόρι. Τά μαλλιά της ήτανε πιό κοντά από τά δικά μου καί, μαύρα τό προηγούμενο βράδι, μου φαίνονταν τώρα καστανά, μέ μικρές γουσκορόκινες άναυαγίες, καθώς άνέμιζαν

πλουστάτο μαύρο μαγιώ, πολύ σεμνό. Καί, μονομιάς, καθώς έτρεχε πρós τή θάλασσα, ξανάγινε γυναίκα, είναι γυναίκείο κορμί πλασμένο από ένα κερí σκληρό, αλλά εύχάριστο στο άπτό, μέ τίς άπαλές, σεμνές, έρεθιστικές καμπύλες μιάς

ρήσεις ύπωσης. Αυτή τη φορά μαζί με την έρωμένη του, τη Μίλνυ, μεταφέρει ένα φορτίο λαβράκια ταϊγάρα για λογαριασμό ενός πολύ παρθένου ανθρώπου, του Θεοδόσιου, που διευθύνει από το άντρο του στο 'Αλγέρι τις πιο παράνομες επιχειρήσεις. 'Αξασμα, εκεί που τριγυρίζει στην προκυμαία, ο Γκάυ γίνεται μάρτυς μιας τραγικής σκηνής. Βλέπει έναν κοτσάτο να τρέχει όσο μπορεί πιο γρήγορα για να γλυτώσει από τους αστυνομικούς που τον κυνηγούν. Καθώς προσπαθεί να κρυφτεί κι' ο ίδιος —γιατί δεν έχει κομμάτι διάσωση να μπλέξει με την αστυνομία— ο Γκάυ πέφτει πάνω σ' έναν πληγωμένο που χοροπαλεύει. Την ίδια στιγμή παρουσιάζεται κοντά του και η Μίλνυ που είχε δούσει τη φασοκρία κι' έτρεξε να δει τι συμβαίνει. 'Αγχομα-χώντος, ο πληγωμένος λέει πως τ' όνομά του είναι έσκαλς και την παρακολουθούσα με το βλέ-

Μπράσκο και πώς, γιά να οείση στ'αυτή και την ελπίση του έπειδή τού παραστήθηκε στις τελευταίες του στιγμές, θά τού φανερώσει καί πού θά τόν κινή πλούσιο. Τό μόνο όμως που προλάβαινε να πη είναι ένα όνομα: Γεργάρου 'Αρκάντιν. 'Αστυνομικοί καταφάνουν, ζητούν να μάθουν γιά ποιά λόγο ο Γκάυ βρίσκεται εκεί, ανακαλύπτουν τό λαθροτό εμπόρευμα στό καρράσι του και τόν κλείνουν στό φυλακή γιά τρείς μήνες. Τ' όνομα τού δασοφύλακου 'Αρκάντιν, τού ανθρώπου που είναι άνακατεμένος στις πύλες κολλασίας επιτηρήσεις και πού ζή πυλωμένος μ' ένα πέπλο μυστηρίου, γίνεται έμμονη ιδέα γιά τόν Γκάυ. Σκοπός της ζωής του είναι τώρα να πληροφορητόν τον παρόξενό αυτόν άνθρωπο. Μέλις βγαίνει από τό φυλακή, ηγναινε τού Μόντε Κάρλο. "Εκεί, βρίσκωι το Μίλο πού, παρακινημένη κι' αλή από τήν ίδια σκέψη, έχει καταρβώσει στό άναμενέτ'υ νά γνωρίσει τόν 'Αρκάντιν και ηγναινε τακτικά στό γιάτ σου. 'Ο Γκάυ μωβαίνει πώς ο 'Αρκάντιν έχει μία κόρη, τήν όρροφη και άπόρριπτο Ράινα, και, με πολλή τέχνη, καθορβώνει να την πληροφορή. Πληροφωρείται πώς η Ράινα πρόκειται να φύγει με τό αυτόκινετό της γιά τήν 'Ισπανία, γιά να παρευρεθί στόν μεγάλο χορό πού δίνει ο πατέρας της στόν πύργο του στην Καταλονία. Τήν περιμένει στό δρόμο, προσποιείται πώς τ' αμάξι του έπασε ελάθει και τήν αναγκάζει να τόν πάει μαζί της.

A black and white illustration in a high-contrast, expressive style. The central figure is a woman in a dark, strapless, form-fitting dress, holding a light-colored hat. She is looking towards the viewer with a slight smile. Behind her to the left, a man in a light-colored suit and tie stands looking on. The background is filled with dense, dark, textured strokes, suggesting a crowd or a dramatic setting. The overall style is reminiscent of mid-20th-century graphic design or fashion illustration.

—Και τώρα τη βρήκατε.
Τό έλεγε αυτό άφελέστατα; Μὲ ύποψιάζοταν; Τί γνώμη είχε σχηματίσει άραγε γιά μένα; Φαινότανε μάλλον αδιάφορη, καθώς κατέβαινε μαζί μου τόν κατήφορο πού ώδηγούσε στό ρέμα. Ένώ ψηλά τό χωριό ψηνότανε κάτω άπό έναν καταγάλανο ούρανό, έδώ κάτω εύρισκες μιά δροσιά σπηλιάς, μέσ’ στό ανάδλυσμα τού διάφανου νερού πού χοροπηδούσε άνάμεσα άπ’ τά βράχια. Τό άπότομο τείχος τού πύργου φαινότανε άκόμη πιό ψηλό καί πιό άπρόσιτο.

—Άπ’ εκεί θέλησε νά πέση ό Σάν Τίρσο στό κενό, είπε ή Ράϊνα, δείχνοντας ένα άπ’ τά παράθυρα τού παρεκκλησιού μέ τήν άκρη ενός κλαδιού πού κρατούσε στό χέρι της.

Τά μάτια της είχανε πάλι αλλάξει χρώμα. Τό μισόφωτο τής ρεματιάς μέ τά πυκνόφυλλα δέντρα, ή, ίσως, ή άνταύγεια τού νερού, τά έκανε νά φαίνονται σχεδόν γκριζία. Φαινόταν πολύ καλοδιάβητη.

—Νά πέση στό κενό; Γιατί;
‘Η Ράϊνα είχε φαπλώσει σέ μιά έπίπεδη πέτρα, πλάι στό νερό πού κυλούσε άφρίζοντας. Μικροσκοπικές στάλες φτερούγιζαν πάνω άπ’ τό κεφάλι της, τυλιγόντάς την μέσα σ’ ένα συνεφάκι διαμαντένιο. Κύτταζε τόν πύργο, σά νά μὴν ήταν δικός της, καί διηγότανε τόν θρύλο του. Έλεγε γιά τόν καλόγηρο, πού, έχοντας κάνει ένα άμάρτημα πολύ μεγάλο, είχε άμφιβάλλει γιά τή θεία εύσπλαχνία καί είχε θελήσει νά πέση μέσ’ στό ρέμα. ‘Αλλά ή Παναγία τόν πήρε στά χέρια της, τόν έφερε στην ξηρά καί τού είπε: «Τρέμεις καί δδύρσαι γιατί άμάρτησες καί τώρα κάνεις άκόμη ένα άμάρτημα: τό πιό σοδαρό, γιατί είναι άδικαιολόγητο. ‘Αμφιβάλλεις γιά τήν άγάπη τού Θεού. Προσπάθησε, μέσα στά χρόνια πού σου μένουν άκόμη νά ζήσης, νά μεταμελήθης καί νά κερδίσης τήν άφεση τών άμαρτιών σου». Κι’ ό καλόγηρος μεταμελήθηκε, έξιλεώθηκε γιά τό κρίμα του καί πέθανε, πολύ γέρος, άγιος.

Αυτό ήταν τό θαύμα πού τήν έρχόμενη Παρασκευή θά γιόρταζε τό χωριό πού είχε τ’ όνομά του.

—Κι’ έσείς δέν αισθάνεστε ποτέ τήν έπιθυμία νά τηρήξετε άπό τό παράθυρο;
Μου άποκριθηκε μέ τήν ίδια έρώτηση πού τής ειχα κάνει έγώ πρίν άπό λίγο.

—Νά πέσω στό κενό; Γιατί;
«Ναί, συνέχισε, ειχα δίκιο. ‘Όταν τόν έβλεπε κανείς άπ’ εκεί πού οριοκόμασταν, ό ώραίος πύργος έμοιαζε σά μιά φυλακή. Έξέ άλλου, ή Μαρία Μανσίνι, είχε μείνει εκεί φυλακισμένη μήνες πολλούς. Τής άξίζει όμως. Γιατί νά θελήση ή άνόητη νά θελήση νά έρωτευθή ένα βασιλιά;»

‘Αμειλικτη Ράϊνα. ‘Ισως τά λόγια της νά ήταν μιά προειδοποίηση γιά μένα.

—Έμένα μ’ άρέσει ό πύργος. Τόν προτιμώ άπ’ όλες τίς κατοικίες τού πατέρα μου. Αισθανομαι έδώ... πώς ειμαι καλά προφυλαγμένη. Γιατί άραγε ήθελε νά αισθάνεται τόν εαυτό της καλά προφυλαγμένο;

—Έξέ άλλου, άγαπού τήν ‘Ισπανία. Καί τούς ‘Ισπανούς. Είναι άγνοί... σκληροί... αυστηροί... μοιρολάτρες. Μ’ άρέσουν...

Είχα άραγε έστω καί μιά ελάχιστη πιθανότητα νά μ’ άγαπήση; Ήταν όμως αυτό εκείνο πού μ’ ένδιέφερε;

Καί όμως αυτός είχε γίνει ό σκοπός τής ζωής μου. Φυσικά, προσπαθούσα νά γελάσω τόν εαυτό μου καί μου ήταν εύκολο, τό θράδι, στό δωμάτιό μου, νά κάνω τόν άπολογισμό τής μέρας, σημειώνοντας, μέ έπιτηδευμένη διάφορία, τίς προόδους μου.

‘Η Ράϊνα έρχότανε καί μ’ εύρισκε κάθε μέρα. Δέν κανονίζαμε ραντεβού. Δέ ήξερε ποτέ πιά ώρα θά κατάρθωνε νά ξεγλιστρήση άπ’ τόν πύργο.

—Δέν έχουν έδώ νά κάνουν άλλη δουλειά καί περνούν τόν καιρό τους παρακολουθώντας τίς κινήσεις μου. Νομίζουν πώς ό μπαμπάς θά εύχαριστηθή μέ τόν ζήλο τους.

«Δέν έχου ν... Ποιοί; Οί δορυφόροι. Οί πράκτορες τού Δράκου. Έλεγε, κάπου-κάπου, «Δράκος τόν πατέρα της μέ κάποια ειρωνική διάθεση καί μέ μιά άνεπαίσθητη δόση αναίδειας πού άφηνε ώστόσο νά διαφαιίνεται καθαρά μιά

άπεράντη τρυφερότητα. Πολλές φορές, στούς περιπάτους μας, τήν έβλεπα νά σηκώνη ψηλά τό βλέμμα της καί νά ξετεάζη τόν ούρανό, ή νά σκιρτά άκούγοντας άναπάντεχα τό βουητό ενός άεροπλάνου. Ήταν ό πατέρας της πού έφευγε γιά τήν Ταγγέρη, ή πού επέστρεφε άπ’ εκεί, κάνοντας ένα σύντομο σταθμό στό Λονδίνο, φθάνοντας όμως πάντοτε έγκαίρως στό Σάν Τίρσο, γιά νά δειπνήση μέ τήν κόρη του, άργά τό θράδι, φυσικά. Έτσι μπορούσαμε νά παρατείνουμε τίς ώρες πού περνούσαμε μαζί, μέσ’ στό καταπληκτικό φώς τού καλοκαιριάτικου σούρουπου. Είχαμε νοικιάσει ποδήλατα: τρέχαμε στούς άθλιους δρόμους, τό μεσημέρι πέφαμε νά πάρουμε τόν δροσερό ίσκιό τών πλατανίων. Τριγυρίζαμε στό χωριό, προσπαθώντας νά διαβάσουμε παλιές έπιγραφές, πίνοντας νερό άπ’ τίς πηγές, σκαρφαλώνοντας στό παλιό υδραγωγείο, πού ήτανε γεμάτο σαύρες.

—Είναι κτισμένα χωρίς σιμέντο καί χωρίς πηλό κι’ όμως δέν έπαθαν τίποτε είκοσι αιώνας τώρα, έλεγε ή Ράϊνα μέ σοδαρότητα μαθητιούλας.

Καί πρόσθετε:
—Μ’ άρέσει αυτό. Μ’ άρέσουν τά πράγματα πού κρατούν μόνο τους, μέ τή δική τους Ισορροπία, τό δικό τους βάρος, τή δική τους δύναμη... Μ’ άρέσει...

Έλεγε συχνά αυτή τή λέξη καί κάθε φορά πού τήν πρόφερε, ό τόνος τής φωνής της δέν ήταν διόλου άπαλός, αλλά σκληρός, γεμάτος πάθος. Μου άρεσε νά τήν άκούω νά λη έμ’ άρέσεις.

Οί μέρες κυλούσαν ρευστές καί πυκνές σάν τό λάδι, μέρες γεμάτες φωνές, τραγούδια, γέλια καί μυρωδιές άπό τηγανίτες, ώριμα δερύκοκκα καί άπό βαρέλια κρασιού πού τά ξεφόρτωναν μπροστά στην ταβέρνα.

Μ’ όλο πού ή Ράϊνα ήταν γεροδεμένη, δυνατή καί τολμηρή, πολλές φορές έπαινε τό χέρι μου γιά νά σκαρφλώση σ’ ένα δράχο, ή έπεφτε στην άγκαλιά μου καθώς κατέβαινε άπό ένα δέντρο ή ένα μαντρότοιχο. Τό έκανε αυτό χωρίς φιλαρέσκεια, χωρίς αστολία. Ποτέ στη ζωή δέν ειχα έρθει σέ τόσο οικειότητα μέ μιά γυναίκα, χωρίς νά γίνη τίποτε άναμεταξύ μας. Ήμουν άνήσυχος, αλλά, πολύ συχνά, ένιωθα σχεδόν ντροπή γιά τήν άνησυχία μου.

Μιά μέρα έφερα τήν κουβέντα στό χορό πού θά γινότανε σέ λίγες μέρες στόν πύργο. Ένα τόσο σημαντικό γεγονός θ’ άπαιτούσε δέδαια προετοιμασίες πυρετώδεις. Τίποτε όμως στην έκφορά της Ράϊνα δέν έδειχνε τήν παραμικρή συγκίνηση. Φαινόταν αδιάφορη, μακρινή, σά νά μὴ σκατιζόταν ούτε γιά τούς καλεσμένους της, ούτε γιά τό τί θά φορούσε.

—Θά είναι χορός μεταμφιεσμένων, έτσι δέν είναι; ρώτησα μέ τό πιό άθώο ύφος τού κόσμου. Ένα ντόμιο είναι ό,τι χρειάζεται, ύποβέτω.

Μέ κύτταζε μέ συγκρατάδση, ζαρώνοντας τή φιδίσια καμπύλη τού φρυδιού της.

—Σκοπεύεις νά... έρθης;
Μασουλίζαμε ζαχαρωτά πού τά ειχαμε αγοράσει άπό ένα μικροπωλητή στην πλατεία. Τό στόμα τής Ράϊνα ήταν πασαλειμένο μέ ψιλή ζάχαρη.

—Καί βέβαια σκοπεύω νά έρθω... Δέ μέ θέλεις;

Τό μικρό προσωπάκι πήρε μιά έκφραση άνήσυχη, σχεδόν έχρηκη.

—Δέ στέλνω έγώ τίς προσκλησεις.

Είχα καί πάλι τήν έντύπωση πώς περπατούσα πάνω σ’ ένα τεντωμένο σκονί. Κι’ άν μου ζητούσε νά μὴν πάω; ‘Ισως νά μὴν ήτανε φρόνιμο νά τής κάνω λόγο γιά τό χορό.

—Δέ νομίζω πώς θά πάρης πρόσκληση.

Τί νά συλλογιζότανε; Νά προσπαθούσε άραγε νά βρή τρόπο νά ξεγελάση τόν πατρικό έλεγο; ‘Η ήθελε νά όρθώση ένα έμπόδιο άνάμεσά μας, κρατώντας γιά τόν εαυτό της τό άπρόσιτο γιά μένα καταφύγιο;

‘Ο αίματοβαμμένος ήλιος έγερνε στη δύση του, ρίχνοντας μιά κοκκινωπή άνταύγεια στούς κάτασπρους τοίχους τού πύργου. ‘Η ώραία πέτρινη άψίδα τής γέφυρας διαγραφόταν ανατολικά, πάνω σ’ ένα μαργαριταρένιο ούρανό. Ήταν

ή ώρα πού ή Ράϊνα έπρεπε νά γυρίση στό σπίτι της.

—‘Η πεντάμορφη πρέπει νά βρίσκειται στό παλάτι πρίν δύση ό ήλιος... όπως στό παραμύθι, ειπα. Γιατί, άν δέ γυρίση έγκαίρως, θά τη φάή ό δράκος. Περίεργο, ώστόσο, νά ζητάη μόνη της καταφύγιο στό άντρο τού δράκου.

‘Αλλά ή Ράϊνα ήτανε σέ κακή διάθεση. Πέταξε χάμω τό ζαχαρωτό πού έτρωγε καί τό πάτησε μέ τό πέδιλό της.

—Σέ παρακαλώ, είπε σκληρά, άφησέ τα αυτά. ‘Η ποίηση καί οί αίσθηματολογίες δέν είναι γιά μάς.

Τό βλέμμα της ήτανε περιφρονητικό. ‘Όπως τής μιηέρας μου, όπως τού Θαδδαίου. Κατάλαβα. Μ’ εύρισκε πολύ μαλακό. Ούτε καλό, ούτε κακό. Άνούσιο, σάν τό περιφρονημένο ζαχαρωτό πού ειχε πατήσει μέ τό πόδι της. ‘Η Ράϊνα άγαπούσε τό γρανίτη, τήν ταχύτητα, τήν σκληρότητα, τόν πατέρα της.

Είχε βραδυάσει. ‘Η Ράϊνα έφυγε καί σκιές τύλιξαν άπότομα τό βουνό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6ο

Τήν έπόμενη Παρασκευή τό πρωί ξύπνησα άπό μιά όχλοβή άσυνήθιστη, άκόμη καί γιά μέρα πανηγυριού. ‘Οί κληρο τό Σάν Τίρσο ειχε ξεχυθή στούς δρόμους. Άντρες κουβαλούσαν άπ’ τά βουνά άγκαλιές τίς πρασινάδες καί στέλιζαν τούς τοίχους. Γυναίκες κρεμούσαν χαλιά καί πολύχρωμες κουβέρτες έξω άπ’ τά παράθυρα. Έδώ κι’ εκεί, έβλεπες εικόνες άγίων, Μαντόνες, Έσταυρωμένους. Τήν τιμητικότερη θέση, φυσικά, τήν ειχε ή εικόνα τού πολιούχου πού κρεμόταν ίσια σά λαμπάδα στόν τοίχο τού πύργου, μέ δύο εικονίσματα τής Παναγίας, δεξιά κι’ άριστερά. Παιδιά μάζευαν δεντρολίβανο καί γέμιζαν τά καλάθια τους γιά νά στρώσουν τούς λιθόστρωτους δρόμους τού χωριού πού ειχανε σκουπιστή καί καθαριστή γιά τή μεγάλη μέρα. ‘Υπόστειγα ειχανε στηθή σέ διάφορα μέρα, στολισμένα μέ φανταχτερά ψεύτικα λουλούδια, μέ λαμπάδες, λευκά τραπεζομάνηλα. Μερικά σπίτια ειχαν εγάλει στό δρόμο πάλιους καθρέφτες. Το θαμπό άπ’ τήν πολυκαίρια κρύσταλλό τους λαμποκοπούσε τώρα κάτω άπό τίς δλόφωτες ακτίνες τού ήλιου, καθρεφτίζοντας τή χαρούμενη φασαρία τού δρόμου.

Τριγυρίζα άνάμεσα στό παρδαλό καί πολυάσχολο πλήθος. Δέν ειχα μεγάλες έλπίδες νά δω τή Ράϊνα εκείνη τή μέρα. Μου ειχε πη τό προηγούμενο βράδι πώς τό γιγώ τού πατέρα της ειχε φτάσει στό λιμάνι καί πώς μερικοί καλεσμένοι ειχανε κιόλας έγκατασταθή στόν πύργο. Έκείνη πάντως —μου ειχε πη— θά κατέβαινε όπωσδήποτε νά δη τή λιτανεία.

‘Η μέρα, πού άσφαλώς θά πέρασε πολύ γρήγορα γιά τούς άπασχολημένους μέ τίς πυρετώδεις προετοιμασίες τούς ανθρώπους τού χωριού, μου φάνηκε άτελείωτη. Τέλος νύχτωσε κι’ οί χωριάτες άναψαν τίς λαμπάδες. Οί φλόγες τους τρεμούλιαζαν σάν κίτρινες πεταλούδες στό βαθυκόανο φόντο τής νύχτας. Μαζί μέ τό σκotáδι, άπόλυτη σιγαλιά άπλώθηκε παντού καί οί δρόμοι έρηνώθηκαν άπότομα. Έμεινα μόνος, μέ τίς ζωηρόχρωμες εικόνες τών άγίων καί τών μαρτύρων. Κάπου-κάπου, ή ίδια μου εικόνα παρουσιάζότανε μπροστά μου μέσα σέ κανένα καθρέφτη, παραμορφωμένη, θαμπή κάτω άπ’ τό τρεμουλιαστό φώς τών κεριών. Μιά μυρωδιά βαρεία άνακατευόταν μέ τήν ευώδια τού δεντρολίβανου καί τής δάφνης, ή μυρωδιά τού λαδιού πού έκαιγε στις κανδήλες, κάτω άπ’ τά εικονίσματα τών άγίων. Καί ή βαρεία αυτή άπότνοια μου θύμιζε άξαφνα τή νύχτα εκείνη στη Νεάπολη, τή νύχτα πού ψυχομαχούσε ό Μπαράκκο.

Κύτταζα πάνω στό πέτρινο βάθρο του τόν πύργο πού φεγγολούσε μέ τούς κάτασπρους τοίχους του σάν ένας φάρος μέσ’ στό σκotáδι.

Τέλος, οί καμπάνες άρχισαν νά κτυπούν άργά-άργά κι’ άπ’ όλα τά στενά ξεχύθηκαν οί προσκυνητές. Σ’ ένα λεπτό, ό δρόμος γέμισε κόσμο.

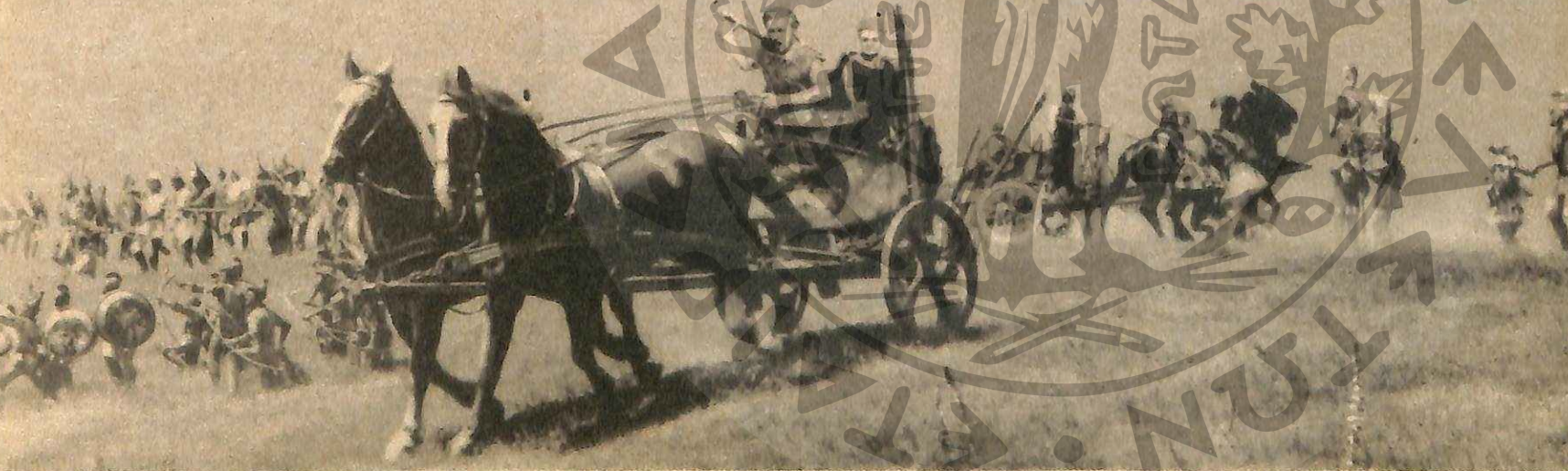
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΟΤΡΩΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Η ΕΛΕΝΗ ΤΟΥ 1955: Η ΡΟΣΣΑΝΑ ΠΟΝΤΕΣΤΑ

ΕΝΩ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΡΩΕΣ ΜΑΧΟΝΤΑΙ ΛΥΣΣΑΛΕΑ (ΕΠΑΝΩ, ΣΤΗ ΜΕΣΗ), Ο ΠΑΡΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΟΙΑ

Επί τέλους ήρθε καί ή ώρα τής Έλλάδος νά γνωρίση τίς δόξες τού Σινεμασκόπ καί τού χρώματος, όσο καί άν οί πρώτες προσπάθειες, σ’ αυτόν τόν τομέα, μάς έκαναν νά εύχώμαστε νά μὴν τίς γνωρίσε ποτέ.

Στήν ‘Ιταλία, λοιπόν, άπό ‘Αμερικανό σκηνοθέτη, τόν Ρόμπερτ Ουάιζ, γυρίσθηκε ό «Τρωϊκός Πόλεμος» ή, μάλλον, ή «Ελένη τής Τροίας», όπως τήν ώνόμασαν οί παραγωγοί της.

Ο Ρόμπερτ Ουάιζ δέν είναι τυχαίος σκηνοθέτης, καί τά μέσα πού έχουν τεθή στην διάθεσί του είναι πρωτοφανή. ‘Ολόκληρη ή Τροία ξαναχτίστηκε στό στούντιο τής «Τσινεσιτά», μέ τά μαγαζιά της, τούς ναούς της, τά παλάτια της, τά σπίτια τών πλουσίων καί τά σπίτια τών φτωχών της κατοίκων. Τείχη ύψους 12 μέτρων χτίσθηκαν γύρω της καί ό ναός ειχε μιά πρόσοψη 28 μέτρων. Τέσσερις χιλιάδες άσπίδες καί 15.000 άκόντια χρησιμοποιήθηκαν στίς μάχες καί μέχρι 6.000 κομπάρσοι έργάσθηκαν γιά τό μεγαλείον τού καινούργιου αυτού υπερκόλοσσου.Πρέπει, βέβαια, νά σημειωθή ότι ή «Ουώρνερ» πραγματοποίησε τεράστιες οικονομίες γυρίζοντας τήν ταινία στην ‘Ιταλία, όπου τά έργατικά βρίσκονται άκόμη στά... μεσογειακά έπίπεδα, αλλά καί πάλι... Για παράδειγμα άναφέρομε ότι μόνον ή σκηνή όπου πληγώνεται ή... φτέρνα τού ‘Αχιλλέως, κόστισε 35 εκατομμύρια λιρέττες. ‘Η λύσσα δέ τών κομπάρσων πού έλαβαν μέρος στίς μάχες ήταν τέ-

Ο ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ Η ΩΡΑΙΑ ΕΛΕΝΗ: ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ

τοια, ώστε δέν έλειψαν ούτε τά έλαφρά, αλλά ούτε καί τά σοδαρά άτυχήματα...

Στήν ταινία οί «Έλληνες παρουσιάζονται σάν φιλοπόλεμος, κατακτητικός λαός, πού έποφθαλμιά τήν πλούσια καί ειρηνική Τροία, ενώ ό γοητευτικός Πάρις, (τὸν όποίον έρμηνεύει ό Ζάκ Σερνάς) είναι ένας ιδεολόγος πού όνειρεύεται τήν συναδέλφωσι τών λαών. Έλένη στό φίλμ είναι ή Ροσσάνα Ποντεστά, (ή γλυκύτατη Ναυσικά τής «Οδύσσειας») πού ή χάρι της άναπληρώνει όλες τίς έλλείψεις μιάς ήθοποιίας πού δέν έχει άκόμη προφθάσει νά ώριμάσει...

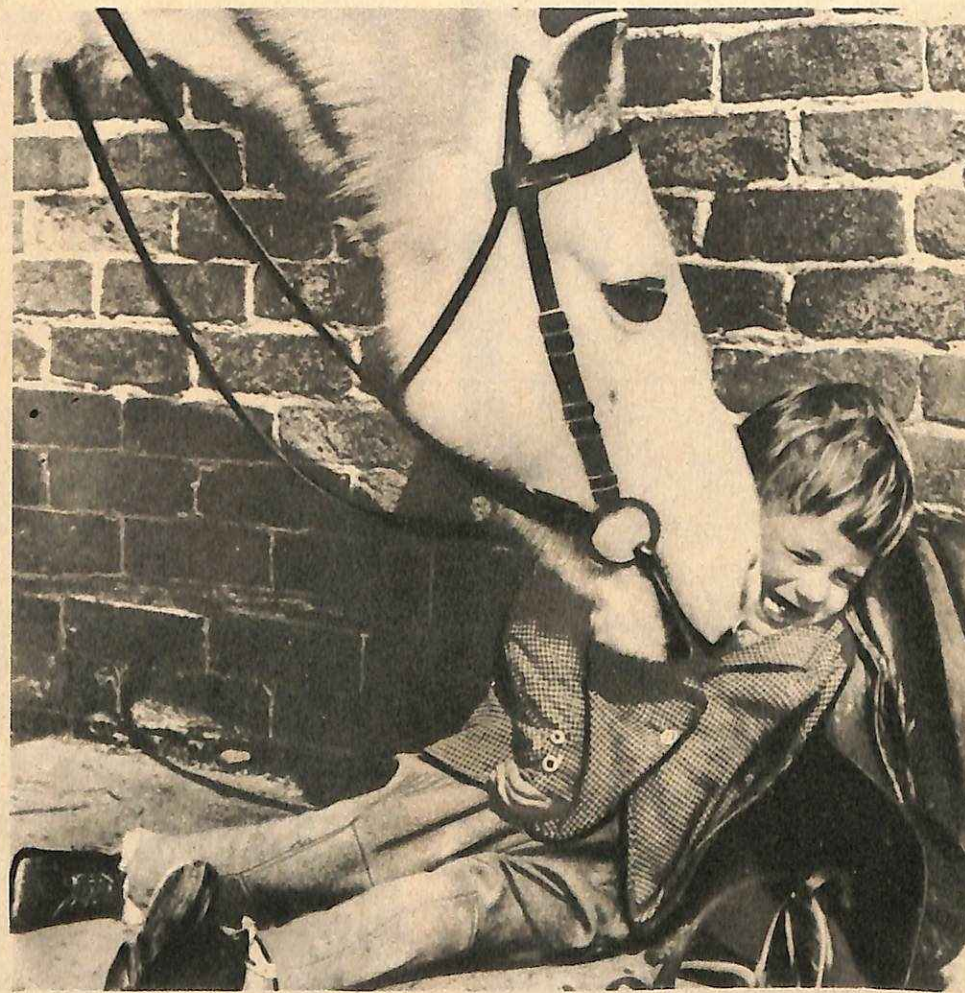
‘Ας σημειωθή ότι ή ταινία θά παιχθή ταυτοχρόνως, σέ παγκόσμιο «πρεμιέρα», σέ 53 πρωτεύουσες άπό τό Τόκιο ως τό Λονδίνο καί τήν Νέα Υόρκη. Μιά άπ’ αυτές τίς «τιχερές» θά είναι καί ή ‘Αθήνα μας.

'Απροσδόκητες φιλίες

Τὰ κατοικίδια ζῶα πού μαλλώνουν εἶναι ἕνα καθημερινό, συνηθισμένο θέαμα. Βρίσκονται σ' ἕνα συνεχῆ πόλεμο ἀναμεταξύ τους, πού ἔχει τοὺς τραυματίες καί—καμμιά φορά—τοὺς νεκροὺς του. Καί τὸ μόνο πού κάνει συμπαθέστερο τὸν πόλεμό τους —σὲ σύγκρισι μὲ τὸν πόλεμο τῶν ἀνθρώπων— εἶναι ὅτι, ἀπὸ τὴν αἰώνια μάχη τους, λείπουν τὰ μεγάλα λόγια. Λέμε: «ἡ γάτα ἔφαγε τὸ ποντίκι», ἢ «ὁ σκύλος δάγκωσε τὴ γάτα». Δὲ λέμε ὅμως: «τὸ ποντίκι ἔπεσε ἡρωϊκῶς», οὔτε ἐξυμνοῦμε τὴ «σθεναρὰ ἀντίστασι» τῆς γάτας. Ἔτσι ἡ παμπάλαια ἔχθρα τους μένει ἀμόλυπτη: δὲν ἔχει πάρει «ἰδεολογικό» χαρακτήρα. Ὑπάρχουν, ὥστόσο, καί στιγμὲς καταπάσεως τοῦ πυρός, πού λίγοι ἔχουν τὴν τύχη νὰ παρακολουθήσουν. Μερικὲς κατ'ὀρθωσιν νὰ τίς ἀπεικονίσῃ ὁ φωτογραφικὸς φακὸς —καί τίς δίνουμε στοὺς ἀναγνώστες μας μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἕνα εἰρηνικὸ διάλειμμα εἶναι πάντα εὐπρόσδεκτο καί, μαζί, χρήσιμο παράδειγμα...

Δὲν εἶναι εὐκόλο νά... μαϊμουδίξῃ κανεὶς μ' ἕνα μπουλντόγκ. Κι' ὅμως, ὁ Τζῶρτζι ἔχει ἀφεθῇ στὶς θωπιεῖς τοῦ φίλου του, ἥρεμος καί συγκρατημένος—δέβαιος ὅτι μπορεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ, ὅταν θελήσῃ, τὴν καταπατηθεῖσα ἱεραρχία.

Ἀφοῦ τελείωσαν τὸν μακρινὸ τους περίπατο στὴν ἐξοχή, τὸ ἄλογο καί ὁ μικρὸς ἀφέντης του ξεκουράζονται τώρα στὸ σταύλο, φιλοκουβεντιάζοντας. Τὰ παιδιὰ καί τὰ ζῶα μιλάνε τὴν ἴδια γλῶσσα, χαίρονται μαζί τὴ φύσι, ἔχουν τὸ ἴδιο βλέμμα γιὰ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῦ κόσμου καί, πολὺ συχνά, χαχανίζουν δίχως κανένα φανερὸ λόγο.

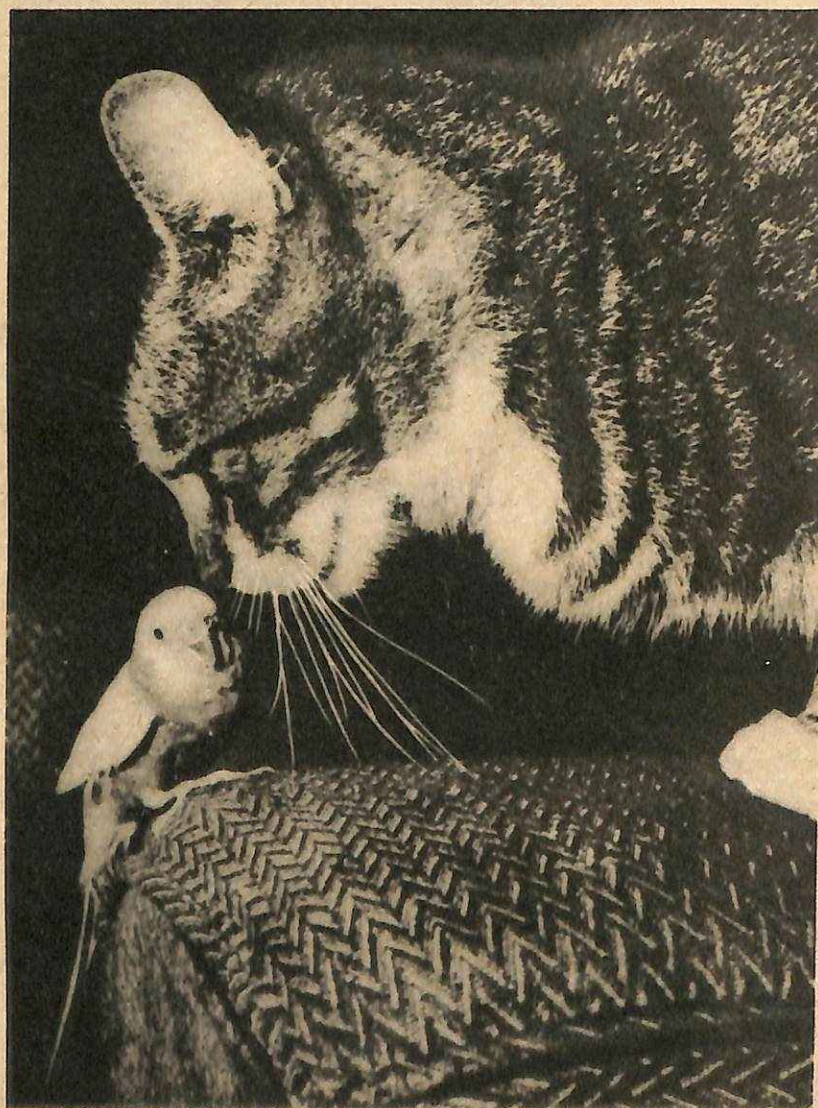
Τὰ τρία κουτάβια τοῦ Τζῶνου στρίμωξαν στὴ γωνιά τὸ γατάκι. Ὅλη ἡ οἰκογένεια μαζεύτηκε στὸ δωμάτιο γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὸν καυγά. Κι' ὅλοι ἔπειτα ἀπὸ τοὺς ὄρους, ἔφυγαν ἄπρακτοι. Γιατὶ καί τὰ ζῶα εἶχαν τὴν ἴδια ἔμπνευσι: περιεργάζονται τοὺς ἀνθρώπους, σίγουρα ὅτι θ' ἀρχίσουν καί αὐτοὶ τὸν καυγά...

Μιά γάτα, ἕνας σκύλος κι' ἕνα ποντίκι ζοῦν ἀδελφωμένοι στὸ σπίτι ἑνὸς Δανοῦ ἐργάτη. Εἶναι ἀληθινὴ ἱστορία, ὅχι παραμῦθι τοῦ Ἄντερσεν. Μιά μέρα τὰ παιδιὰ τοῦ ἐργάτη Λάγκ βρῆκαν στὸ δάσος τὸ ποντίκι ἐτοιμοθάνατο. Τὸ πήραν σπίτι, τὸ γιάτρεψαν καί τὸ δόσαν Κίμ. Ἡ γάτα καί ὁ σκύλος τους, πού λατρεύονται μεταξύ τους, συμπάθησαν τὸν Κίμ —καί παίρνουν κάθε βράδυ κι' οἱ τρεῖς τὸ δείπνο τους, ἐνῶ τὰ παιδιὰ διαβάζουν παραμῦθια

Αἴσωπος καὶ "Αντερσεν ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1955

Ἡ γάτα καὶ τὸ παπαγαλάκι (κάτω) ἔχουν τέτοια ἀγάπη μεταξύ τους, πὺ κάθε πρωὶ καλημερίζονται, μιλοῦν γιὰ τὰ σχέδια τῆς ἡμέρας καὶ ἐξηγοῦν τὰ ὄνειρά τους. «Χτὲς τὸ βράδυ», τῆς εἶπε μιὰ μέρα τὸ παπαγαλάκι, «ἐβλεπα πὺς μ' ἔτρωγες». Ἡ γάτα ξεράθηκε στὰ γέλια. Τὸ βράδυ πάλι, λίγο πρὶν κοιμηθοῦν, κάνουν ἓνα σύντομο ἀπολογισμὸ τῆς ἡμέρας —καὶ ἀναρωτιοῦνται τί νὰ λένε οἱ σοφοὶ γιὰ τὴ φιλία τους.

...Ὅταν αὐτὸ τὸ γατάκι (δεξιὰ) νοιώσει κουρασμένο, πέφτει στὴν ἀγκαλιὰ τῆς λέαινας Τάικ καὶ ξεκουράζεται. Δὲν εἶναι μόνο ἡ ζέστα τοῦ θηρίου πὺ τοῦ κάνει καλὸ. Εἶναι, πρὸ πάντων, ἓνα αἶσθημα σιγουριᾶς: ποῖος γάτος θὰ τολμοῦσε νὰ τὸ πλησιάσει ἀπειλητικὰ; Ἡ μεγαλόπρεπη Τάικ μεγάλωσε στὸ Σηάτλ τῆς Ἀμερικῆς καὶ φαίνεται νὰ ἔχη ἀφήσει ὅλα τὰ αἱμόδωρα τῆς ἐνστικτα στὰ δάθη τῆς ζούγκλας τῆς μακρινῆς ἀφρικανικῆς πατρίδας τῆς.

Δὲν πρόκειται γιὰ νούμερο τσίρκου. Ἀλλὰ γιὰ μιὰ ἀκόμα περίπτωση ἀπροσδόκητης φιλίας: Τὸ κεφάλι αὐτοῦ τοῦ μιλείχιου σκύλου ἔγινε ἓνα βολικώτατο μικρὸ διαμέρισμα γιὰ τὰ τρία αὐτὰ χαριτωμένα ψαράνια.

**Τὸ ΑΠΟΤΕΥΜΑ,
ὅπου κι' ἂν βρεῖκεθε...**

...στου ΖΩΝΑΡ'Σ, στὸ ΤΕΝΙΣ,
στοῦ ΦΛΟΚΑ, στὴ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ,
στοῦ GEORGE, στοῦ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ,
στὸ ΚΟΚ ΤΑΙΗΛ...

ΠΑΝΤΟΥ....

...καπνίζουν τὸ ἀπολαυστικώτερον Ἑλληνικὸ σιγαρέττο

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΚΑΡΕΛΙΑ

Αφροί

Έδω κι' Εκεί

● ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ υπερβολικά εκδικητική διέλυσε τον αρραβώνα της και, παίρνοντας το διαμαντένιο δακτυλίδι που της είχε χαρίσει ο μνηστήρ, το έβαλε στο δελουδινο κουτάκι, το τυλίξε προσεκτικά σε ωραίο χαρτί και το έπέστρεψε με ένα χαρτάκι κοντά στην διευθυνση, όπου είχε γράψει: «Προσοχή! Γυαλικά!»

● ΕΝΑ ΖΕΥΓΟΣ φορτωμένο με σκί, δαλίτσες, σακκίδια και άλλα παρόμοια, φθάνει λαχανιασμένο στο σταθμό. Ξαφνικά, εκείνος γυρίζει, κυττάζει την γυναίκα του και φωνάζει: —Μαρίκα! Τό πιάνο! —Είσαι τρελλός; Τί να τό κάνω με τό πιάνο στά χιόνια; —Κι' εκείνος με άγανία: —'Επάνω εκεί άφησα τό εισιτήριά μας!

● Ο ΤΡΙΣΤΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ έδωσε αυτόν τον όρισμό του τεμπέλη: «Ο άνθρωπος που ούτε υποκρίνεται ούτε εργάζεται».

● Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ του γραφείου εύρεσως εργασίας βλέπει με δυσανεκία να πλησιάζει στην θυρίδα του μία γνωστή φυσιογωμία: —Πάλι έσυ; Μά δεν σου δρήςκα μία θεία νυκτοφυλάκος μόλις πρό τριών ήμερών; —Μάλιστα! όμολογεί ό άνεργος. Μά έδωξαν όμως. —Και γιατί; —Γιατί μιλούσα! —Μά δεν είναι λόγος άπολύτως αυτός. —Πώς δεν είναι... Μιλούσα στον ύπνο μου!

● Ο ΤΑΚΗΣ ΚΕΡΑΙΖΕΙ πάντα στα χαρτιά, αλλά χάνει στις κούρσες. —Ο Νίκος τον παίρνει ιδιαιτέρως και τον μαλλώνει. —Και τί θές να κάνω; άπαντά ό Τάκης έξω φρενών. Στις κούρσες δεν άνακατεύω έγώ τά άλογα.

● ΜΙΑ ΜΕΡΑ στο στούντιο, ή Φρανσουάς Άρνουά δέχθηκε την έπίσκεψη μιάς άνηψούλας της. Όταν τό παιδάκι επέστρεψε σπίτι, ή μητέρα του τό ρώτησε: —Λοιπόν, χρυσούλι μου, την είδες την θεία Φρανσουά; Γύριζε όταν πήγες; —Όχι μαμά, δεν γύριζε, περπατούσε! άπάντησε τό κοριτσάκι.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

... 'Απίθανα έπαγγέλματα :Τί ειδικότητα άραγε έχει ό υπάλληλος της έλληνικής λογοκρισίας ό όποιος με ένα χονδρό μαύρο μολύβι μουντζουρώνει τά... σεμνόντατα γυμνά που δημοσιεύονται εις τά ξένα φωτογραφικά περιοδικά., δίνοντας μία ιδιαίτερη και άρκετά ύποπτη προσοχή εις τά σημεία που τον ένοχλούν;... ή Μαύρες παρηγοριές. 'Ο Μάρλον Μπράντο έχει έναν καυμό: χάνει τά μαλλιά του. «Τί σέ νοιάζει; του λένε οι φίλοι του. Θα είσαι στην ίδια κατηγορία με τον Σάρλ Μπουαγιέ, τον Ρέξ Χάρισσον, τον Μπιγκ Κρόσμπυ. 'Ολοι φαλακροί, παίζουν επιτυχώς με περρούκα έδώ και δέκα χρόνια... ή 'Αποτυχία. Για τους χειρομάντας, τό χέρι της Μιστινγκέτ και όχι τό περίφημα πόδια ήταν ή πέτρα του σκανδάλου. Διότι ή γραμμή της ζωής έδειχνε καθαρά, ότι θα πέθαινε τριάντα χρονών... ή Εύφυης συνδυασμός. 'Ο ζωγράφος Λαμπής έχει μία λαμπρή ιδέα: να παντρεύει ταξιδιωτικά περισσότερα με παπαγάλους, ώστε τά παιδιά τους να ξέρουν να ρωτούν όταν χάνουν τό δρόμο... ή Μόδα γιά τά... «την έϊτζερς», δηλαδή τά κορίτσια που δεν έφθασαν τό είκοσι. Τά χαριτωμένα νεανικά έπανωφοράκια τύπου «μυμντοκόμερυν», μάλλινά, χωρίς φόδρα, με κουκκούλα γιά τό κρύο και σέ εύθιμα χρώματα, έφθασαν και στην 'Αθήνα. Μά σοσονάκια και μία περιποιημένη άλογουρά, άποτελούν πλέον την χειμερινή στολή κάθε δεσποινίδουλας... ή Νέες ιδέες: Θέλετε μία «Ουρά-Μαϊμούς»; 'Εάν ζούσατε εις την Χιλήν, θα λέγατε «ναί, εύχαρίστως!» Είναι ένα ποτό, που συνδυάζει παραδόξως καφέ, γάλα, αυγό και οινόπνευμα, και είναι τό πλέον άγαπημένο του τόπου. Παγωμένο, βοηθάει να σβήση την γενικήν δίψαν των Χριστουγέννων, του Νέου 'Ετους και της 'Αποκοχής, που όλα στην Χιλή πέφτουν κατακαλόκαιρο... ή 'Αθώο. 'Ενα ποντικάκι τό σκάει από την τρύπα του, βγαίνει στο ύπόγειο και βλέπει έκθαμβο μία νυχτερίδα. Γυρίζει άμέσως ύστερα από λίγο στη μαμά του φωνάζοντας πολύ συγκεκλιμένο: «Μαμά! είδα έναν... άγγελο...» ή Μικρές σοφίες: 'Η 'Ηντιθ Χέντ, σχεδιάστρια φορεμάτων στα στούντιο της Παραμούντ λείει: «Τά φορεμάτά σας πρέπει να είναι άρκετά στενά ώστε να φαίνεσθε γυναίκα και άρκετά φαρδιά ώστε να φαίνεσθε κυρία... ή 'Αναπόφευκτες έξελίξεις: 'Ο Μαρσέλ 'Ασάρ έδηλώσε μιλώντας γιά τό ζήτημα της Μινου Ντρουέ, της μικρής Γαλλίδος ποιήτριας που είναι μόλις όκτώ χρονών: 'Εγώ, τότε μόνον θα έκπλαγώ, όταν μου άναγγείλουν ότι ένα νεογέννητο δγήκε από τη μαμά του κρατώντας στα χέρια ένα χειρόγραφο με τίτλο: «'Ενός μνηών έσωτερικοί στοχασμοί». ... ή Δημοσιογραφική επιτυχία. 'Η νεωτάτη—εικοσιδύο χρονών—Βερονίκ Πασσανύ, ξεκίνησε πέρυσι από τη Γαλλία γιά να κατορθώσει μία δυσκολωτάτη άποστολή—να πάρη συνέντευξη με τον Γκρέγκορ Πέγκ, άστέρι μακρινό και λίγομιλητο... 'Αποτέλεσμα: τό... μακρινό άστέρι έπήρε διαζύγιο, ύστερα από δεκαετία χρόνια ήρεμης συζυγικής ζωής, άφησε τά τρία παιδιά του, άγνόησε την σεβαστήν διαφοράν της ηλικίας που τον χωρίζει από την μισο-Ρώσαν, μισο-Κορσικανήν Βερονίκ και την πανδρεύθηκε πρό όλίγων ήμέρων.

444

● Η ΤΖΙΝΑ ΛΟΛΛΟΜΠΡΙΤΖΙΝΤΑ καμαρώνει γιά μία καινούργια νίκη έναντι της αντίπαλούς της... σέ έλλη, Σοφίας Λόρεν. Την όφειλει στην έφορεία που της υπέλογισε εισόδημα 50 χιλιάδων λιρετών, ενώ γιά την Σοφία, ή έφορεία υπέλογισε εισόδημα 20 χιλιάδες. Τό νόστιμο είναι ότι ή Τζίνα είχε δηλώσει κέρδη 3.000 λιρετών, ενώ ή Σοφία είχε δηλώσει—γιά... φιγούρα!—7.000!

● ΕΝΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ, καλλωπίζοντάς τον Κάνσας έκράσε, έν είδει ρεκλάμας, την έξης επιγραφή: «Μην κάνετε την γκάφα να φλερτάρετε την όμορφη νεαρή κυρία που θα ήθε να βγαίνει από τό κατάστημα μας: 'Ισως είναι ή πεθερά σας!»

● Ο ΝΟΡΜΑΝ ΧΟΥΑΙΤ καταδικάστηκε από άγγλικό δικαστήριο σέ έξη μηνών φυλάκιση με την έξης αιτιολογία: Μέσα σέ τρείς έβδομάδες κατάφερε να προσληφθή από όκτώ διαφορετικές εταιρίες και να άπολυεται, κάθε φορά, εντός δύο ώρών και με μία γερή άποζημίωση. Γιά να τό κατορθώσει, τηλεφώνουσε ό ίδιος στον έκάστοτε εργοδότη του:

—Πρέπει να άπαλλαγίτε άμέσως από τον υπάλληλο που προσλάβατε σήμερα. Είμαι ό ψυχίατρός του και έχω καθήκον να σας πληροφορήσω ότι παθαίνει κρίσεις τρέλλας, κατά τις όποιες μπορεί να σκοτώσει άνθρωπο.

● ΣΤΟΝ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ της Ταρόγκα στην Αυστραλία γίνονται μαθήματα όρθοφωνίας προς άποκλειστικήν χρήσιν του παπαγάλου.

● Ο ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ είχε γυμνάσια ύψηλής ταχύτητος και, έπάνω σ' ένα από τά πολεμικά, ένας βουλευτής παρακολουθούσε με μεγάλο ένδιαφέρον τις άσκήσεις. 'Ο πλοίαρχος του πολεμικού είχε αύξήσει έξαιρετικά την ταχύτητα του πλοίου του και έδινε καινούργιες διαταγές επιςπείσεως, όταν ένας ναυτής έμφανίσθηκε στη γέφυρα και χαϊρέτησε. —'Εχω ένα σήμα γιά σας, από τον Ναύαρχο!

—'Ο πλοίαρχος έλαμψε από καμάρια: —Διάβασέ το δυνατά! —Και ό ναυτής ύπακούοντας: —'Είσαι ό χειρότερος θάλακας των αιώνων. Παρ' όλίγων να χτυπήσης την ναυαρχίδα! —'Ο πλοίαρχος ξεροκατάπτε και κύταξε λοξά τον βουλευτή: —Πολύ καλά, νέε μου! είπε ψυχρά στον ναύτη. Δώσε άμέσως τό σήμα προς άποκωδικοποίησιν!

● ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ παγκόσμιο πόλεμο, οι άλεξιπρωτιστάι έπρεπε να μετρούν ως τά δέκα πριν τραβήξουν τό σχοινάκι που άνοιγε τό άλεξιπτωτο, γιατί ακόμη δεν είχε έφευρεθί ό τρόπος ν' άνοίγη αυτόματα.

—'Ενας από τους καινούργιους νεαρούς άλεξιπρωτιστάς καμαρώνε πολύ γιά την ειδικότητα που είχε διαλέξει και δεν έβλεπε την ώρα να έκτελέσει την πρώτη του πτώση. Όταν όμως ή μεγάλη ήμερα έφθασε, έπαθε τράκ. —'Εφθασε ως την πόρτα του άεροπλάνου κι' ύστερα γύρισε στον λοχία:

—'Ός τίττα πηπόσσσα είππαπαιτε να μμμεττράμμε; έτραύλισε.

—'Εσύ να μετρήσης ως τά τρία! έφώναξε εις άπάντησιν ό λοχίας και τον έσπρωξε έξω.

● ΟΙ ΔΥΟ ΒΑΣΙΛΙΣΣΕΣ των προϊόντων καλλονής, ή 'Ελενα Ρουμπινιστάν και ή 'Ελίζαμπεθ Άρντεν άνοίξαν στην 'Αμερική 'Ινστιτούτα Καλλονής γιά τους άνδρες. Πράγματι, οι στατιστικές άπέδειξαν ότι ενώ οι γυναίκες που παντρεύονται παραμένουν σιγά—σιγά τον έαυτό τους, με τους άνδρες συμβαίνει τό αντίθετο.

(ΜΕΓΑΛΟΚΟΝΟΜΟΥ)

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑΤΙΟΝ «ΜΩΨΣΗΣ», του γνωστού γλύπτου Λαμέρα, που είχε κλαπή από άγνωστη κλεπτομανή Κυρία, βρέθηκε στην έξωπορτα του εργαστηρίου του, έπειτα από τρείς μέρες. Νά μετενόησε, άράγε, ή Κυρία γιά την πράξη της ή μήπως, έπειτα από σκέψη, τό έκρινε άταίριαστο γιά τό συλλογή της;

ΙΤΑΛΟΙ ΓΕΡΟΤΣΙΑΣΤΑΙ ΛΕΓΟΤΝ:

ΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ ΣΕΜΝΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙ

Φαίνεται ότι μία σχετική αντίδρασις έναντι των καλλιστείων άρχισε ήδη να εκδηλώνεται ακόμη και στην 'Ιταλία όπου, έν τούτοις, σ' αυτά όφείλουν... έθνικούς θησαυρούς όπως είναι ή Τζίνα Λολλομπρίτζιντα και ή Σοφία Λόρεν. Και τό περίεργο είναι ότι ή αντίδρασις αυτή πήρε έπίσημη μορφή και άπειλούσε την τελεία κατάργησι των «Μίςς». Εύτυχώς όμως, ή Γερουσία έξέδωκε επί τέλους άπόφασιν της και τό άπαγορευτικό διάταγμα, τό όποιον είχαν εισηγηθή 13 γερουσιαστάι, δεν πρόκειται να έγκριθί.

—'Ο γερουσιαστής Τζάκομο Πικιόττι, ό όποιος παρουσίασε την έκθεσι της 'Επιτροπής, έκαμε έκκλησιν εις την Γερουσίαν να καταψηφίσω τό ύποβληθέν διάταγμα, λαμβάνουσα υπ' όψιν όλα τά διδάγματα της πείρας και την κτηθείσαν σοφίαν. Διότι, όπως έτόνισε εις την έκθεσιν του, καλλιστεία διοργανώνονται σέ όλες τις χώρες, από τάς θερμότερας μέχρι των αψιόχρημα παγερών και δεν άποτελούν «προσβολήν κατά της άξιοπρεπείας των 'Ιταλίδων».

«Τά καλλιστεία», έξηγούσε ή έκθεσις του Πικιόττι, «έχουν γίνει δεκτά εις την καθημερινήν μας ζωήν ως μία άθωα διασκεδασις με σκοπόν να εξαίρεται ή χάρις της γυναικείας καλλονής, είτε αυτή ταυχάνει ίδιον μεγάλης κυρίας είτε κοσμεί την ταπεινοφροσύνην αιδιμόνου κόρης».

«Είναι μία φυσική τελετή ή όποία δεν προϋποθέτει—ως άτυχώς, συμβαίνει με την τηλεόρασιν— άσέμνους κινήσεις ή πονηράς επιδείξεις σαρκός».

—'Ο γερουσιαστής Τζάκομο Πιόλα, ό όποιος υπεστήριξε την άποψιν της μειοψηφίας της 'Επιτροπής, ή όποία δεν ήταν και τόσο ένθουσιώδης υπέρ των καλλιστείων, είπεν ότι τά καλλιστεία «δεν είναι αυτά καθ' έαυτά άνήθικα και πράγματι δυνατόν να συμβολίζουν φόρον τιμής εις την γυναικείαν καλλονήν και μίαν έξαρσιν...τουριστικής φύσεως».

—'Εκ μέρους πάντοτε της μειοψηφίας συνέστησε «όπως τό διάταγμα ύποστή ήρίσμενάς αλλαγάς ώστε να περιλαμβάνη κατάλληλον έλεγχον και όρθότερους κανονισμούς διέποντας τά έν λόγω καλλιστεία, χωρίς όμως να φθάσει εις τά άκρα και να τά καταργήσιν!»

● Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΝΤΕ ΜΠΡΟΛΙ, της Γαλλικής 'Ακαδημίας, ό όποιος έχει τιμηθή με τό δραβείον Νόμπελ των φυσικών έπιστημών έδηλώσε:

—Γιά να ευρισθί κανείς πρέπει, κάθε πρωί, να κινήση κατά μέσον δρον τριακόσιες έπτά φορές τό ξυράφι επάνω και κάτω. 'Εάν σκεφθούμε ότι άρκεί να πιάσωμε ένα κομμάτι γιά να πέση ή άτομική βόμβα, ή όποία ευρίζει τελειωτικά μία δόσκαλη πόλη, φθάνομε στο συμπέρασμα ότι ή έπιστήμη είναι ακόμη πολύ καθυστερημένη στον πρακτικό τομέα.

● Ο ΤΣΑΡΑΣ ΜΠΟΛΕΝ, πρεσβευτής των Η.Π.Α. στα Σοβιέτ, έδηλώσε:

—Οι πιο άνόητες κουδέντες που έχω άκούσει είναι: «Δέν με πειράζει τό κρασί» και «Καταλαβαίνω τους Ρώσους!»

● Ο ΜΙΣΕΛ ΝΤΕΟΝ, συγγραφέας του καινούργιου βιβλίου: «'Όλος ό έρωτας του κόσμου», συνήντησε τον έκκεντρικόν ζωγράφον Σαλβαντόρ Ντάλι στην 'Ισπανία. Κυττάοντας έναν πίνακά του ό όποιος παρίστανε τον 'Ερμη τριγυρισμένον από μικρούς πράσινους δώλους, ό Ντεόν έξέφρασε την έκπληξί του και ό Ντάλι του έξηγήσε ότι την ήμερα που ζωγράφιζε τον πίνακα είχε φάγει πάπια με άρακά.

● ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΣ έρυθρόδερμος προσλαμβάνεται από μία κινηματογραφική εταιρία γιά να παίξει σέ μία ταινία. Στο διάλειμμα, ό σκηνοθέτης τον πλησιάζει και τον ρωτά:

—Και πώς σου φαίνεται ή πόλις μας;... —Δέν είναι άσχημη... Κι' έσένα σου φαίνεται ό τόπος μας;

● Σ' ΕΝΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ θέατρο, ή 'Εθνική Γαλλική Σκηνή δίνει μία παράστασι του «Ριχάρδου Γ'» του Σαίξπηρ. Όταν φθάνουν στο σημείο της μάχης, όπου ό Ζαν Βιλάρ, στο ρόλο του βασιλιά, φωνάζει:

—'Ενα έλλογο! 'Ενα έλλογο! Τό βασίλειό μου γιά ένα έλλογο! άκούγεται κάποιος έξυπνος από την πλατεία:

—Δέν σου κάνει γάιδας; —Και ό Βιλάρ χωρίς να τά χάσει: —Εύχαρίστως! 'Ανεβήτε στη σκηνή!

● Ο ΕΝΑΣ ΝΕΑΡΟΣ στον άλλον:

—Δέν είναι πώς ξοδεύω περισσότερα χρήματα άπ' όσα κερδίζω. Είναι πώς τά ξοδεύω γρηγορώτερα άπ' όσο τά κερδίζω.

● Ο ΔΥΣΤΥΧΗΣ σύζυγος καθώς έλέγχει τους λογαριασμούς του μηνός: —Τί κατάστασις εν' αυτή! Ξοδεύομε χρήματα που δεν έχομε γιά πράγματα που δεν χρειαζόμαστε, με σκοπό να κάνουμε φυγούρα σέ ανθρώπους που δεν χονεύομε.

(Camera Press)

Η ΩΡΑΙΑ ΜΠΕΤΙΝΑ, τό μαννεκέν που έγινε στενή φίλη του 'Αλή Χάν, έμπιστεύθηκε τά πλούσια μαλλιά της στα χέρια των καλύτερων κομμωτών του Παρισιού, με αποτέλεσμα να δημιουργήση τρία καινούργια στύλ κομμώσεως γυναικών.

Ρin Kίρμπυ

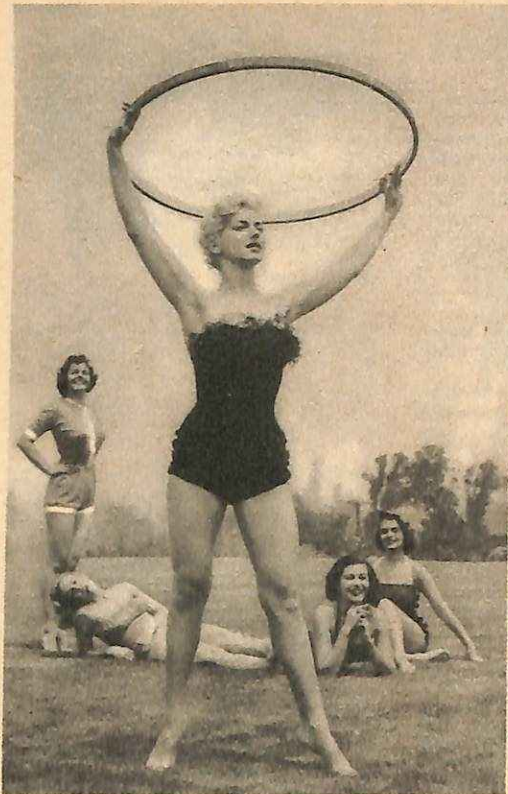

27

Ρin Kίρμπυ

28

Η ΝΤ. ΚΡΑΙΗΝ, ΠΟΥ ΕΠΑΙΞΕ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΟ «ΣΡΑ-Ι-Κ» ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΕΝ ΚΑΝΤΛΕΡ, ΤΗΝ ΤΖ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΚΑΙ ΑΛΛΑ... ΦΥΝΤΑΝΑΚΙΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Έκεϊ όπου οί άγνωστοι προχυνάζονται για τή δόξα

Είναι χιλιοειπωμένο, ότι ή ζωή των αστέρων του κινηματογράφου είναι σκληρή και κουραστική όσο περίπου κι' ή ζωή ενός άνδρα-κωρύχου. Όλες οι κινηματογραφικές εταιρίες έχουν ειδικές σχολές, όπου προχυνάζονται οι καινούργιοι, οι επίδοξοι αστέρες, αλλά, συχνά, και οι παλιοί, οι μεγάλες «φίρμες». Άλλωστε ή ανανέωση των προσώπων είναι μια άδυσωπτη ανάγκη του κινηματογραφικού επαγγέλματος — και, αν εξαιρέσουμε ελάχιστους που υπερίκησαν τό χρόνο, όλοι ξέρουν πώς κάποια μέρα, όχι πολύ μακρινή, τό άστρο τους είναι μοιραίο νά σθήση.

Άπό τους χιλιάδες υποψηφίους που συνωστίζονται στα προαύλια και τις αίθουσες του Χόλλυγουντ, λίγοι είναι εκείνοι που κρίνονται κατάλληλοι από την Έπιτροπή Ταλέντου και Φωτογενείας. Η ευνόικη κρίσι τής αυστηρής αυτής Έπιτροπής είναι, ίσως, ή μοναδική στιγμή ανέφελης ευτυχίας για τους υποψηφίους που πέτυχαν. Ύστερα αρχίζουν τά κοσινίσματα, τά πολύωρα μαθήματα, ή δίαιτα για τίς γυναίκες, ή διάπλασι άρρενωπότερου σώματος για τους άνδρες, — και στό τέλος, στα άπόρρητα κάποιου διευθυντού, δρίσκει κανείς τους χαρακτηρισμούς «μέτριος», «άνεπαρκής», «εντροπαλός», «μονότονος», κλπ. Αυτοί είναι καταδικασμένοι νά παίξουν αιωνίως τό ρόλο του κομπάρσου ως που νά καταντήσουν μία μέρα σκιές τής τέχνης των...σκιάων.

Ένας-δύο μόνο κρίνονται κατάλληλοι, αλλά κι' αυτοί έχουν ν' αντιμετώπισουν έναν άμείλικτο

κριτή: τό κοινό — που οι εταιρίες τό σφυγομετρούν άπ' τό ταμείο. Γι' αυτό, οι ελάχιστοι που θα θεωρηθούν ως «προακτέοι» πρέπει νά περάσουν άπό διάφορες σχολές που στεγάζονται στο περίβολο 'Ινστιτούτο Είσιπράξεως Έκατομμυρίων.

Τό πρώτο πράγμα που διδάσκονται στο 'Ινστιτούτο είναι νά αποβάλλουν την ντροπαλότητα και ν' αποκτήσουν αύτοπεποίθησι. Νά μάθουν νά επιβάλλονται στο κοινό που τους παρακολουθεί και νά μήν επηρεάζονται από τίς γκριμάτσες και την αποδοκιμασία των θεατών. Άν πετύχουν και στή δεύτερη αυτή δοκιμασία, τότε πραγματικά έχουν ξεπεράσει ένα σπουδαιότατο έμπόδιο. Έπειτα παίρνουν μαθήματα ύποκριτικής, όπου κατατάσσονται, ανάλογα με την ιδιοσυγκρασία τους, σε διάφορες κατηγορίες: τυπίστες, καρατερίστες, ζέν πρεμιέ, κωμικοί κλπ. Ταυτόχρονα παρακολουθούν μαθήματα άπαγγελίας, καθαρής άρθρώσεως, κλιμακώσεως τής φωνής, χορού, ίππασίας, ξιφασκίας και κάνουν καθημερινά σωματικές ασκήσεις για νά διατηρήσουν την εύλυγισία τους.

Φυσικά, πέρα και πάνω άπ' όλ' αυτά, τό σπουδαιότερο προσόν είναι ή προσωπική άκτινοβολία του καθενός που, στίς γυναίκες ιδίως, πρέπει νά συνδυάζεται με τό περιιάλτο «σέξ-άππήλ». Σε μερικές περιπτώσεις οι παραγωγοί, έστω και αν άποτύχη οικονομικώς ή ταινία ενός νιόδαλτου, του ανάθετον και δεύτερη (κάποτε και τρίτη) για νά του επιτρέψουν νά έκμεταλλευθή στο άκέραιο τίς δυνατότητές του. Ένα γνήσιο ταλέντο, λένε, θα πετύχη όπωσδήποτε στο τέλος.

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΑ ΝΕΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΣΥΖΗΤΟΥΝ Μ' ΕΝΑΝ «ΦΤΑΣΜΕΝΟ». ΚΑΤΩ Ο ΜΑΡΛΟΝ ΜΠΡΑΝΤΟ (ΜΕ ΜΟΥΣΙ) ΤΟΥΣ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΑ, ΤΟΥΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΝΕΙ ΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΑΣΤΕΡΙΑ ΚΑΝΟΥΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ. ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ : ΝΤΑΝΙ ΚΡΑΙΗΝ, ΦΡΟ-Υ-ΝΤ ΣΙΜΜΟΝΣ, ΜΥΡΝΑ ΧΑΝΣΕΝ, ΤΖΩΝ ΑΓΚΑΡ, ΛΗ ΣΝΟ-ΟΥΝΤΕΝ, ΚΑΡΕΝ ΚΑΝΤΛΕΡ, ΣΕ-Ι-ΖΕΡ (ΓΥΜΝΑΣΤΗΣ) ΚΑΙ ΤΖΙΑ ΣΚΑΛΑ. ΠΟΣΟΙ, ΑΡΑΓΕ, (ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ) ΑΠ' ΑΥΤΟΥΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΛΙΓΟ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ;

Ο ΝΤ. ΤΖΑΝΣΕΝ ΚΑΙ Η ΜΑΡΑ ΚΟΡΝΤΑΙ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ

Η ΛΗ ΚΑΙ Η ΝΤΑΝΙ ΠΛΑΙΣΙΩΝΟΥΝ ΤΟ ΝΕΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

14

—Τί ἐνωεῖς, Χάμιλτον; ρώτησε ἡ Ἑμμα με ἀπορία.

Στὸ μπράτσο τοῦ σέρ Οὐίλλιαμ ἡ Ἔμμα

πολύ ταπεινή, διαφορετικά ο Χαρίτων θα σας ε-
χε παντρευτή. "Η μήπως υπάρχει στη μέση κανι-
νας σύζυγος;

Ὁ σὲρ, Οὐίλλιαμ χαμογέλασε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

...προχώρησε σε μιὰ από τις μεγάλες αίθουσες.

Εἰκονογράφησις
Χ. Κουσέντου

ΜΟΔΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Οί «στάρ» του γαλλικού κινηματογράφου παρουσιάζουν
τά τελευταία μοντέλα των μεγάλων παρισινών οίκων

ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΖΕΝΕΒΙΕΒ ΠΑΖ: Η «ΣΚΑΜΠΙΕΖ», ΕΝΑ
ΤΟΥ ΙΝΤ ΤΑΓΕΡ ΤΟΥ ΜΠΑΛΜΑΙΝ, ΜΕ ΠΑΛΤΟ ΑΠΟ ΚΑΦΕ ΒΙΖΟΝ

Η ΖΕΝΕΒΙΕΒ ΠΑΖ ΦΟΡΕΙ ΜΙΑ ΒΡΑΔΙΝΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΛΜΑΙΝ
ΑΠΟ ΒΕΛΟΥΔΟ ΡΟΥΜΠΙ, ΜΕ ΚΟΡΣΑΖ ΣΑΤΕΝ ΠΡΑΣΙΝΟ ΚΕΝΤΗΜΕΝΟ

Καί ποιος δέν έχει ακούσει για
τις εκατοντάδες των ωραίων
φορεμάτων που απαρτίζουν τα
θεατήρια των μεγάλων πρωτα-
γωνιστριών της όθονης. Οι τετρα-
κόσιες τουαλέτες της Τζίνας
Λολομπρίτζινα υμνούνται τακτι-
κά στον παγκόσμιο Τύπο και δέν
είναι πολὺς καιρὸς πού ἡ διάση-
μη Ἀμερικανὶς ἡθοποιὸς τοῦ κι-
νηματογράφου Γκρέϊς Κέλλυ καὶ
μνηστὴ τοῦ πρίγκιπος Ρενιὲ τοῦ
Μονακοῦ ἐξελέγη στὴν Νέα Ὑ-
όρκη «ἡ κομψότερη γυναίκα τοῦ
κόσμου».

ΖΕΝΕΒΙΕΒ ΠΑΖ ΚΑΙ ΜΠΑΛΜΑΙΝ

Στὴ Γαλλία, τὰ σκηνῆτρά κα-
τέχει ἡ ὁμορφὴ Ζενεβιὲβ Πάζ, πού
ἐμφανίζεται κυρίως σὲ μουσικὲς
ἐπιθεωρήσεις καὶ θεωρεῖται ἡ πύ-
κομπη ἡθοποιὸς τῶν νεωτέρων
θεατρικῶν χρόνων τοῦ Παρισιοῦ.

Ντύνεται ἀπλᾶ, ἀλλὰ μὲ πολὺ
γοῦστο, καὶ οἱ τουαλέτες της
εἶναι δημιουργίες τῶν μεγαλυ-
τέρων ραπτικῶν οἰκῶν τῆς γαλ-

«ΤΟΥΡΚΕΣΤΑΝ» ΤΟΥ ΖΑΚ Ε-Ι-Μ. ΠΡΩ-Ι-ΝΟΥ
ΦΟΡΕΙ Η Ν. ΜΟΡΕ ΑΠΟ ΚΟΤΛΕ ΓΚΡΙ ΖΕΡΣΕ-Υ

ΒΡΑΔΙΝΟ ΤΟΥ ΜΠΑΛΜΑΙΝ ΑΠΟ ΠΛΙΣΣΕ ΣΟΛΕ-Ι-Γ, ΤΟΥΛΙΑ ΡΟΖ ΚΑΙ Ο-
ΜΟΙΟΧΡΩΜΗ «ΤΥΝΙΚ» ΚΕΝΤΗΜΕΝΗ ΜΕ ΠΕΡΛΕΣ, ΠΟΥ ΦΟΡΕΙ Η Ν. ΜΟΡΕ

λικής πρωτεύουσας. Ἐνὰ ἀπὸ τὰ πύ ἀγαπη-
μένα της σύνολα εἶναι ἕνα κομψὸ μὸδ τοῦντ
ταγέρ τοῦ Πιέρ Μπαλμαίν καὶ ἕνα θαυμά-
σιο ἐπανωφόρι ἀπὸ καφέ βιζόν, φοδραρισμέ-
νο μὲ τὸ ἴδιο ὕφασμα, πού τὸ φορᾷ στὸς
πρωϊνοὺς της περιπάτους στὴν περίφημη πα-
ρισινὴ λεωφόρο τῶν Ἑλυσίων.

ΝΙΚΟΛ ΜΟΡΕ ΚΑΙ ΖΑΚ Ε-Ι-Μ

Δέν μποροῦμε ὅμως ν' ἀγνοήσουμε καὶ
τὴν Νικὸλ Μορέ, τὴν γυναῖκα πού οἱ κινη-

ματογραφιστὰ ἀποκαλοῦν «Γαλλίδα Ρίτα
Χαίηγουωρθ». Ἡ δυναμικὴ προσωπικότης της
καὶ ἡ ἐξαιρετικὰ κομψὴ ἐμφάνισις της, γοή-
τευσαν τὸν διάσημο Ἀμερικανὸ τραγουδιστὴ
καὶ ἡθοποιὸ τοῦ κινηματογράφου Μπίγκ
Κρόσμπυ μέχρι τοῦ σημείου νὰ τὴν ἐκλέξη
συμπρωταγωνίστριά του στὴ νέα του ταινία
«Τὸ δάκρυ τοῦ ὄρφανοῦ», πού θὰ δοῦμε σύν-
τομα καὶ στὴν Ἀθήνα. Ἡ παριζιάνικη φινέ-
τα τῆς Νικὸλ Μορέ καὶ οἱ θαυμάσιες τουα-
λέτες πού ράβει εἰδικὰ γι' αὐτὴν ὁ Ζάκ
Ἐϊμ, τὴν ἐβοήθησαν νὰ κατακτήσῃ τοὺς Ἀ-
μερικανοὺς καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ μιά σταθερὴ
κινηματογραφικὴ καριέρα στὸ Χόλλυγουντ.

ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΒΙΑΜΣ
ΚΑΙ ΜΑΝΤ. ΒΡΑΜΑΝ

Μιά άλλη Γαλλίς ήθοποιός της δθόνης, ή Ντομινίκ Βίλμς, γνωστή στο άθηναϊκό κοινό από τις εμφάνίσεις της σε ταινίες του "Έν-τυ Κωνσταντίν, είναι ό κλασικός τύπος της «Βάμπ» των παρισινών στούντιο, με τις προκλητικές εμφάνίσεις και τὰ τολμηρά ντεκολτέ φορέματα. Στόν τύπο της, ή Ντομινίκ Βίλμς, κατέχει τὰ πρωτεία και γι' αυτό της έδόθη ό ρόλος της «Αριστοκράτισσας γκαγκστερίνας» στην όμώνυμη ταινία.

ΝΤΑΝΥ ΡΟΜΠΕΝ
ΚΑΙ ΚΡ. ΝΤΙΟΡ

Αφήσαμε τελευταία την Ντανύ Ρομπέν, την νεαρά ήθοποιό που κατέλαβε, έπειτα από πολυετή

Φωτ. UNIFRANCE

Η ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΒΙΑΜΣ ΕΧΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑ ΣΤΟ ΚΟΜΨΟ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟ ΛΑΜΕ ΒΡΑΔΙΝΟ ΦΟΡΕΜΑ

προσπάθεια, στο θέατρο και στόν κινηματογράφο τήν τρίτη θέση, μετά την Μαρτίν Καρόλ και την Φρανσουάζ Άρνούλ, στην σειρά των δημοφιλεστέρων ήθοποιών της γαλλικής δθόνης.

Η Ντανύ είναι μιά χαριτωμένη, τσαχπίνια και κομψή Παριζιάνα, που έθελε προ καιρού τούς Άθηναίους με την δημιουργία της στην ταινία «Φρού - Φρού» και τούς... δύσκολους κατοίκους του ρωσικού παραδείσου κατά την πρόσφατη επίσκεψί της με μιά ομάδα συναδέλφων της στην Σοβιετική Ένωση. Η όμορφη Ντανύ, που είναι μητέρα ενός παιδιού και σύζυγος του Γάλλου ήθοποιού Ζώρζ Μαρσάλ, έχει μιά και μοναδική άδυναμία: τις ωραίες τουαλέττες που δημιουργεί γι' αυτήν ό πασίγνωστος δικτάτωρ της μόδας Κριστιάν Ντιόρ.

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΝΤΙΟΡ: ΚΟΚΚΙΝΗ ΦΟΥΣΤΑ ΜΑΛΛΙΝΗ, ΜΑΥΡΗ ΜΠΛΟΥΖΑ, ΕΠΑΝΩΦΟΡΙ ΚΟΚΚΙΝΟ, ΜΕ ΑΣΤΡΑΚΑΝ ΜΑΥΡΟ

Η ΝΤΑΝΥ ΡΟΜΠΕΝ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ «ΜΠΡΙΤΖ», ΕΝΑ ΚΟΚΤΕΪΛ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΠΙΣΗΣ ΤΟΥ ΝΤΙΟΡ, ΑΠΟ ΥΦΑΣΜΑ «ΣΑΡΙ»

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ...

★ ΠΑΜΠΑΙΤΟ ΚΑΛΒΟ

★ ΡΑΦΑΕΛ ΡΙΒΕΛΛΕΣ

Σκηνοθεσία ΛΑΝΤΙΣΛΑΟ ΒΑΪΝΤΑ

ΜΑΡΣΕΛΙΝΟ ΠΑΝ Υ ΒΙΝΟ
(MARCELLINO PAN Y VINO)

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ (ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΗ)
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ • ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα 30 'Ιαν. — 5 Φεβρουαρίου 1956

ΚΡΙΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: "Ενα εξαιρετικά προσφιλές σας πρόσωπο θ' αποτύχει στις επαγγελματικές του προσπάθειες. Σκεφθήτε όσο είναι ακόμη καιρός κάποια δυναμική λύσι των προβλημάτων σας. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, αρ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 20 Μαΐου: Είχατε πολλές ευκαιρίες στη ζωή σας που δεν τις χρησιμοποιήσατε την κατάλληλη στιγμή. Εργασθήτε με ζήλο και φρόνησι. Θά έχετε σύντομα οικονομικά όφελι. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, αρ. 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ.— Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Φιλική επέμβασις θα πραγματοποιήση όλα τα αισθηματικά σας δνειρα. Απεκαλύφθη η ζηλόφθονη πλεκτάνη των προσωπικών σας έχθρών. Πρέπει να ξεκουρασθήτε. Εύνοικες ημέρες: Πέμπτη και Κυριακή, αρ. 6.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουνίου - 22 'Ιουλίου: "Εάν χρησιμοποιήσετε την προσωπικότητά σας θα επιτύχετε τον βασικό σκοπό των σχεδίων σας. Κάποιο φιλικό σας πρόσωπο θ' ας βοηθήση στον οικονομικό τομέα. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, αρ. 8 και 47.

ΛΕΩΝ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 'Αυγούστου: Δεν είναι εποχή για ξεχωριστές προσπάθειες. Πρέπει να συντονίσετε τις ενέργειές σας όσο είναι ακόμη καιρός. Έχετε ανάγκη ψυχικής και σωματικής αναπαύσεως. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, αρ. 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Αύγ. - 22 Σεπτεμβρίου: "Έχετε δημιουργήσει έχθρότητες με ανθρώπους που ας έδοξαν από παρελθόν. Οι ανομαλίες είναι περαστικές αν δείξετε διπλωματία στα αισθηματικά ζητήματα. Εύνοικες ημέρες: Τρίτη και Πέμπτη, αρ. 3.

ΖΥΓΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Μόνον όταν ενεργήσετε άσπρατιαία θα φέρετε εύνοικό αποτέλεσμα στις επαγγελματικές και αισθηματικές ανομαλίες. Τα σχέδιά σας θα καρποφορήσουν σύντομα. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, αρ. 7 και 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Νοεμβρίου: Δείξετε περισσότερο θάρρος και θα εκπλαγείτε από τα αποτελέσματα των ενεργειών σας. Πολλοί θα προσπαθήσουν να σας βλάψουν χωρίς τελικά να το κατορθώσουν. Εύνοική ημέρα: Σάββατο, αρ. 2.

ΤΟΞΟΤΗΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρίου: Να σχεδιάζετε κάθε σας μελλοντική κίνησι με φρόνησι και μεθοδικότητα. Χρειάζεσθε ρεαλιστική διάθεσι και στα αισθηματικά σας ζητήματα. Αναπαυθήτε το Σάββατοκύριακο. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, αρ. 5.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιανουαρίου: Μη παραμελήτε τις κοινωνικές σας υποχρεώσεις. Υπάρχουν άνθρωποι που ας παρεξήγησαν με την ούδετερι στάσι σας. Θά λάβετε ένα γράμμα που θα σας αναστατώση. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, αρ. 6.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φεβρ. : Τα άστρα εύνοούν κάθε σας προσπάθεια την ερχόμενη εβδομάδα. Σκέψις ανθρώπων του περιβάλλοντός σας θα σας δώσουν σε έννοιες. Τα αισθηματικά θα σας στενοχωρήσουν. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, αρ. 7.

ΙΧΘΥΕΣ.— Για δσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Εργασθήτε έντατικά για να διατηρήσετε τις επαγγελματικές σας επιτυχίες άκεραιες. Θά πάρετε χρήματα που δεν τα περιμένατε την ερχόμενη εβδομάδα. Τα άστρα σας εύνοούν. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, αρ. 5.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 11 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε:

ΙΓΚ ΔΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε, γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, οριζοντίως, καθετίως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξι και συνεχίστε, έως ότου δεν μπορείτε να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήστε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήστε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήστε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήστε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήστε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήστε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήστε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήστε 15 βαθμούς.

Α	Κ	Ι	Ο	Ι	Π
Ι	Ο	Α	Σ	Ρ	Ο
Ρ	Σ	Υ	Ε	Π	Ο
Τ	Γ	Ρ	Κ	Τ	Α
Ε	Ι	Α	Σ	Α	Ρ
Π	Ι	Κ	Μ	Μ	Ι

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήστε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μόραστε να πετύχετε. Βαθμοί από 1 - 29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30 - 35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36 - 40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41 - 45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. 'Η δύναμις... των δειλών.
2. Το γνωστόν καλοδακτύλιν πτηνόν χαρακτηρισμένον με την κοινήν ονομασίαν του.
3. Τούταυ εκτάσεις είναι αι έρημοι (αίτ.).
4. Το παλαιόν κράτος της βασιλείας του Σαβά (γεν.) — Ούδεις δύναται... κυρίως δουλεύειν, λέγει το Ευαγγέλιον.
5. "Ενα είδος στεππών της Ν. Αμερικής — «Δός μοι... στὸ και τὸν γὰν κινήσω» (Αρχιμδης) — Αντίστροφον μόριον της δημοτικής.
6. Αρχικὰ κυβερνητικὸν αὐτοκίνητον — Μετοχή βοηθητικὸν ῥήματος — Συνδew.
7. Διάσημος Ἀγγλος θαλασσοπόρος — Τέτοια ἀντικείμενα σηκώνονται εύκολα — Τίτλος κατὰ συγκοπήν.
8. Αρχαίον κράτος εἰς τὸ σημερινὸν Περού — Γαλλικὴ πόλις, ἡ γενέτειρα τοῦ Ἀλφρέδου ντὲ Βινύ — Ἡ γραφή τοῦ ἑκατὸν ἐβδομήντα.
9. Ἰθαγενὲς τῶν ΒΔ περιοχῶν τῶν ΗΠΑ φυτὸν τοῦ ὁποίου τὸ φύλλον ἀντικαθιστὰ πολλαχού τὸ τέλειον — Μετακινήτη κουζίνα... ἐὰν διπλωσάσθῃ.
10. Νημάτιον — Μία τῶν μεγαλύτερων πῶλων της Κίνας.
11. Αὐτὰ ὑπνοοῦν καὶ τὴν δημοτικὴν μας γλῶσσαν.
12. Μπήγονται συχνά... — Μικρή... μεγάλη λύπη (παροιμ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Τα φοροῦν πολὺ οἱ Ἰσπανίδες.
2. Δίφθογγος — Ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον, γιὰ ὅλο τὸν κόσμον...
3. Μὲ τὸ ἔσσεϊ γίνεται σπουδαῖον καὶ ἀναφαίρετον... — Τὸ «όχι» τῶν Ἀλβανῶν — Ὑγρὸν συμφωνῶν.
4. Γαλλικὸς χρυσός... — Χρονικὸν ἐπὶ ῥημα — Ὑῶς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήγγον τὸ γένος αὐτῶν οἱ Ἀντώνιοι ἐν Ρώμῃ, ἀλλὰ καὶ ξενικὸν ἀνδρικὸν ὄνομα.
5. Πόλις καὶ κόλπος της ἀνατολικῆς ἀκτῆς της Ἰστρίας — Συχνὰ στὶς κλασσικὲς μας τραγωδίας συναντῶμενον ἐπιφώνημα.
6. Γυναικείου ὀνόματος γενική — Ἀριθμὲι πολλὰς ἡ Μυθολογία μας (αἰτ.).
7. «Ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἀν μή... παρῇ» λέγει ἓνα ἀρχαῖον ῥητὸν — Ἐνα δωμάτιον που δὲν ὑπάρχει στὰ πτωχόσπιτα (δουμ.).
8. Τρία σύμφωνα που δίδουν ἀριθμητικῶς τὸ π.Χ. ἔτος γεννήσεως τοῦ μεγάλου Ἀριστοτέλους! — Ὁ σιδηροῦς τρίπους ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετεῖται ἡ χύτρα εἰς τὴν ἔστιαν, ἀλλὰ καὶ δημόδης ἐπωνυμία τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ἡμιόχου.
9. Ποταμὸς της Παλαιστίνης χυνόμενος εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν — Ὅποιος τὰ φορεῖ δὲν μπορεῖ μ' αὐτὰ νὰ περπατῇ.
10. Αρχαῖος ποταμὸς της Θεσπρωτίας εἰς τὴν Μακεδονίαν (γεν.) — Μάρκα αὐτοκινήτων.
11. Περιφίμος Σπαρτιάτης στρατηγὸς φονευθεὶς εἰς τὴν ἐν Ἰλάρτω μάχην (αἰτ.).
12. Ἀνδρικὸν ὄνομα (γεν.) — Ὁ ραῖα ἀνθ.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η "ΝΕΥΡΩΣΙΣ" ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ
ΤΟΥ "ΜΠΑΚΙΓΧΑΜ"
ΣΤΗΝ "ΑΧΕΡΟΥΣΙΑ"

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΑΝΤΩΝΥ ΣΤΡΑΤΣΥ, ΘΥΜΑ ΜΙΑΣ «ΑΦΟΡΗΤΗΣ ΚΟΠΩΣΕΩΣ»

Ο λόρδος Άντονυ Στράτσυ, 38 ετών, γιός και κληρονόμος του βαρόνου Ο'Χάγκαν, είχε αφιερώσει τα τελευταία χρόνια της ζωής του στην πολιτική. Πολυάσχολος, δραστήριος, δυναμικός, έλαβε μέρος σε πολλές πολιτικές εκστρατείες, χάριζε γραμμές, γνώρισε νίκες και ήττες και ξαφνικά ένοιωσε κουρασμένος. "Όχι απλά, άλλ' άφορητα κουρασμένος. Αρχισε να παραπονιέται ότι του πονάει το κεφάλι και να εκφράζει το φόβο ότι έπασχε από κακοήθη έγκεφαλικό δοκο.

Η γυναίκα του, η συμπαθέστατη λαΐδη Στράτσυ, στενή φίλη της βασιλισσας Έλισάβετ και πρώην Μεγάλη Κυρία των Τιμών, έζησε από κοντά την ψυχική τραγωδία του συζύγου της που τον ώδηγησε στην αυτοκτονία. Τον τελευταίο καιρό έκανε ένα διπλό εξαντλητικό άγωνα: προσπαθούσε να συνεφέρει τον άντρα της και να κρύψει την κατάσταση απ' τα τέσσερα παιδιά τους, όλα κάτω των δέκα ετών.

Άλλά και ο λόρδος Στράτσυ κατέβαλλε άπεγνωσμένες προσπάθειες να συνέλθῃ, να δῇ τὰ πράγματα καθαρά και να απαλλαγῇ από τις φοβίες που τον είχαν κυριεύσει. Αποφάσισε λοιπόν να συμβουλευθῇ ένα νευρολόγο. Καί φυσικά διάλεξε τὸ νευρολόγο της Αὐλῆς, τὸν σερ Χένρυ Κοέν. Ὁ γο. Καί φυσικά τὸ συνέστησε ἀποχή ἀπὸ τὴν ἐργασία, ἀνάπαυσι, διακεκριμένος γιαντρός τοῦ συνέστησε ἀποχή ἀπὸ τὴν ἐργασία, ἀνάπαυσι, καλοφαγία καὶ κοινωνικὴ ζωὴ. Ὁ λόρδος Στράτσυ ἀκολούθησε τις συστάσεις τοῦ γιαντροῦ του καὶ ὅλα ἄρχισαν νὰ πηγαίνουν καλὰ.

Τὸ φωτεινὸ διάλειμμα κράτησε δύο μῆνες. Ἐπαυσε συχνὰ τὴ γυναῖκα του καὶ πῆγαινε στὶς παραστάσεις τοῦ «Ὀλντ Βῆκ», ἔκαναν μιὰ διακοπή στὸ Στράτφορντ—ἀπὸν—Αἴθρον, ὅπου παρακολούθησαν τρία ἔργα δρομῇ στὸ Στράτφορντ—ἀπὸν—Αἴθρον, ὅπου παρακολούθησαν τρία ἔργα τοῦ Σαίξπηρ, παρέστησαν στὶς ἵπποδρομίες τοῦ Ἀσκοτ καὶ ἡ κοσμικὴ στήλη ἀνέγραφε κάθε τόσο τὸ ὄνομα τῆς ἐκομψῆς καὶ ὠραιότητος λαΐδης Στράτσυ.

Ὅταν τὸν εἶδε καὶ πάλι ὁ Χένρυ Κοέν διαπίστωσε ὅτι εἶχε σημειωθῇ

κάποια βελτίωσι.

Απὸ τὸ Νοέμβριο ὅμως ὁ Στράτσυ ἔχασε καὶ πάλι τὸ κέφι του, δὲν ἔβγαине ἀπὸ τὸ σπῆτι καθόλου καὶ καθόταν στὸ σαλόνι μὲ τις ὥρες, ἀφοῦ προηγουμένως κατέβαζε τὰ παντζούρια. Ἐλεγε ὅτι τὸν ἀνακουφίζει τὸ ἡμίφως.

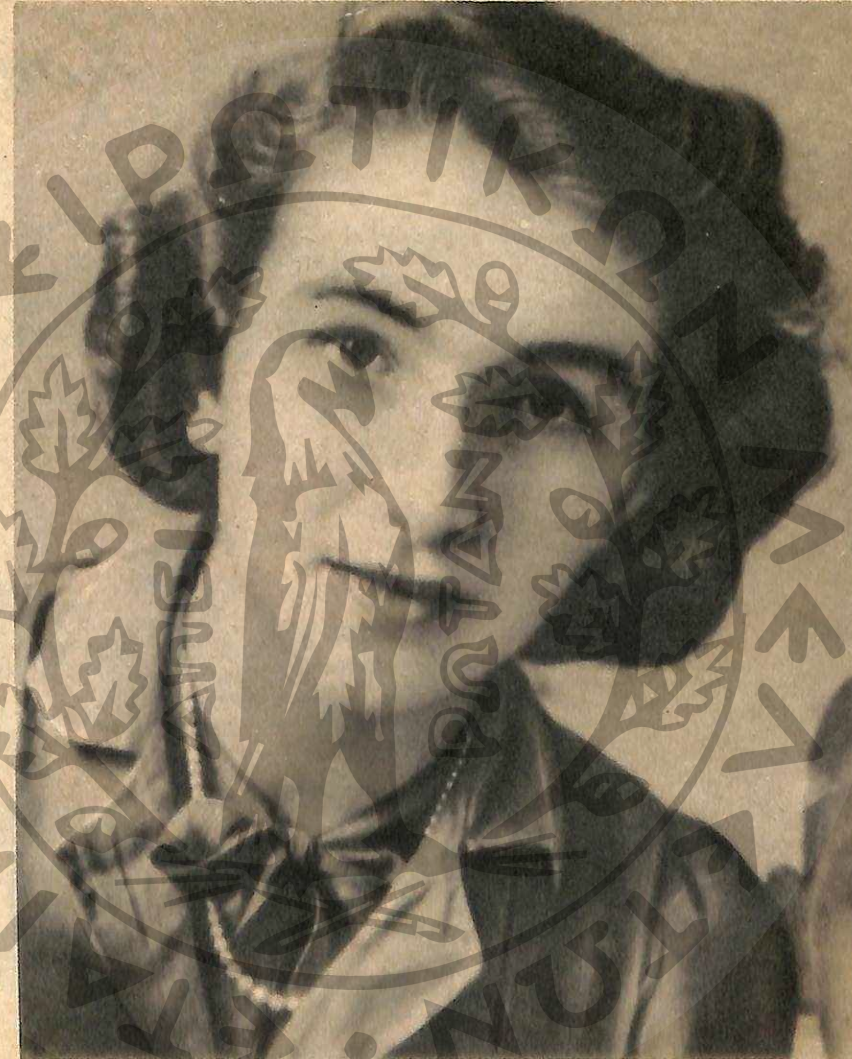
Ἀλλ' ἄς ἀφήσουμε τὴ λαΐδη Στράτσυ νὰ διηγηθῇ τὰ ὑπόλοιπα:

«Ἐνα βράδυ, μόλις εἶχα γυρίσει ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μπάκιγχαμ, ὅπου πέρασα μερικὲς εὐχάριστες ὥρες μὲ τὴν βασιλικὴ οἰκογένεια, τὸν εἶδα νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ σαλόνι κρατώντας ἓνα περιστρωφό.

—Τί πᾶς νὰ κάνης; τὸν ρώτησα.

—Καλύτερα νὰ τελειώνουν ὅλα, μοῦ ἀπάντησε.

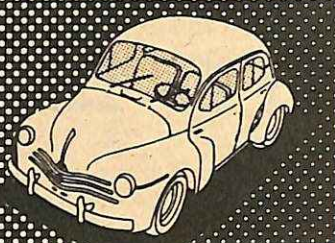
Μὲ τὰ πολλά, τὸν ἔπεισα νὰ ἡσυχάσῃ στὴν κρεβατοκάμαρά του.

(Keystone)

Η ΛΑΙΔΗ Μ. ΣΤΡΑΤΣΥ, ΑΥΤΗΚΟΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

ΤΟΡΑ

υπάρχει δυνατότης
να το αποκτήσετε
και **ΕΣΕΙΣ**.

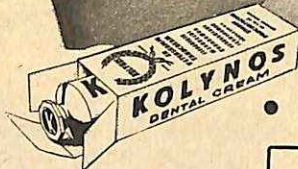
ΕΠΙΣΚΕΦΟΝΤΕ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

RENAULT

Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 43

Σ 2/3

ΓΚΡΕΚΑ

KOLYNOS

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΘΩΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

N 6

ΑΡ. ΑΔ. 65796/18779

Γερά
και
δουκά
δόντια

ΘΥΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ;

... ή ξέρετε πότε αυτοί οι επίσημοι κυκλοφορούσαν με φράκο στους
πλημμυρισμένους δρόμους μιας ευρωπαϊκής πόλεως;

Είναι ο θαυμάσιος Άλφρεντς, ο οποίος πηγαίνει στην πόλη να πάρει τα
βιβλία του, τον Ιανουάριο του 1926.

ΤΟ Σταυρόλεξο ΤΟΥ ΤΥΖΑΛ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Γωνία 'Ελ. Βενιζέλου — Πατησίων)

Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- «... διακονία» έχει το σακκού-
λι του άδειαν (παροιμ.)
- Επεξηγηματικόν μέρος —
«Ποιος ακούει... κρίνει δύο, έχει
της κουρούνας το μυαλό» (πα-
ροιμ.)
- Πολλές διασχίζουν καθημερινώς
τους δρόμους των Αθηνών (δημ.)
- Αναγράφονται εις τα αυτοκίνη-
τα των συμμητιών — Στρατάρ-
τα των Γαλλίας (1851-1929)
— «Εάν μπορείτε να τα προσθέσε-
τε στο «μπαρό» έχετε ένα λιμά-
νι γαλλικό»
- «Το κρασί τήν... σεί» (παροιμ.)
— Ορθή.
- Κομιντεία της Ουαλλίας, αλλά
και αμερικανική πόλις της πολι-
τείας Γεωργίας (άντιστρ.) —
«Η ονομασία των έσβεσμένων ή
φασιστών της Ωβέρνης εις την
Γαλλίαν»
- «Ιαπωνικόν μέτρον μήκους —
Η δοτική ενός τρακτικού» —
Εις των Ικανοτάτων και άριστων
δασιλέων των Έβραίων.
- Βγαίνει από τη γλυκόριζα και
θυμίζει τις άμώνυμες καραμέλλες —
Τό 309 αντίστροφος.
- Σ' αυτόν τον αιώνα εγεννήθη ο
Τσιανός — Έπικίνδυνα πτηνά
(δημ.)
- Αυτά δεν άθετούνται.

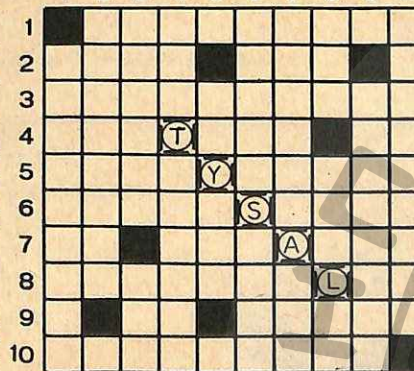
ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Τέτοια έργα χρειάζεται πολλά ή
έλληνική έπαρχία.
- Επίπλα αναπαντικά.

Αν — Στά — ΝΤ. 9. Ένδοξα. 10. Συστήματα.
Αλμπέρ. 5. «Υ» — Ούφ. 6. Πεζός — Βόλι. 7. Άντων — Μπα. 8.
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. Ήλεκτρικα. 2. Ντινκία. 3. Τομάρι — Μία. 4. Ρίο
10. Απαράστα.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. Νηροπαός. 2. Ήτοι — Ένα. 3. Απομύζινες. 4.
Ε.Β.Α. — φός — Μπορ(ν)ά. 5. Κάρα — Σωτή. 6. Φίλιντ — Ντόμ.
7. Ρί — Μι — Άσκ. 8. Ιδιόμοι — Τέ. 9. Ε. (15ος) — Όρνι.
10. Απαράστα.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- Δορά — Άορίτως κάποια.
- Των Πατρών έξοχη, στη δημο-
κή — Τό μικρό όνομα του γνα-
στού Γάλλου ήθοποιού Πρεζάν.
- Πρόθεσις πρό δασυνομένου φωνη-
εντος — Έπιφώνημα (άντιστρ.)
- Φαντάρος... — Βγαίνει από φον-
νικόν όπλον (άντιστρ.)
- Είναι αι πλευράι των σκαληνών
τριγώνων (γεν.) — Αρχαία θεά.
- Στρατηγός της Ναπολεοντείου
Γαλλίας — Πρόθεσις και άρθρον
μονολεκτικώς στη δημοτική
(πληθ) — Του Νίτου χημικόν
σύμβολον.
- Χρειάζονται για την μαγειρίτσαν.
- Άλλάζουν συχνά στις εκλογές.

ΛΥΣΕΙΣ

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 14.

1. Τό χερούλι της τσάντας της άριστερης κοπέλλας λείπει. 2. Λευκό
κουμπι τσάντας είναι καρρέ. 3. Ζακέτα κοπέλλας έχει μόνον τρία κουμπιά.
4. Καπνός πίπας μονή γραμμή. 5. Άριστερη κάλτσα δεν κάνει πτυχή. 6.
Μαύρος κύκλος δεξιά άνω δεν έχει λευκή γραμμή. 7. Παύλα μετά την λέξι
ΚΙΝΟ λείπει. 8. Δεξιός κύριος δεν έχει κορδόνια στο παπούτσι. 9. Άρι-
στερός κύριος δεν έχει τακούνι στο δεξιό πόδι. 10. Γραβάτα άριστερου κυ-
ρίου μπαίνει στο παντελόνι. 11. Πίπα είναι πιό μικρή.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 14.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ. 2. ΚΙΤΡΙΝΟΠΟΥΛΙ. 3. ΑΝΥ-
ΔΡΟΥΣ. 4. ΥΕΜΕΝΗΣ — ΔΥΣΙ. 5. ΛΙΑΝΟΣ — ΠΑ — ΔΑ. 6. Α.Κ.
— ΩΝ — ΣΥΝΕΝΩ. 7. ΡΟΣ — ΑΒΑΡΗ — ΔΡ. 8. ΙΝΚΑ — ΛΟΣ —
ΡΟ'. 9. ΚΕΑΝΩΘΟΣ — ΦΟΥ. 10. ΙΣ — ΤΙΕΝΤΣΙΝ. 11. ΡΩΜΑΙ'Ι-ΚΑ.
12. ΦΩΝΕΣ — ΑΙΤΙΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ. 2. ΥΙ — ΕΙΚΟΝΕΣ. 3. ΚΤΗΜΑ —
ΣΚΑΡΩ. 4. ΟΡ — ΕΝΩ — ΑΝΤΩΝ. 5. ΦΙΑΝΟΝΑ — Ω'Ι-ΜΕ. 6. ΑΝ-
ΝΗΣ — ΘΕΑΣ. 7. ΝΟΥΣ — ΣΑΛΟΝΙ. 8. ΤΠΔ' = 384 π. Χ. — ΠΥ-
ΡΟΣΤΙΑ. 9. ΙΟΡΔΑΝΗΣ — ΣΚΙ. 10. ΑΥΟΥ — ΦΙΑΤ. 11. ΛΥΣΑΝ-
ΔΡΟΝ. 12. ΙΣΙΔΩΡΟΥ — ΙΑ.

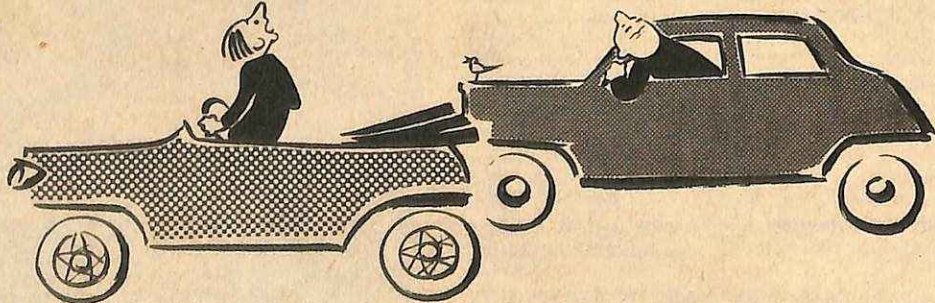
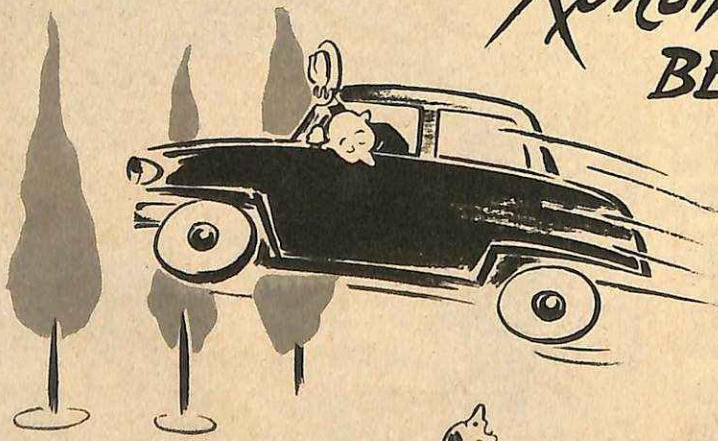
ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 14.

Ό ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε εδώ με τας λέξεις: ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ-
ΤΟΠΙΟΣ — ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ — ΣΚΙ — ΡΕ σύνολον 50 βαθμών.

Όσοι μπόρεσαν να δρούν: ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ — ΤΙΓΡΙΣ — ΠΙ-
ΚΑΡ — ΟΙΟΣ — ΟΚΑ — ΜΙ έπέτυχον 48 βαθμούς.

Ίδου και μερικές άλλες λέξεις που σχηματίζονται εδώ: ΠΡΟΠΑΡ-
ΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑΙ — ΑΚΟΥΡΑΣΤΕΣ — ΑΚΟΥΣΤΙΚΑΙ — ΠΡΟΠΕΤΑ-
ΣΜΑ — ΠΕΡΙΟΙΚΟΥΣ — ΠΟΤΑΜΑΚΙ — ΚΟΥΡΑΣΜΑ — ΠΙΑ-
ΣΤΡΑ — ΕΥΠΟΡΟΙ — ΚΑΣΙΟΙ — ΠΕΡΣΙΑ — ΕΥΣΑΡΚΙΑΣ

Χρησιμοποιεί
BENZINΗ BP ME BP 08!

BENZINΗ
δίνει φτερά στο

ME BP 08!
αυτοκίνητό σας!

Εδώ
τό δέρμα μου δέν είναι καθαρό...

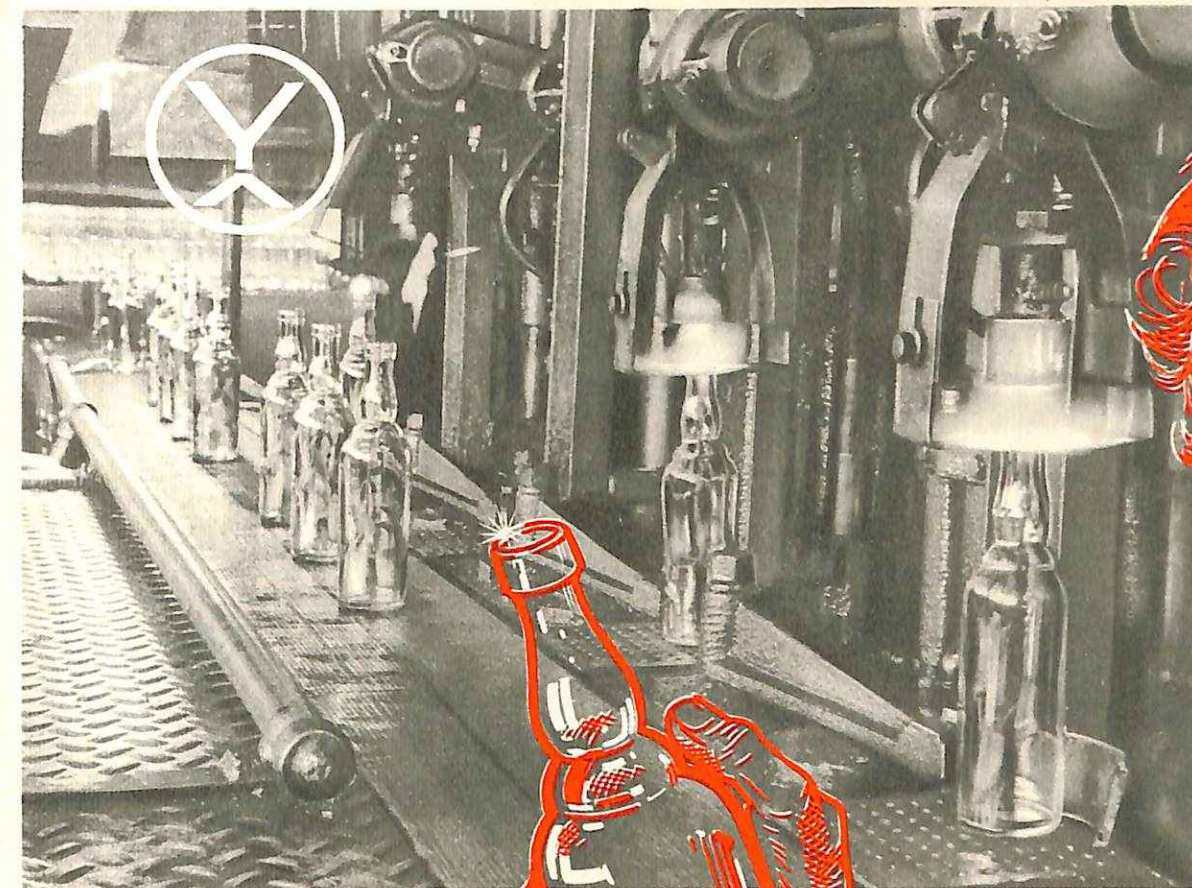
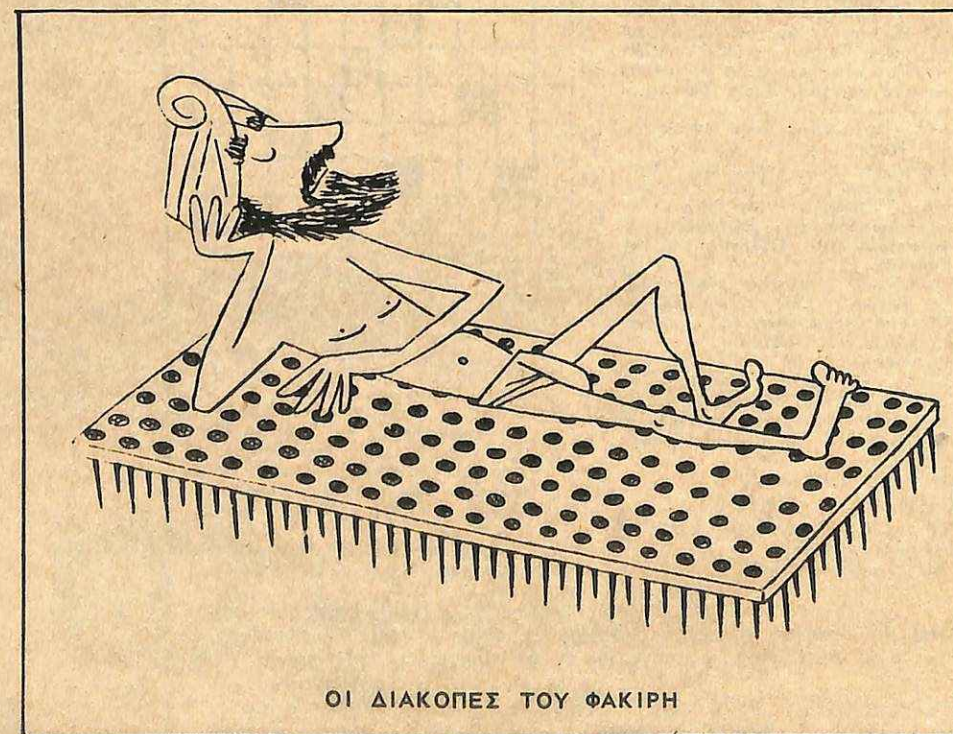
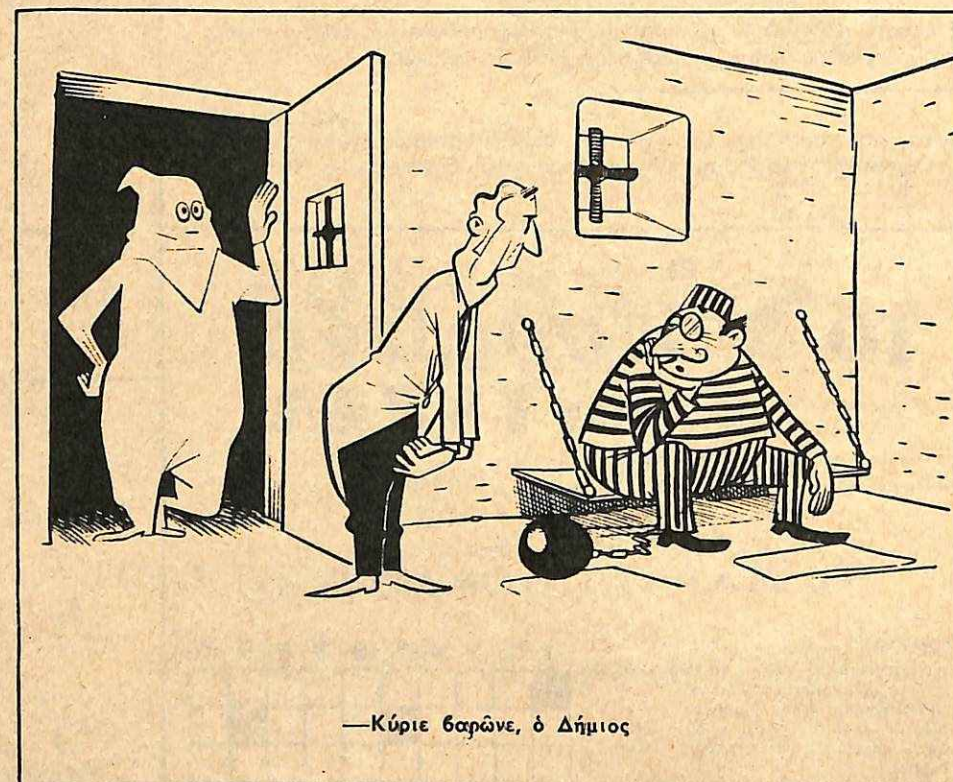
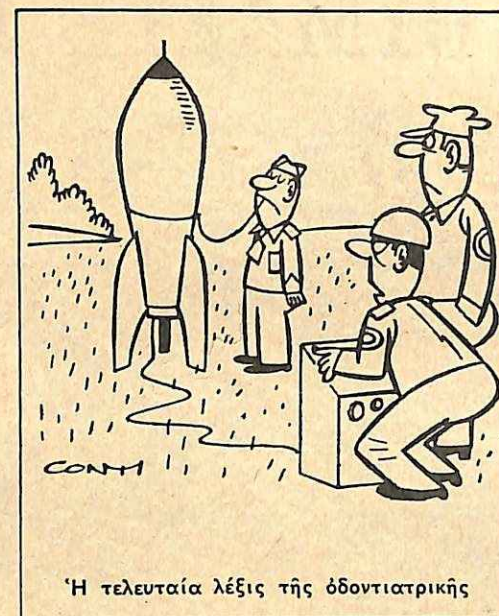
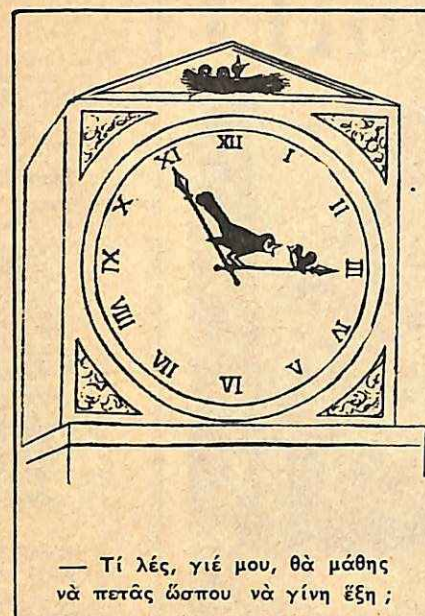
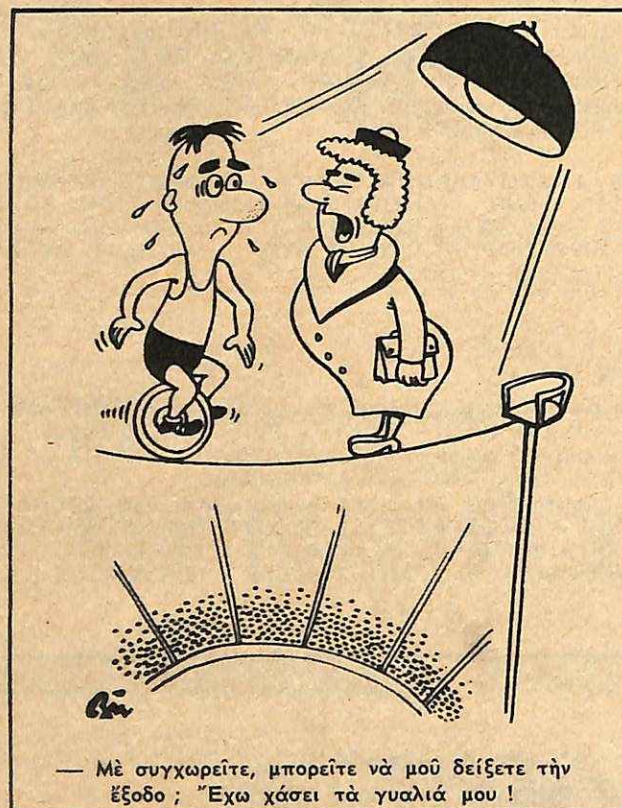
... και τώρα είναι λείο και απαλό! Η Δίς Ρ. από την Λω-
δανη, είναι μια γυναίκα, άναμεσα σε χιλιάδες άλλες που με-
ταχειρίζεται κανονικά τις κρέμες ΤΟΚΑΛΟΝ και άναγνωρίζει
με ένθουσιασμό τα καταπληκτικά αποτελέσματά τους.
Η Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ όμορφύνει το δέρμα σας γιατί προ-
καλούν την φυσική του ανανέωση. Η Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ όχι
μόνον διορθώνει το δέρμα σας, αλλά και το όμορφαίνει. Οι
λεκέδες εξαφανίζονται, οι μικρές ρυτίδες αδύνουν, το δερ-
μα σας γίνεται φωτεινό και πιό φρέσκο.
Και σεις μπορείτε να όμορφαίνετε το δέρμα σας! Να ή
συνταγή: είναι πολύ απλή. Τό βράδυ, θάλετε ρόζ Κρέμα
ΤΟΚΑΛΟΝ που τρέφει το δέρμα και του δίνει την φυσική του
ελαστικότητα. Την ήμερα θάλετε τη λευκή Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ
που θά κάνει το δέρμα σας εκθαμβωτικό και θά σας δώσει μία
θαυμασία όσση για την ποιότητα. Χιλιάδες γυναίκες σ' ολό-
κληρο τον κόσμο, έγιναν πιό ώριμες, πιό έλκυτικές και έ-
χουν καταπληκτική επιτυχία με την Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ.
Άκολουθήστε τό παράδειγμα τους!

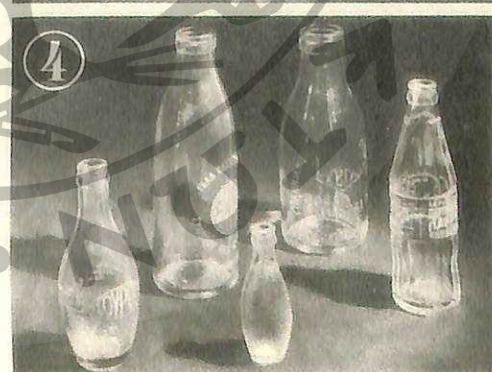
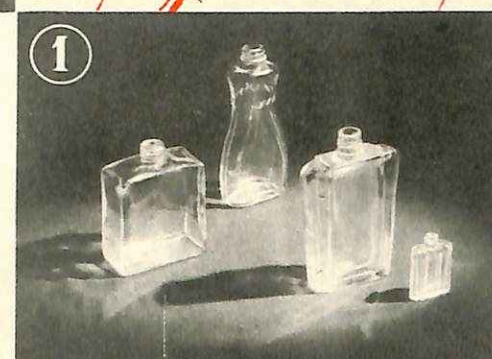
Tokalon

Προστατεύει
και όμορφαίνει
τό δέρμα σας

ΧΙΟΥΜΟΡ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Απόδοσις μέχρι 60.000 τεμάχια ημερησίως).

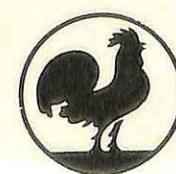
‘Η πολύτιμος πεΐρα 41 έτων δημιουργικής εργασίας εις την ύαλουργία και τὰ πλέον σύγχρονα επιστημονικά και τεχνικά μέσα πού διαθέτομεν σάς δίδουν σήμερα την δυνατότητα να έμπιστευθήτε τας παραγγελίας σας εις τὸ μεγαλύτερο βιομηχανικό οργανισμό τῆς χώρας. ‘Ασύγκριτος εις δυνατότητα παραγωγῆς και άσυναγώνιστος εις ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

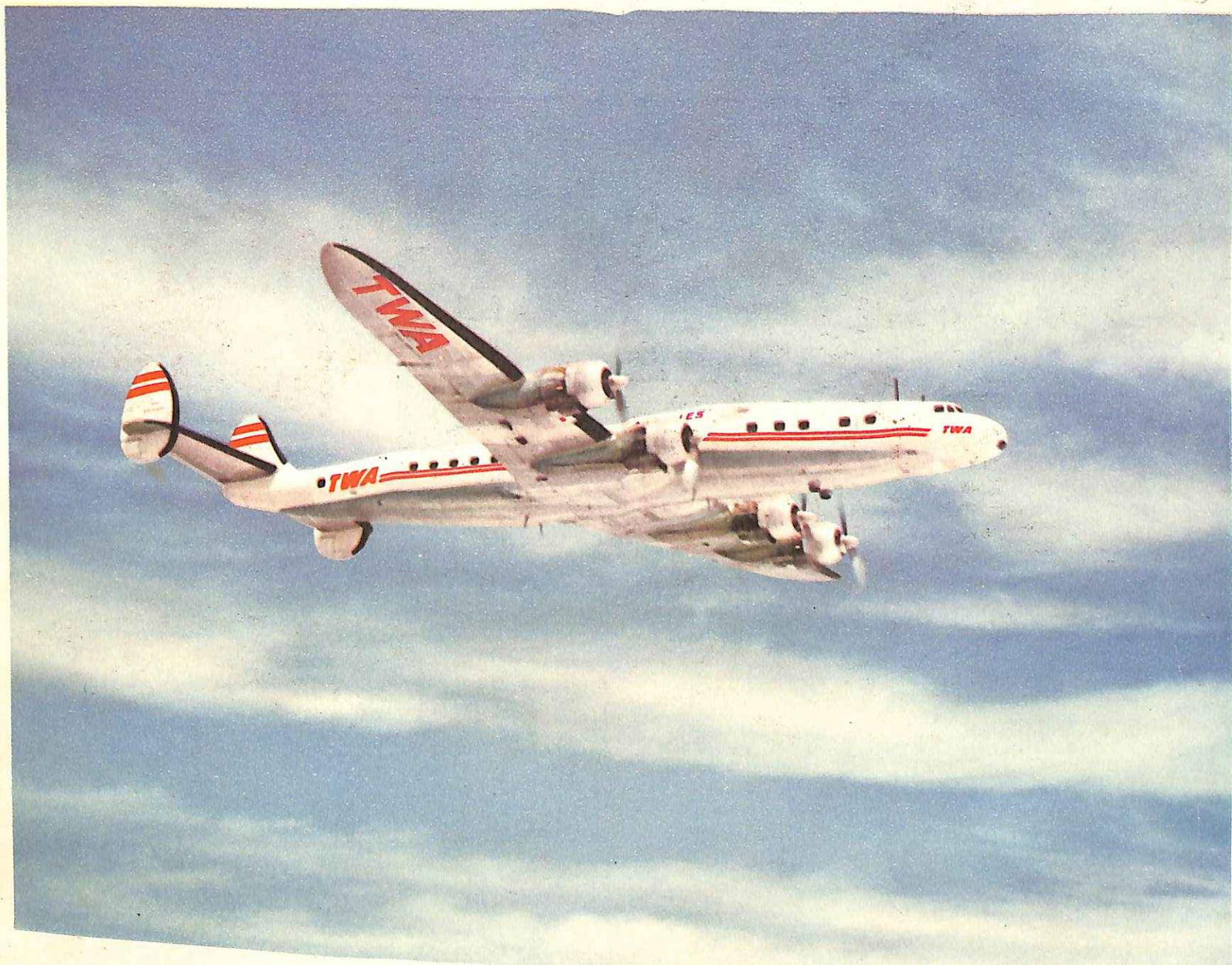
- 1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ
2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΑΕΡ. ΠΟΤΩΝ

Επίσης εις τὸ ύαλουργεῖον τῆς ‘Εταιρίας παράγονται

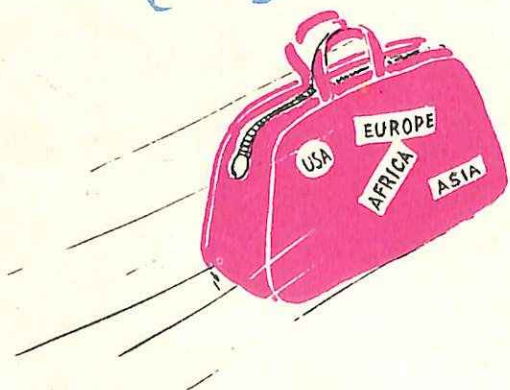
- ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΛΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
- ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΦΑΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΕ
- ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
- ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Σήμερα και κάθε μέρα...

... ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ CONSTELLATIONS
ΤΗΣ **TWA**
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΜΕ ΤΗΝ

TWA
TRANS WORLD AIRLINES